XXVII. évfolyam, 25. szám. Ára: 1,80 Ft 1971. június 24.

Ludas Matyi

Balázs-Piri Balázs rajza

EGYETLEN MEGOLDÁS

A margitszigeti víztorony rekonstrukciója, tekintettel a szódavízhiányra.

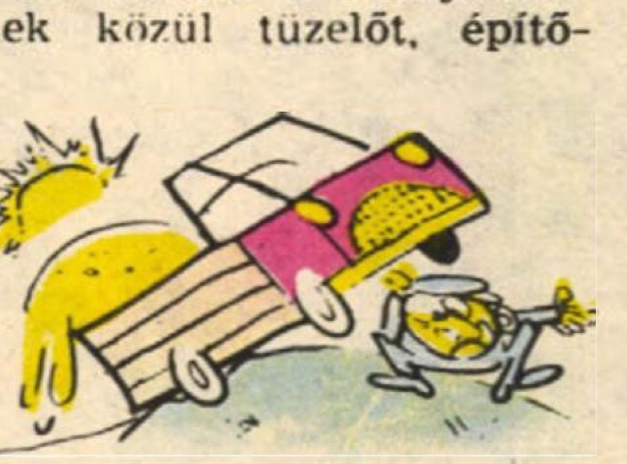
KEDVES LUDAS!

BENT VANNAK A VÍZBEN...

Tavaly kezdték el a vízvezetéket építeni Érden, a Karvaly, a Keselyű, a Turul és a Sólyom utcában. Örültek a környék lakói, azt hitték, az idén már bent lesz náluk a víz. Ám fordítva történt: ők vannak benne a vízben.

A vezetékek elföldelését nem végezték szakszerű gondossággal, az úttestet nem egyengették el, hatalmas gödrök maradtak mindenütt. Ezekben szépen összegyűlt az esővíz, s így kiválóan alkalmasak lennének víziszárnyas-telepek létesítésére. A gyalogos ember, kellő ügyeskedéssel, még úgy-ahogy végig tud menni az utcán, de jármű — lovaskocsi vagy teherautó — csak akkor, ha csontkeményre van fagyva vagy száradva az út.

Ha valaki a környékbeliek közül tüzelőt, építő-

anyagot, bútort vagy bármi olyasmit szeretne hazaszállítani, amit nem tud a zsebkendője négy sarkában elhordani, kénytelen megvárni vele azt az időt, amikor megint járhatóak lesznek az utcák. Hogy az mikor lesz? Majd, ha fagy.

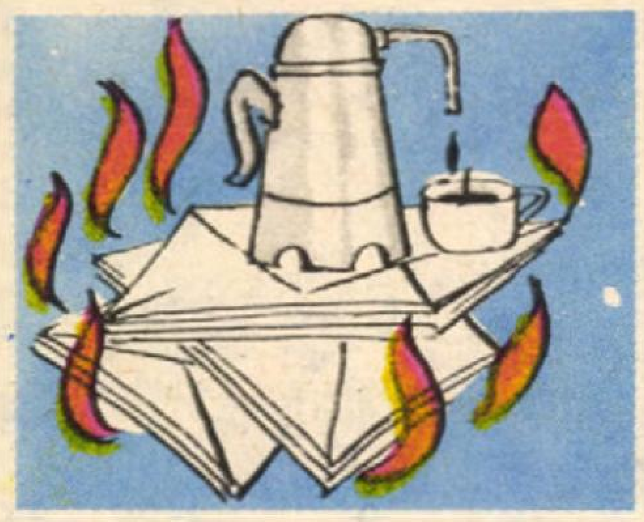
Akadna azért megoldás.

Például az, hogy az Ivóvíz Társulat sürgősen folytatná a félbehagyott munkát, annak érdekében, hogy mielőbb legyen víz a vezetékben is, ne csak a vezetékek fölött. Aztán már csak annyi kellene, hogy a községi tanács néhány teherautónyi törmeléket hordasson az utcába, a többit — a gödrök feltöltését, az úttest planírozását — már elvégeznék a lakók társadalmi munkában. S akkor végre nemcsak a sólymok és a keselyűk tudnának bejutni a róluk elnevezett utcákba, hanem az emberek és a járművek is.

(r. b.)

ÚJÍTÁS GÁZSZERELÉSHEZ

Március 17-én a Fővárosi Javító Szerelő Vállalat dolgozója felmérte lakásomban a gázszereléssel kapcsolatos munkát és a költségvetést átadta azzal a megjegyzéssel, hogy a befizetéstől számított 30 napon belül a szerelést elvégzik. Már másnap befizettem 4185 forintot. A 30 nap le-

járta előtt küldtek egy értesítést, hogy a kéményseprőengedély nem megfelelő. Másnap bevittük a javított engedélyt. Néhány nap múlva újabb levelet kaptunk, hogy még mindig nincs rendben az irat. Ismét javították a Kéményseprő Vállalatnál az engedélyt.

Ekkor megígérték, hogy két-három napon belül jönnek a szerelők. Persze nem jöttek. Amikor reklamáltam, azt mondták, betegség miatt nem tudnak szerelőt küldeni. Ezzel egyidőben hirdették az újságban, hogy aki a gázszerelést m o s t fizeti be, annak s o r o n k í v ü l elvégzik a munkát.

Ezután eltelt újabb két-három hét. Akkor a kályhaengedélyt küldték vissza azzal, hogy nincs rávezetve: lengyel járatú a kályha vagy nem. Amikor ezt is rendeztük, még csak ígéretet sem tettek arra, hogy mikor szerelik be a gázt.

Szeretném újításként javasolni a vállalatnak, hogy amikor a gázszereléshez szükséges iratokat a megrendelőktől átveszik, egy szakember nézze meg és a hiányos papírokat azonnal adja vissza. Így megkímélik magukat a felesleges adminisztrációtól, a megrendelőket pedig egy sor kellemetlenségtől.

Özv. Pintér Illésné
Bp. VI.,
Népköztársaság útja 27.

MIRE JÓ?

CIMZETT AZ V. KERULETI TANACS

A múlt év júniusában hozott határozatot az V. kerületi Tanács építési osztálya arra, hogy a Vigadó tér 3. számú házban haladéktalanul meg kell szüntetni a beázást. Miután hónapokig nem történt semmi, április végén egy kis glosszát írtunk az ügyről, amelynek címében feltettük a költői kérdést: „Mire jó egy határozat?"

A cikket elküldtük az V. kerületi Tanácsnak, és másfél hónap óta reménykedve várjuk a válaszukat, intézkedésüket. Válaszlevél nem jött, intézkedés nem történt. Így most feltehetünk egy másik költői kérdést is: mire jó egy bíráló cikk – ha az illetékesek fel se rezzennek rá?

A beázástól szenvedő lakók, érthetően, sokkal kevésbé költői kérdéseket tesznek fel ebben a tárgykörben...

(R)

HARMINC CSALÁD PANASZA

A Nyíregyházi Irodaház melletti 3 bérházban 30 család 1970 októbere óta él lehetetlen körülmények között. Ekkor kezdték meg a lakások gázvezetékének a szerelését. A belső munkálatokat már november 7-re befejezték. Az utcai vezetékek szerelésével csak ez év áprilisában végeztek. Ez gyakorlatilag azt jelentette, hogy több mint 100 lakó, sárban, vízben közlekedhetett csak. Az egész épületet kétméteres árokkal vették körül. Vízlevezetőket nem készítettek. A lakások pincéibe befolyt a víz. Sem fűtés, sem tisztálkodási lehetőség nem volt. (A fürdőszobák kályháit is elvitték már októberben.)

Áprilisra bekötötték a gázt. Sajnos az öröm csak egy hónapig tartott: május 10-én lezárták a gázvezetéket, mert hibás hegesztés miatt szivárgást észleltek. A felelőst még most is keresik. Az árkokat újra kiásták, a közlekedés a korábbi, tisztálkodási lehetőségünk újra nincs. Az árkokat kiásták, a csöveket kiszedték s azóta senkit nem látunk dolgozni. Reményünk sincs arra, hogy belátható időn belül befejezzék a munkát!

Dr. Szegő László
és társai
Nyíregyháza

HASZNOS RECEPT

Rost-tollam elunván, hogy csak akkor adagoljon festéket, amikor én éppen írni akarok vele, egy váratlan akcióval teljes tartalmát köpenyem zsebébe ürítette. A köpenyt elvittem a legközelebbi Patyolat-fiókba tisztíttatni, ott azonban ezt a munkát nem vállalták. Sebaj, gondoltam, a Városház utcai Patyolatszalonban biztosan megmentik a munkaköpenyemet. Potom 22,90-ért (előre ki kellett fizetnem!) a Patyolat-szalon el is vállalta a tisztítást. Elképzelhető meglepetésem, amikor másnap ugyanolyan foltosan kaptam vissza a köpenyt. A pénzemet megtartották maguknak. Azzal

érveltek, hogy a tisztítási kísérlet is munkájukba került, s nem ők tehetnek róla, hogy az nem sikerült.

Amikor már a harmadik háziasszony is azt javasolta, hogy áztassam tejbe a köpenyt, leküzdöttem röstelkedésemet, vásároltam 1 liter tejet, beletunkoltam a foltos részt, s íme, lássunk csodát, néhány óra múlva a folt — csak volt...

Jó lenne, ha ezt a receptet a Patyolat is kipróbálná. A kísérletek elvégzéséhez szükséges tejet díjtalanul bocsátom a rendelkezésükre és az árát akkor sem kérem vissza, ha a kísérlet nem sikerülne...

György András
Bp. II., Pasaréti út 65/b

A CÍMZETT VÁLASZOL

„Púder kalapáccsal" című cikkükre válaszolva közöljük, hogy púdereink, így a Lady Camea is, sorozatgyártásban készülnek, ezért előfordulhat, hogy egy-két darab erősebben van lepréselve és nehezebb kikenni. Az ilyen darabokat bármelyik illatszerbolt készségesen kicseréli. A cikk íróját személyesen megkerestük és a reklamált púderkrémet kicseréltük.

Kozmetikai és Háztartásvegyipari V.

A „Szemetecske-dombocska" című cikkük nyomán a szemét elszállításáról gondoskodtunk. A vasúti átjáró sorompóval ellátása viszont — az illetékesek véleménye szerint — nem indokolt. A városnak ezt a részét így is három sorompó zárja el a központtól, s már ez is elviselhetetlenül nehézzé teszi a közlekedést.

Nagy Bertalan
elnök h.
Városi Tanács, Mátészalka

Egyik olvasójuk bejelentése nyomán vizsgálatot tartottunk a Somogy megyei Élelmiszer Kiskereskedelmi V. Bartók Béla utca 6. szám alatti boltjában. Megállapítottuk, hogy a bejelentés helytálló: a boltban valóban a megengedettnél drágábban adták a szendvicset az iskolásgyerekeknek. Ezért a városi tanács szabálysértési előadója a bolt két eladóját 500, illetve 250 forint pénzbírsággal sújtotta.

Fekete László
ker. csop. vez.
Városi Tanács, Kaposvár

A „Ludas Matyi" június 3-i számában „ORGONA" cím alatt megjelent panaszos közleményre válaszolva közöljük, hogy a hangszert a helyszínen június 7-én megjavítottuk.

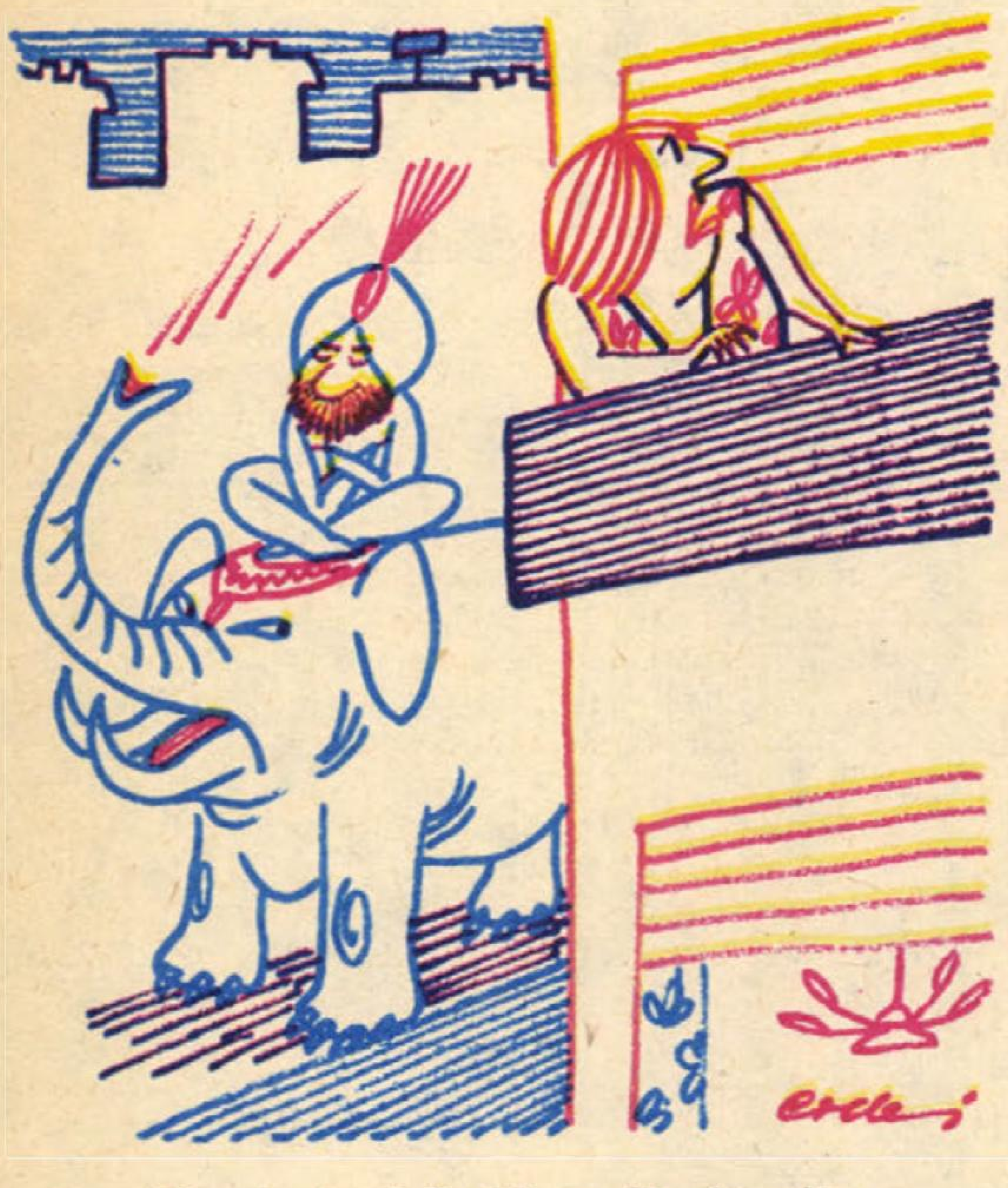
A levél írójának teljesen igaza van a hangszerjavítás elhúzódásával kapcsolatban, s ezért a Budapest IV., Árpád u. 16. sz. alatti javítórészlegünk vezetőjét figyelmeztetésben részesítettem a hasonló esetek elkerülése érdekében.

Vízi Zoltán
elnök
„KOZMOSZ" KSZ

A „Henger, dugattyú, csapszeg" címmel megjelent panaszoslevél írójának címére a hiányzó alkatrészeket utánvéttel elküldtük.

RAMOVILL
autó-motor osztály

MEGINDULT AZ IDEGENFORGALOM

– Manci, siess! Dudál a vőlegényed!

KABITÓSZERT FOGYASZTANAK AZ AMERIKAI KATONÁK

Szűr-Szabó József rajza

Deheroinizálás

ANGOL–FRANCIA NYELVVITA

Az angolok belépése a Közös Piacba esetleg nyelvi nehézségeken is meghiúsulhat. Heath és Pompidou mezőgazdasági kérdésekben már megegyezésre jutott, de – hír szerint – a francia elnöknek az a véleménye, hogy a Közös Piac hivatalos nyelve a francia legyen. Lett erre felzúdulás a Csatorna túlsó partján. A vasárnapi „Sunday Express" egyik levélírója például a következőket írta:

„Érthetetlen követelés! Tapasztalatból tudom, hogy az ember angolul jobban ki tudja fejezni magát, mint franciául."

ÉLETRE NEVELÉS

– Ne légy ilyen gyámoltalan, fiacskám! Elhajlás után vigyél be egy balhorgot!

BIZALMAS JELENTÉS

Tisztelt uram! Önnek több ízben feltűnt, hogy az a két szobafestő, aki önnél dolgozik, időnként eltűnik, majd újra megjelenik. Az én megbízatásom tehát az volt, hogy nyomozzam ki: hova tűntek el, hol tartózkodnak akkor, amikor önnél kellene dolgozniuk a Ló utca 43. szám alatt? A megadott napon, amikor munkában álltunk, a szobafestők kilenc órakor eltávoztak az ön lakásából és csak négy óra múlva tértek vissza.

Ez alatt a négy óra alatt a két mester a Sípláda utca 28/B számú házban végzett festési munkákat, özvegy Tóházinénál, a második emelet kettőben.

Ugyanakkor az egyik festő Budán, a Glicerin utcában dolgozott, a másik pedig Cinkotán.

Embereim jelentették, hogy a budai Glicerin utcában festő mesterember ugyanebben az időben Újpesten is tevékenykedett, és a Cinkotán szobafestést vállaló — általunk megfigyelt személy — Csepelen, egy kis családi ház konyháját meszelte.

A Csepelen megfigyelt személy időnként eltűnt, de sikerült a nyomára bukkannunk, egy VII. kerületi italboltban.

A Cinkotáról el-eltünedező szobafestőt otthonában találtuk meg, ahol az igazak álmát aludta.

Ugyanebben az időben a hetedik kerületi italboltban fröccsöző szobafestő egy irodahelyiséget festett ki a nyolcadik, a kilencedik és a tizedik kerületben. Az a mesterember pedig, aki otthon aludt, egyidejűleg Rákospalotán tárgyalt dr. Kováccsal (Túzok utca 11.) egy új munka ügyében.

A Rákospalotán tárgyaló szobafestőt — a jelzett időpontban — egy nővel látták sétálni a Városligetben, és ez a nő — miután megismerkedtünk vele — elmondotta, hogy vőlegénye jelenleg Óbudán dolgozik. Adatait ellenőriztük és a szóban forgó mesterembert valóban megtaláltuk Óbudán: épp egy létra tetején üldögélt és fütyörészett. A nyolcadik, a kilencedik és a tizedik

kerületben dolgozó szobafestő — akinek a munkájával nagyon elégedettek voltak a megrendelők, csak azt kifogásolták, hogy túl lassan dolgozik — a tizenegyedik, a tizenkettedik, a tizenharmadik kerületben is festett, festegetett ugyanebben az időszakban, és a megrendelők itt is elégedettek voltak a munkájával, csak azt kifogásolták, hogy túlságosan lassan dolgozik.

Nem dolgozhatott gyorsan, mert ugyanebben az időben a Szúnyog-szigeten kártyázott és pénzt kasszírozott Kőbányán és lelkesen dolgozott Belényesi-Brünauer úrnál, Pesterzsébeten, társával együtt, aki ezalatt orvosi vizsgálaton vett részt az SZTK-ban, napozott a Gellérthegyen és bútorokat mázolt egy csillaghegyi rokonánál.

Belényesi-Brünauer elismerően nyilatkozott a munkájukról, csak azt nehezményezte, hogy már száznarminc napja festenek. Az történik ugyanis, hogy a két festő időnként eltűnik a lakásából, de hogy hova, az rejtély.

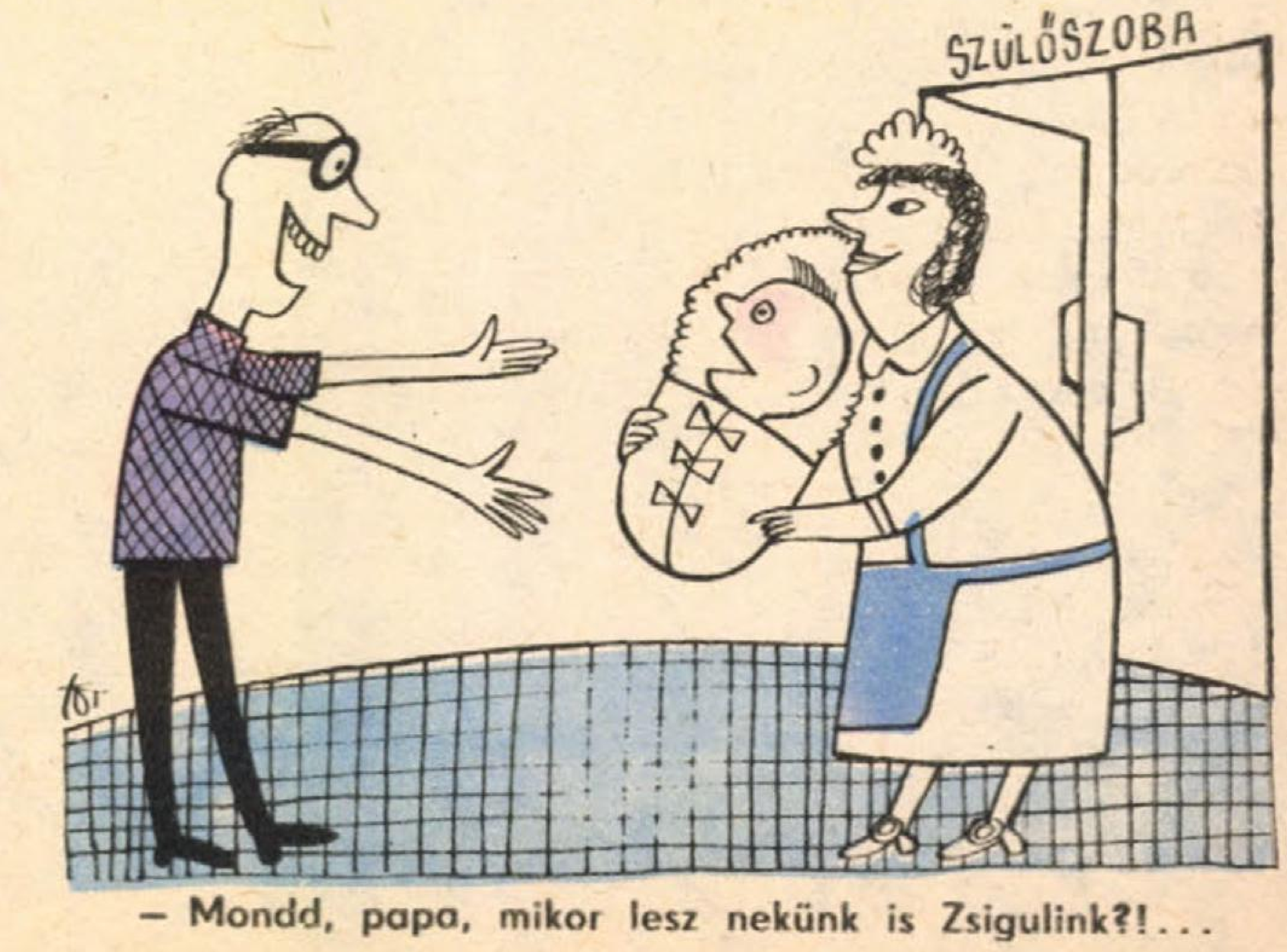
Előttünk azonban nincs rejtély. Embereim megállapították: mind a két szobafestő önnél dolgozik.

*

A jelentést közzétette:

Mikes György

MAGYAR ÚJSZÜLÖTT

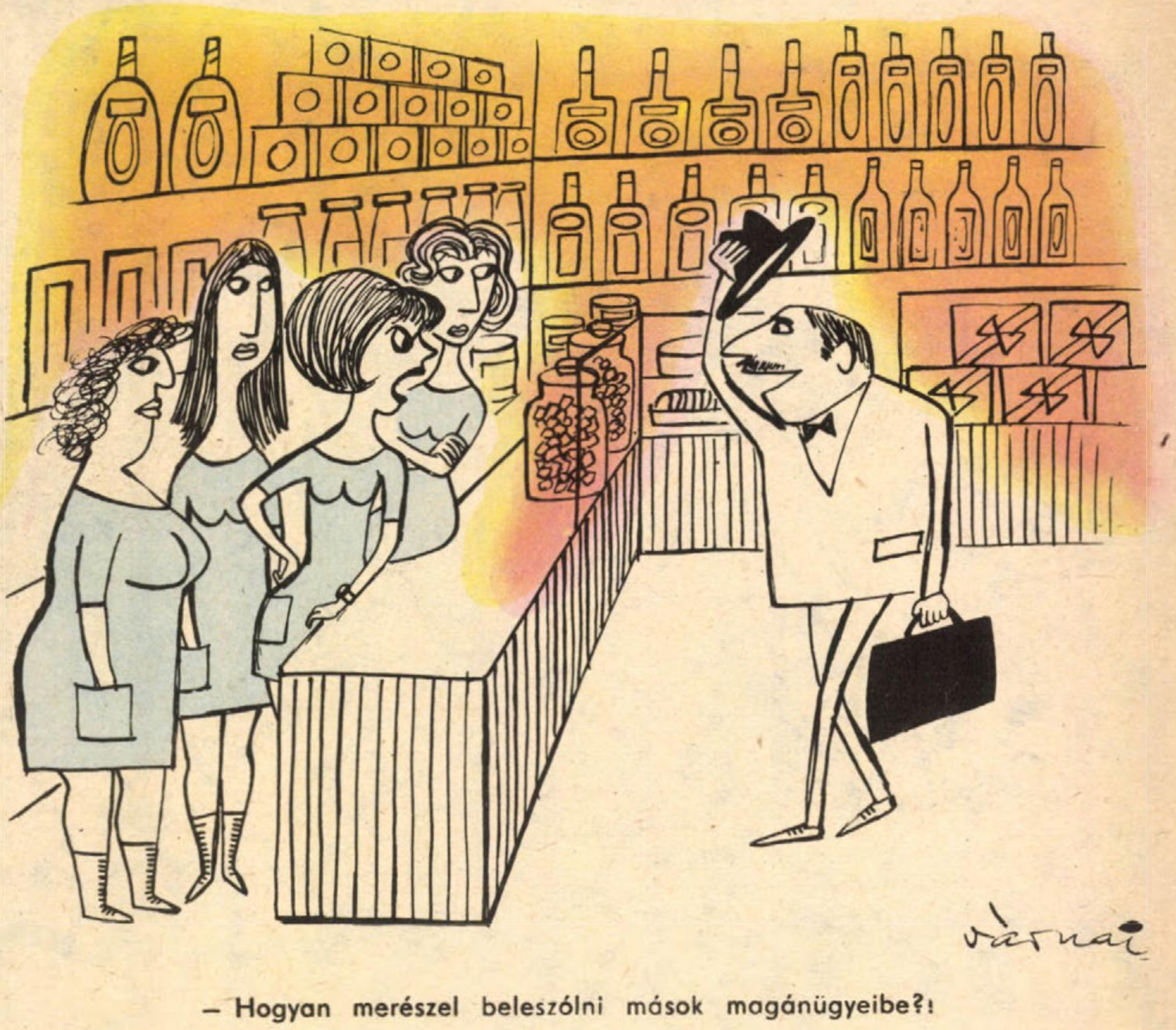

– Mondd, papa, mikor lesz nekünk is Zsigulink?!...

ALKALMI MŰÉRTŐK

ÉRZÉKENYSÉG

– Hogyan merészel beleszólni mások magánügyeibe?!

ELŐLÉPTETÉS

LACIKA MONOLÓGJA

Nekem sokkal jobb dolgom van, amióta anyuból dolgozó nő lett. Most például nem hisztizett azért, mert szorgalomból hármast kaptam. Azelőtt az ilyesmiért mindig kiabálni szokott velem, most csak megnézte a bizimet, és azt mondta apunak, hogy a „fiad a börtönben fogja végezni, ha így tanul". Erre apu azt mondta, hogy anyu mindenből drámát csinál, és jövőre majd szorgalmasabb leszek, nincs semmi baj, mert a hármassal együtt is 4,1 tized az átlagom, ami nem rossz.

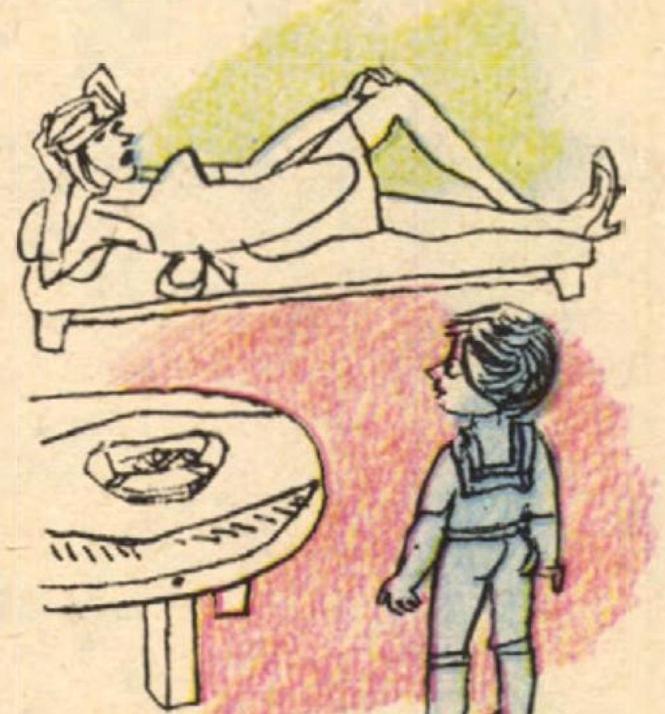
Ezzel én már el is voltam intézve, mert anyunak annyi gondja van a hivatalban, hogy rám, hála istennek, nem jut ideje. Most is arról kezdett beszélni apunak, mi van náluk bent a hivatalban: apu segítségére lenne szükség ahhoz, hogy anyut előléptessék és csoportvezető lehessen belőle, ami négyszáz forint fizetésemelést jelent.

Apu nagyon meglepődött és azt kérdezte anyutól, hogyan képzeli, hogy ő beleszólhat az ilyen ügyekbe, vagy bármiképpen is segíthet anyunak egy másik vállalatnál?

Erre anyu nagyon ideges lett és azt mondta, hogy apu kérdéséből látszik, mennyire nem akar segíteni. Egy rendes férj, aki törődik a felesége sorsával, nem ezt kérdezné, hanem azt mondaná: „Természetesen segítek az én kis feleségemnek", de apu nem egy rendes férj.

„Természetesen segítek, fiacskám, ha módomban áll", mondta erre apu, „csak ne idegeskedj, inkább add elő nyugodtan, hogy miről van szó, mielőtt még kitör rajtad a migrén."

Ekkor anyu már vizes ruhát tett a fejére, amiről apu mindig tudja, hogy anyunak semmi baja sincs. És én is tudom ezt, mert ha nem sikerül neki valamit elérni apunál, akkor öt perc múlva már úgy odavágja a sarokba a vizes ruhát, hogy csak úgy nyekken. Egyelőre azonban anyu végig-

feküdt a rekamién, és elmondta, hogy a vállalatnál ő akkor lehetne csoportvezető, ha apu a saját vállalatához odavenné tőlük Góblernét, azaz Kovács Arankát, aki úgyse jó munkaerő, és apu nagyon jól járna vele.

Apu erre azt mondta, hogy neki nincs szüksége Kovács Arankára, és megkérdezte anyutól, mi köze van ennek ahhoz, hogy anyu csoportvezető lehessen?

Anyu egyet-kettőt nyögött, nehezen szedte a levegőt, aztán bágyadt hangon megmagyarázta apunak, hogy ha Kovács Arankát apu elvinné tőlük, akkor anyut rögtön előléptetnék csoportvezetőnek, mert erre máris ígéretet tett az igazgatóhelyettesük, de ha Aranka ott marad, akkor anyunak esetleg évekig kellene még várnia a kinevezésre. És négyszáz forint nem kis pénz...

„Engem még mindig nem ismersz eléggé", mondta halkan apu. „Én ilyesmire nem vagyok kapható, különben is, nagyon átlátszó csere lenne ez, amiről mind a két vállalatnál suttognának, pletykálnának, és igazuk is volna."

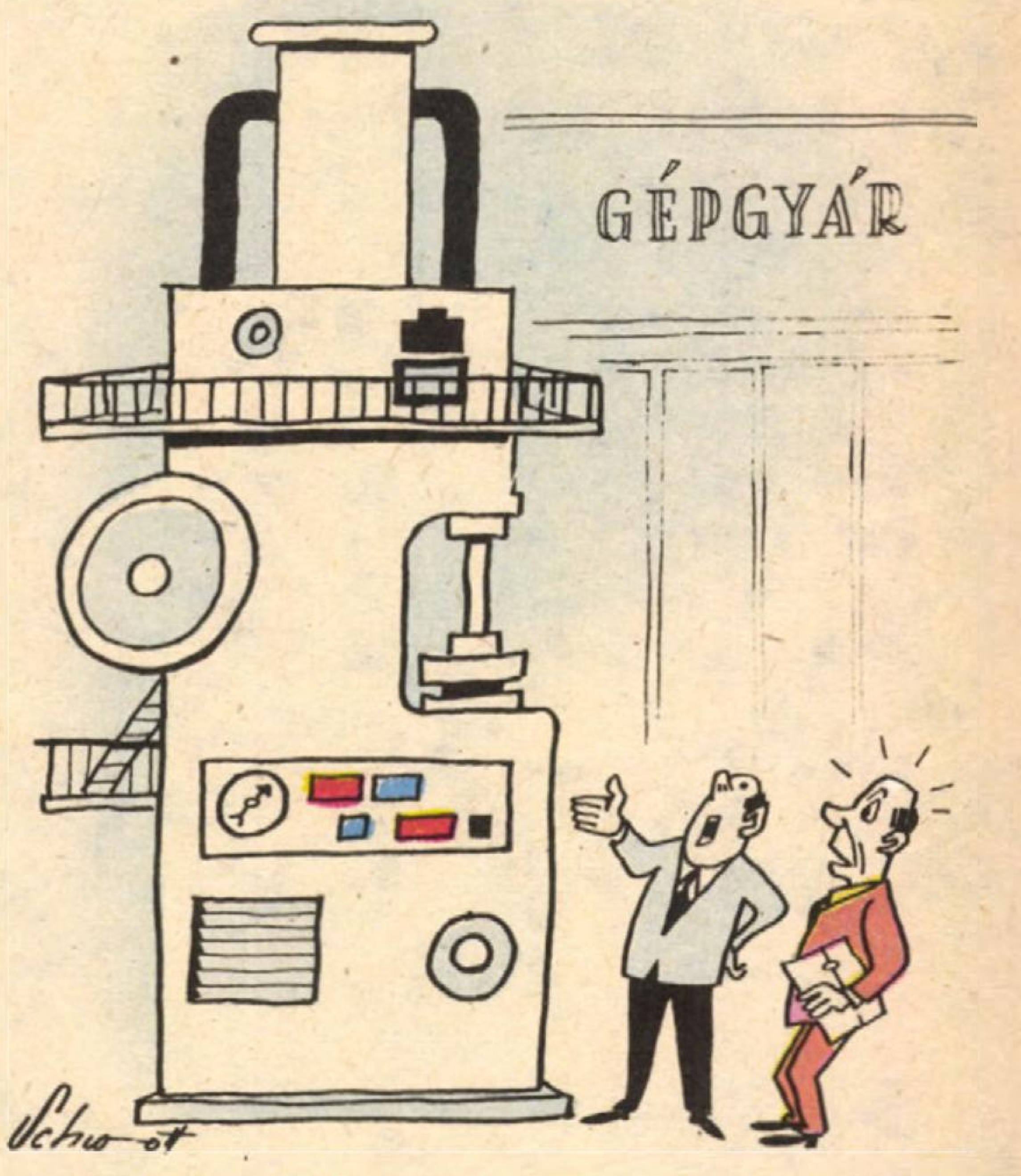
Anyu most hirtelen felélénkült és tovább magyarázta apunak: ezt nem direkt kellene csinálni, hanem úgy, ahogy ezt mások is csinálják, hogy ne lehessen rájönni. Ő beszél majd Vili bácsival, aki elhívja tőlük magasabb fizetéssel Kovács Arankát, és apu Vili bácsi vállalatától átvenné Gerendásnét, aki remek munkaerő, de ha apunak ez sem jó, akkor Gerendásnét átveheti Vili bácsitól Somlai főosztályvezető, apuék társvállalatához, ami apunak csak egy szavába kerülne, anyu pedig csoportvezető lehetne, mert az a lényeg, hogy tőlük Kovács Aranka elkerüljön.

Azt mondta erre apu, hogy így sem csinálja. Ha anyu megérdemli, hogy csoportvezető legyen, akkor úgyis az lesz belőle, előbb vagy utóbb, de...

Anyu nem hagyta, hogy apu befejezze, hirtelen felugrott a rekamiéról, és azt kiabálta apunak: „Éppen olyan korlátolt vagy, mint amilyen mindig is voltál", és a vizes ruhát nagy erővel apuhoz vágta, és nem a sarokba, ahová máskor szokta.

Földes György

UNIVERZÁLIS MUNKAESZKÖZ

– Ha nincs nyersanyagunk, ceruzahegyezésre használjuk...

MINDENNAPOS PERPATVAR

ÉLETKOR

A nagyon fiatalosan öltözködő mama, aki a kozmetika minden vívmányát igénybe vette, fiatal, csinos lányával egy eljegyzési ünnepségre volt hivatalos. Ott nagy sikere volt a mamának. Egy vendég így szólt hozzá:

— Asszonyom, ne vegye tapintatlanságnak, de fogadtam valakivel a maga életkorában. Szeretném megnyerni a fogadást: megmondaná, hány éves? Úgy gondolom, a maga fiatalsága mellett nyugodtan válaszolhat erre a kérdésre.

Az asszony egy pillanatig habozott a válasszal, a lánya pedig ijedten, halkan anyja füléhez hajolt:

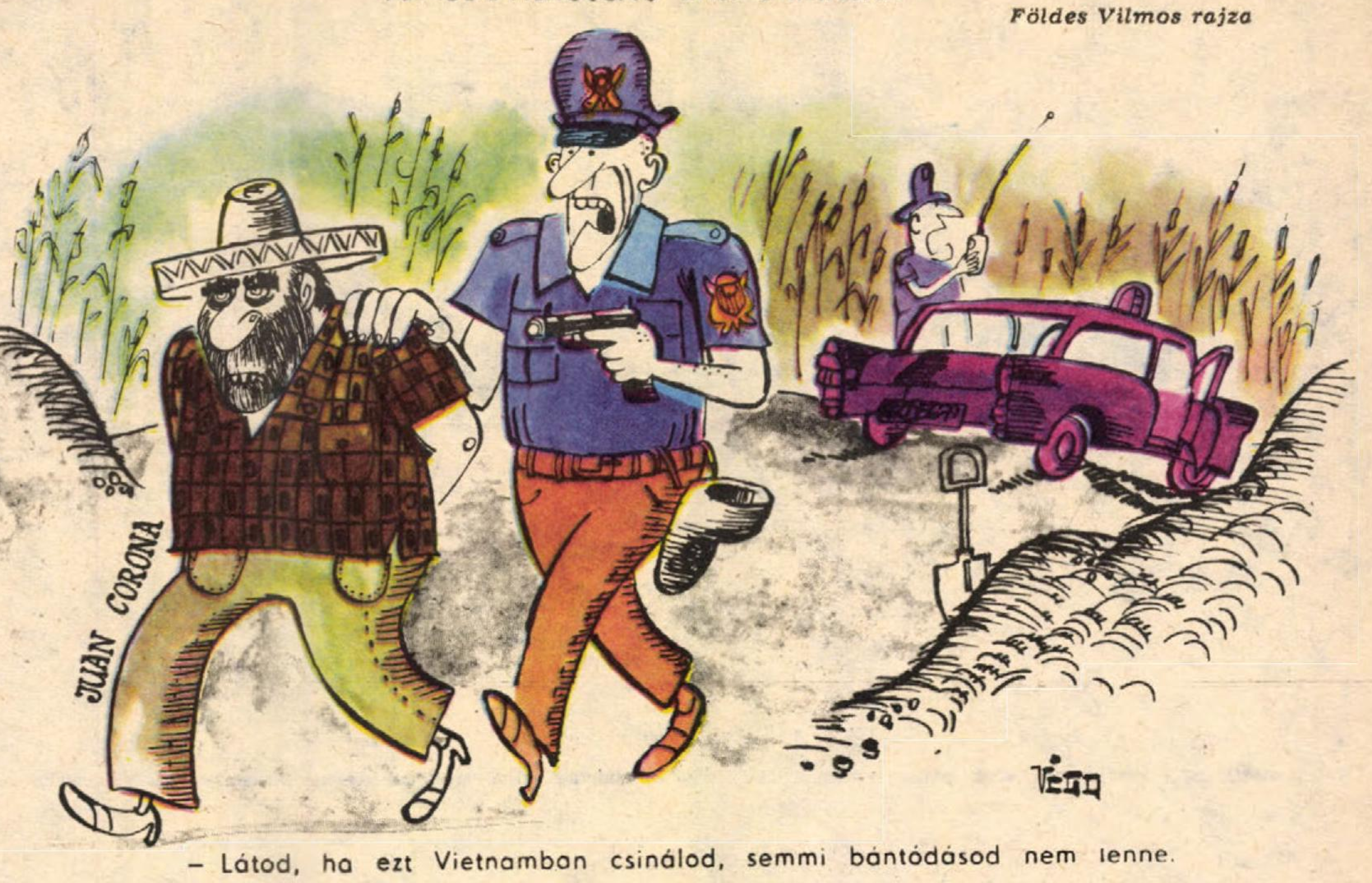
— Mama, mielőtt válaszolsz, gondolj arra, hogy kettőnk születése között minimum kilenc hónap telt el...

(— sti)

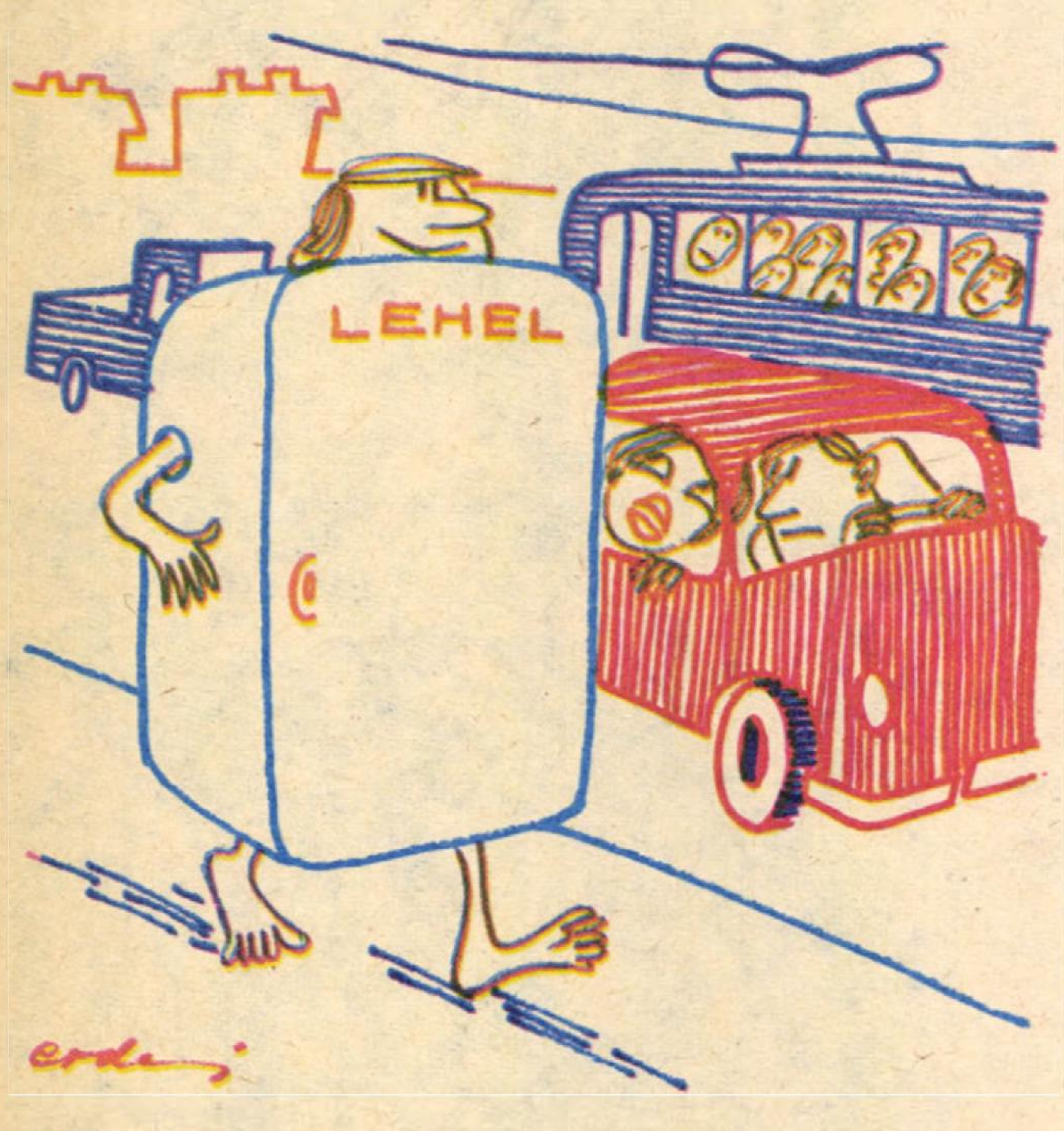
TÖMEGGYILKOSSÁG KALIFORNIÁBAN

Földes Vilmos rajza

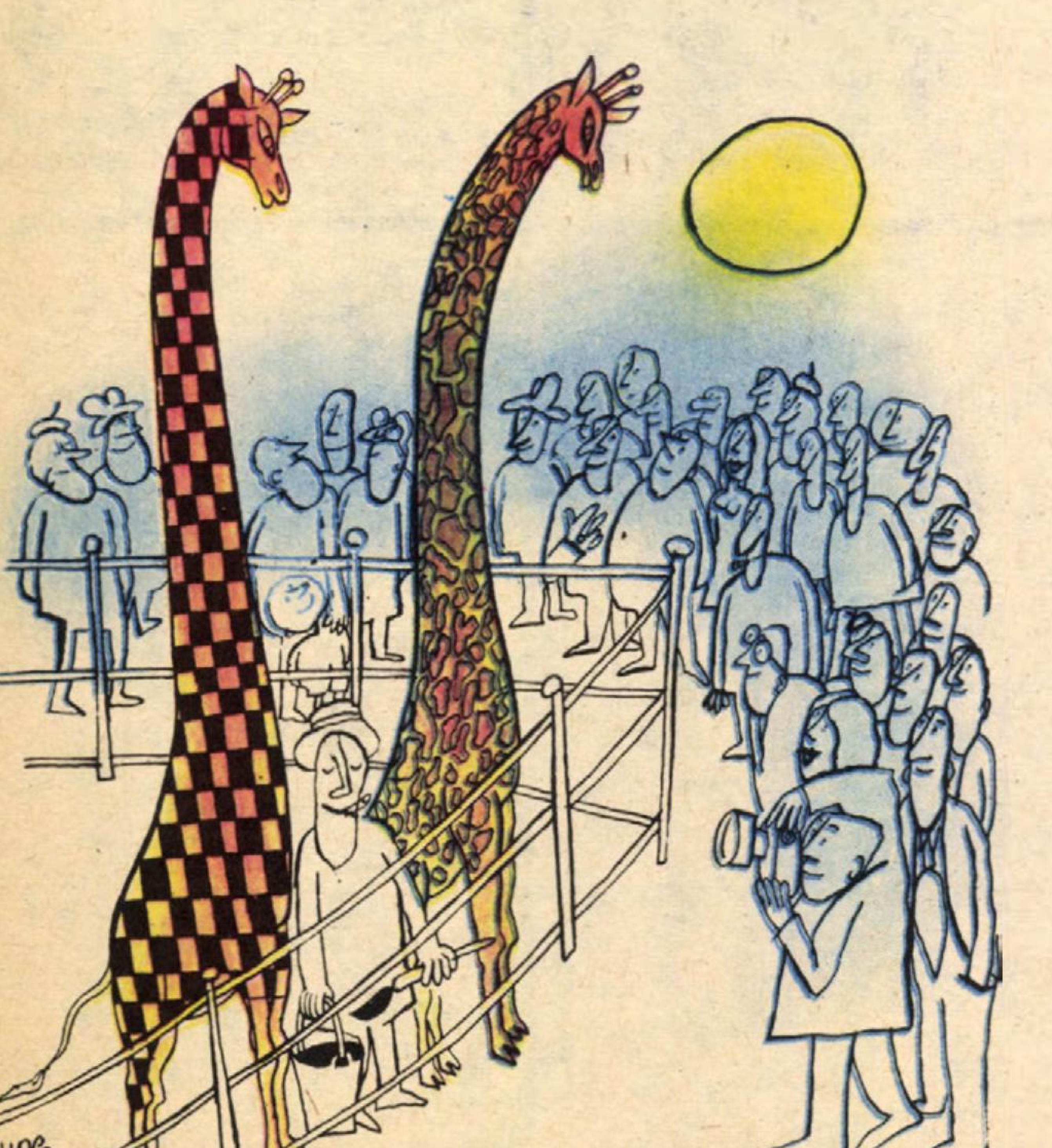

– Látod, ha ezt Vietnamban csinálod, semmi bántódásod nem lenne.

NYÁRI VISELET

IDEGENFORGALMI NEVEZETESSÉG

SÓ

Azt mondják az udvariasság az élet sója, a legmagasabb rendű humánum kifejezője. Az udvarias ember kacagva táncol a sors napsütötte ormain s a megértés kis virágait hinti mindenfelé. Az udvariasság nem csupán enyhet adó csepp az élet legkülönbözőbb nyavalyáira, hanem egyben ostya is, amely e cseppet borítja, elviselhetővé, sőt élvezhetővé teszi.

A két kocsi egyszerre ért a kereszteződésbe, egyszerre fékezett. A két vezető egyszerre tekerte le az ablakot, egyszerre hajolt ki, egyszerre intett és egyszerre mosolygott. Egyszerre volt a „tessék parancsolni", egyszerre a „csak ön után", egyszerre a „de kérem, szó sem lehet róla, tessék, tessék", egyszerre a „világért sem, öné az elsőség". Aztán egyszerre intettek köszönetet, egyszerre tették be az első sebességet, egyszerre tapostak a gázra, és egyszerre engedték fel a kuplungot.

A két kocsi egyszerre vágódott előre, egyszerre ért a kereszteződés közepére, egyszerre csörömpölt. Egymásnak ugrottak, mint két nomád vadló Argentína pampáin, vagy Bolívia szelváin, egyszóval ahol ezek a nomád vadlovak már úgy általában egymásnak szoktak ugrani.

Csattanás, üvegsaláta, csend. A két vezető egyszerre mászott ki a kocsiból, egyszerre indult előre nyújtott jobbal egymás felé.

— Meg tud nekem bocsátani? — mondta a Trabant gazdája.

— Ne szégyenítsen meg, kérem — kiáltott a wartburgos. — Ennyi nemesség az arcomba kergeti a vért. A vak is láthatja, hogy én hibáztam.

— Ne káromolja az istent — tiltakozott a trabantos. — Ön nemcsak hogy mindenben a fennálló közlekedésrendészeti előírások szerint járt el, hanem ráadásul még nemes emberhez méltó udvariasságról tett tanúbizonyságot.

A járdán már összegyűlt pár tucat szurkoló. Elképedve hallgatták a különös szöveget.

— Hívja valaki a mentőket! — kiabált egy idős dáma kis pulikutyával és kék szemfestékkel. — Ezek teljesen meghülyültek az ijedségtől.

— Fix, hogy a fejüket verték be — ordított három fiúgyermek atyja a szobor talapzatára kapaszkodva. — Simike, Dinike,

Danika, megtiltom, hogy a fejüket nézzétek.

— A kárát természetesen megtérítem — mondta a trabantos. — A hűtője elgörbült, mint egy harmonika. Sír a szívem, ha ilyet látok.

— Hallani is rossz az ilyen beszédet — mondta a wartburgos. — Ugyis mindig vágyódtam egy pisze kocsira. Nézze, nem kedves, ahogy olyan tudálékosan ráncolja a sárhányóit? Hanem az ön ajtaja csúnyán beszakadt. Egy életre furdal a lelkiismeret, ha nem hozathatom rendbe.

— Ez már sok — kiáltott a trabantos. — A porba kell hullanom ennyi udvariasság előtt. Az ajtót egyszerűen ledobatom. Végre elértem, hogy valami egyénisége is lesz ennek a kocsinak.

— Borzasztó — visított az idős dáma a pulikutyával. — Már félrebeszélnek, és mi csak nézzük, csak nézzük?

— Ne kerülgesd, Lajos — kiáltott egy kerékpáros lapterjesztő a járdaszigetről. — Gyerünk a balcsapottal. Egy kis akciót, fiam. Támaszkodj a hangszórójára.

A két vezető elnézően mosolygott a szurkolók buzgalmán.

— Micsoda emberek vannak! — sóhajtotta a trabantos. — A magam részéről kifejezetten örülök ennek a szerencsés fordulatnak... ennek a kis izé... karambolnak, na. Elvesztettem egy szélvédőt, de nyertem cserébe egy igaz jó barátot, akit adott esetben boldogan mutathatok be a feleségemnek is.

— Részemről a megtiszteltetés, legnagyobb örömömre szolgál, ha megismerkedhetem őnagyságával.

— Azt hiszem, én vagyok az idősebb. Szervusz, kérlek.

— Szehehervusz, drága öregem.

— Javaslom, hogy igyunk egy kortyot szerencsés megmenekülésünk és még szerencsésebb megismerkedésünk örömére.

A trabantos lapos üveget vett elő a zsebéből, a wartburgos felé nyújtotta.

— Egészségedre, aranypajtásom.

A wartburgos lecsavarta a kupakot, jót húzott az üvegből.

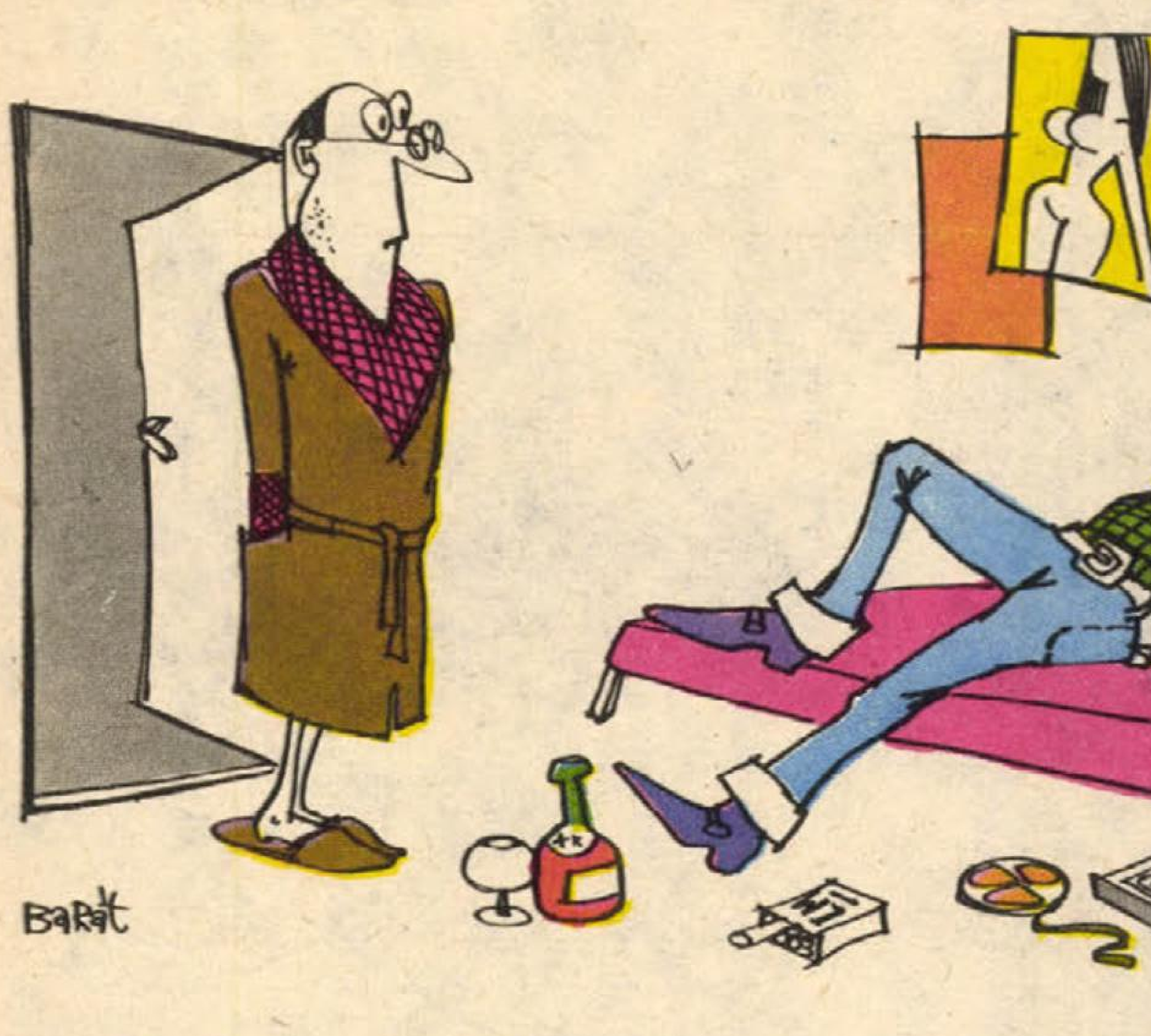
— Krhm... böböbö... — ordította ragyogó szemmel. — Mint a lórúgás. Na, húzd meg te is, komám.

A trabantos elhárító mozdulatot tett.

— Kösz — mondta udvariasan. — Majd ha elment a baleseti járőr...

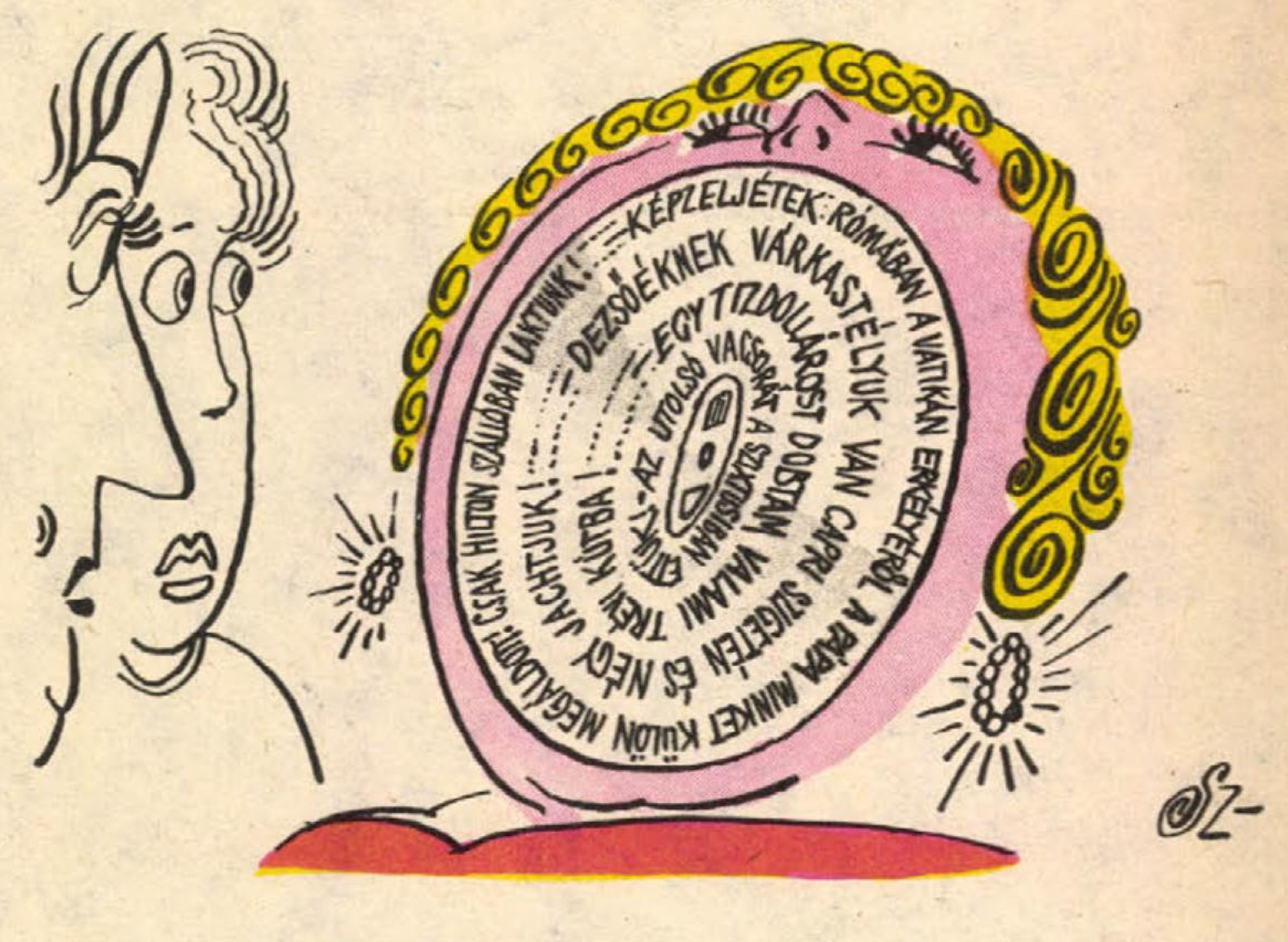
Peterdi Pál

DIVATOS PÓZ

– Tudod is te, apa, milyen nehéz és kimerítő perspektívátlannak látszani...

HÍR A SLÁGERPIACRÓL

Megjelent Kovácsné olaszországi nagylemeze.

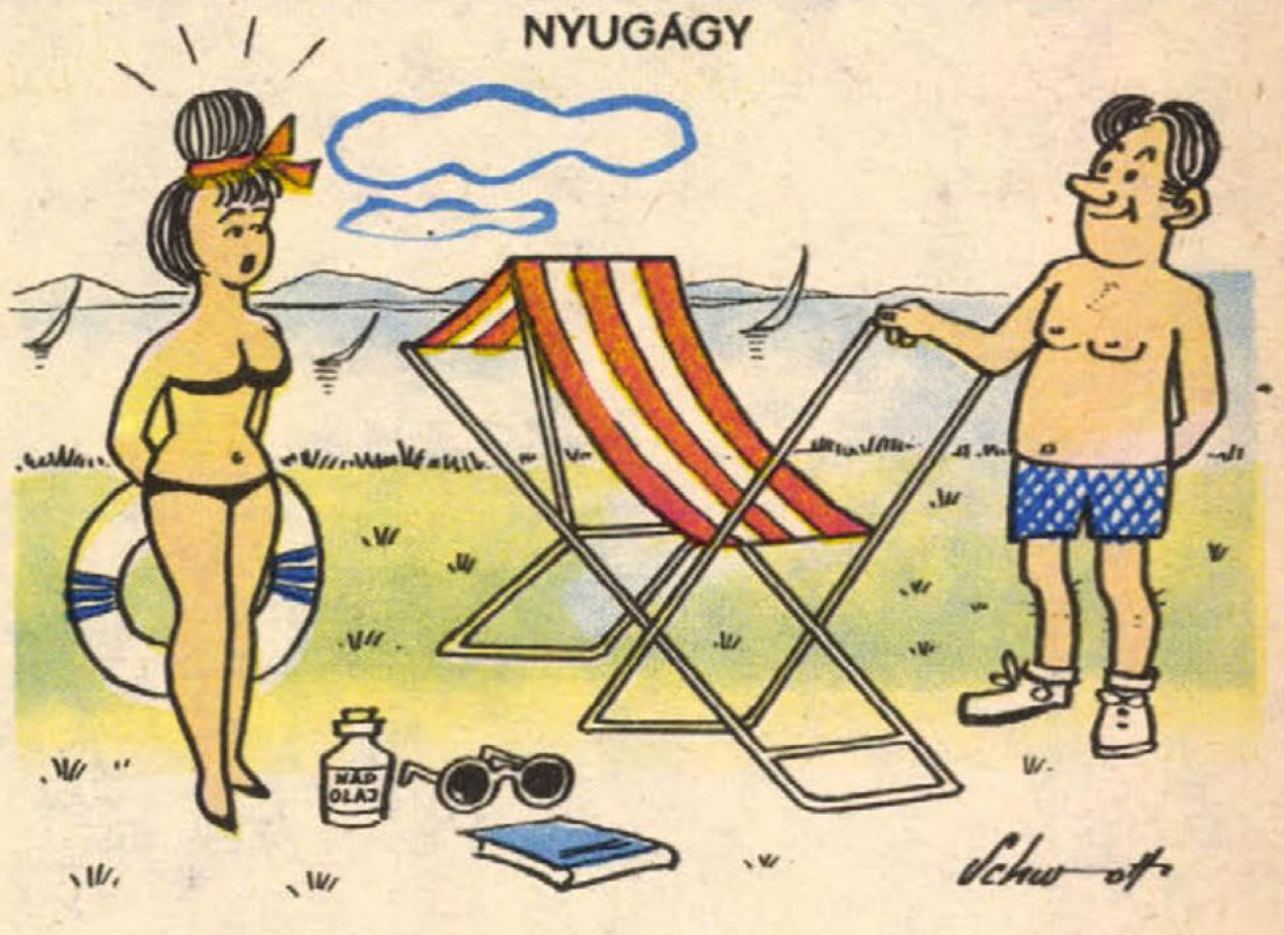
Protekció árjegyzék

Mottó: „Ha ketten szívességet tesznek egymásnak, annyi, mintha mindkettő önzetlenül tenné..."
(Összes Művei, Egyetlen kötet)

1 dupla fekete (kávéból) = *soronkívüli iktatás*, soronkívüli iktatás = *4 üveg sör*, 4 üveg sör = *4 ceruzaelem*, 4 ceruzaelem = *kerti zuhany*, kerti zuhany = *két kiló máj*, két kiló máj = *1 Illés belépő*, 1 Illés belépő = *10 doboz Porti*, 10 doboz Porti = *fürdőszobai bűzelzáró*, fürdőszobai bűzelzáró = *2 jegy a SZÚR-ra*, 2 jegy a SZÚR-ra = 1 *rúd Herz szalámi, szezonban*, 1 rúd Herz szalámi, szezonban = *kórházi különszoba*, kórházi különszoba = *Parker betét*, Parker betét = *radiátorjavítás*, radiátorjavítás = *képcsőcsere*, képcsőcsere = *előresorolás autóra*, előresorolás autóra = *szállodai szoba*, szállodai szoba = *anyagkiutalás*, anyagkiutalás = *másodállás*, másodállás = *telefonbesorolás*, telefonbesorolás = *albérlői befogadó nyilatkozat*, befogadó nyilatkozat = *ajánlólevél főiskolai felvételhez*, ajánlólevél főiskolai felvételhez = *ígéret szövetkezeti lakásra*, ígéret szövetkezeti lakásra = *beutaló a mennyországba*, beutaló a mennyországba = *társasutazás a mennyországból a Földre*, (A megérkezés után, a Földön) 1 dupla fekete (kávéból) = *soronkívüli iktatás*, soronkívüli iktatás = *4 üveg sör*, és így tovább.

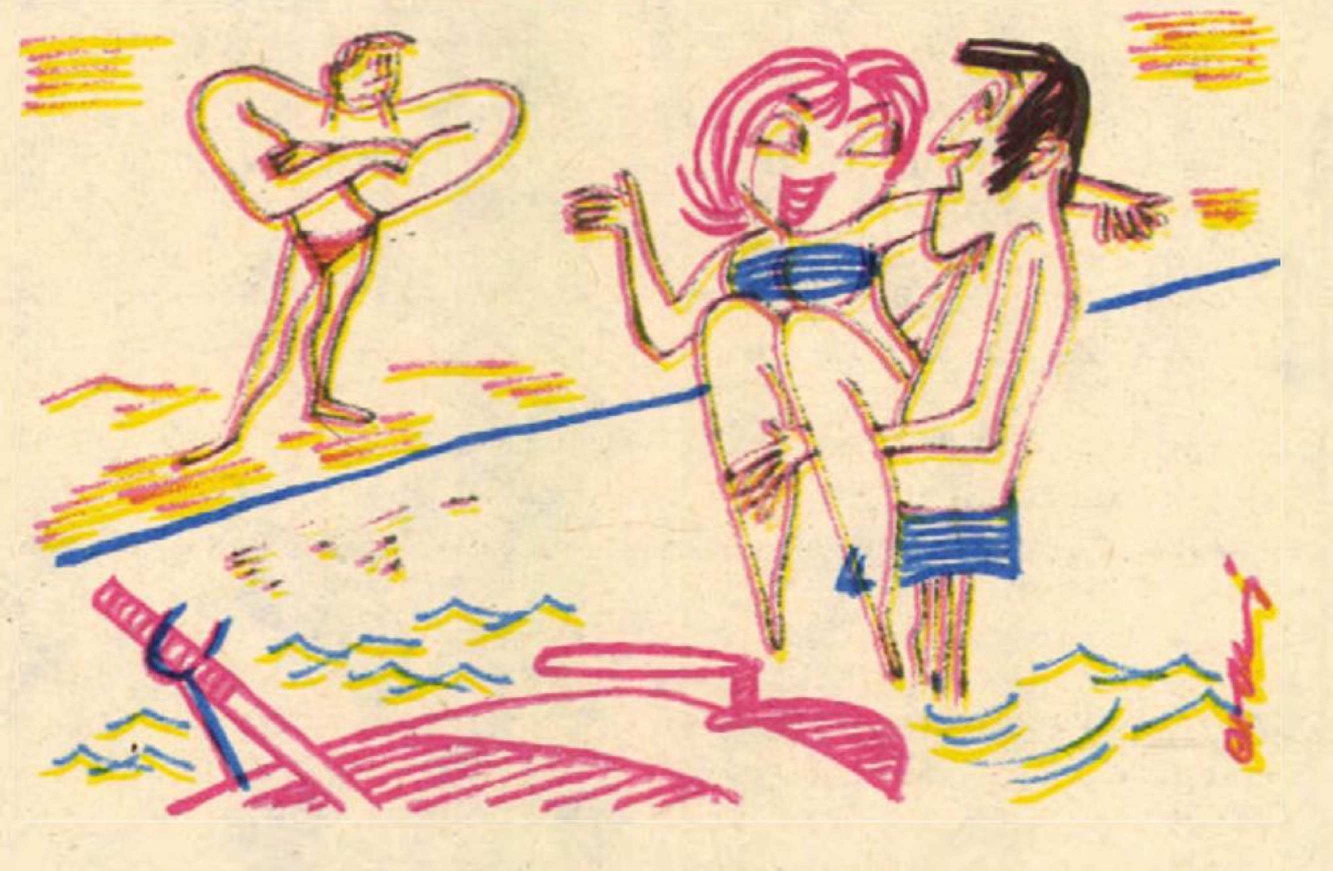
Novobáczky Sándor

NYUGÁGY

– Türelem, szivecském, még egy próbát teszek...

MEGLEPETÉS

– Tegyen le, Pista, mert úgyis leejt. Ott vár a férjem a parton!

Vallomás

Ebéd után az ifjú férfi
oly lagymatag és hallgatag,
az asszony ezt sehogysem érti.

„Mire gondolsz most, mondd őszintén,
csalódtál bennem? Vagy mi van?
Tudom... volt szebb is, jobb is mint én.

A férj lágyan keblére vonja
az asszony bodros kis fejét
és mélyzengésű hangon mondja:

„Szerelmem, ezt ne vedd zokon,
olyan édes vagy, úgy imádlak,
hogy a főztöd is megszokom."

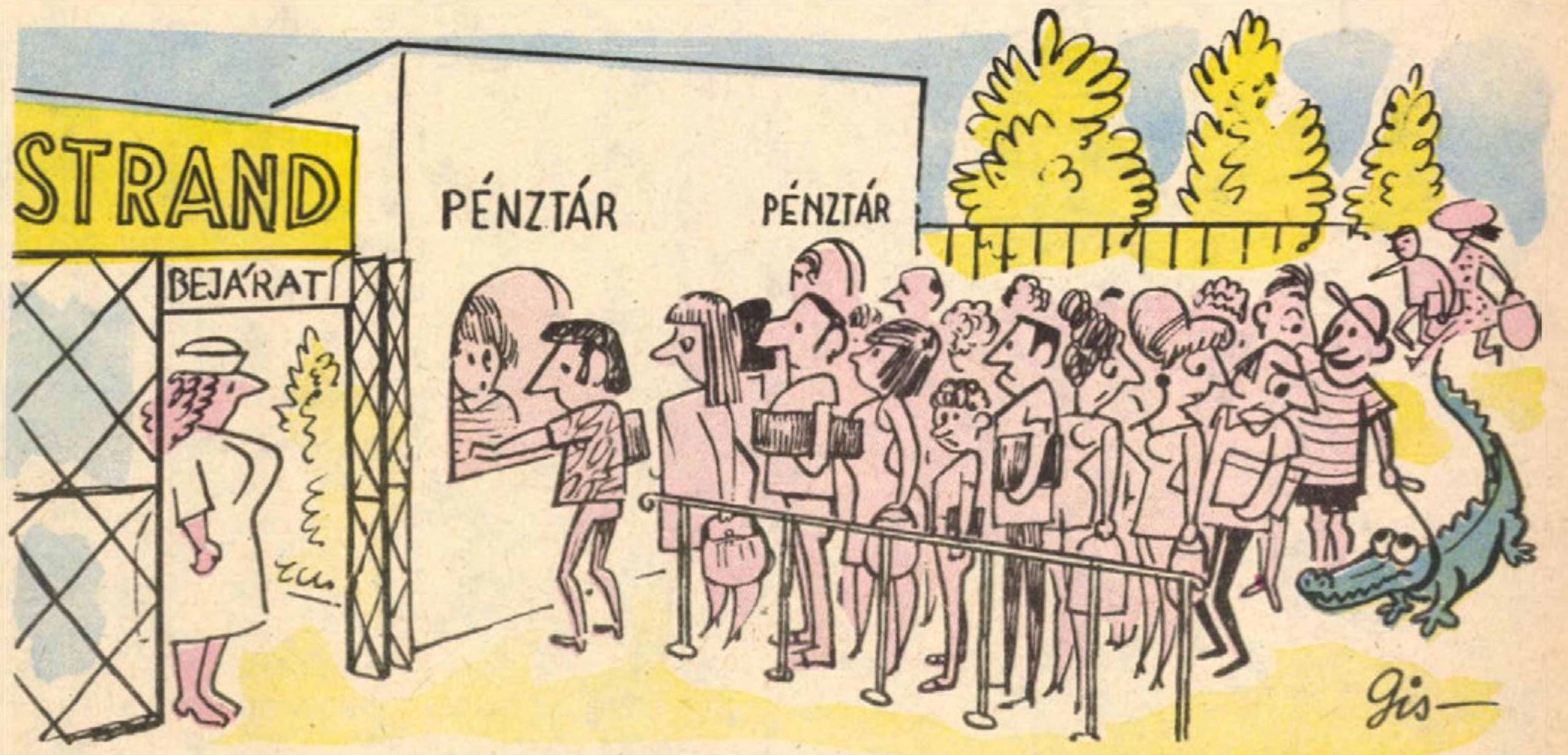
Szőnyi Zoltán

ROSSZ MUNKAERŐ

– Küldjük el külföldi tanulmányútra. Hátha nem jön vissza...

ÁLLATBARÁT

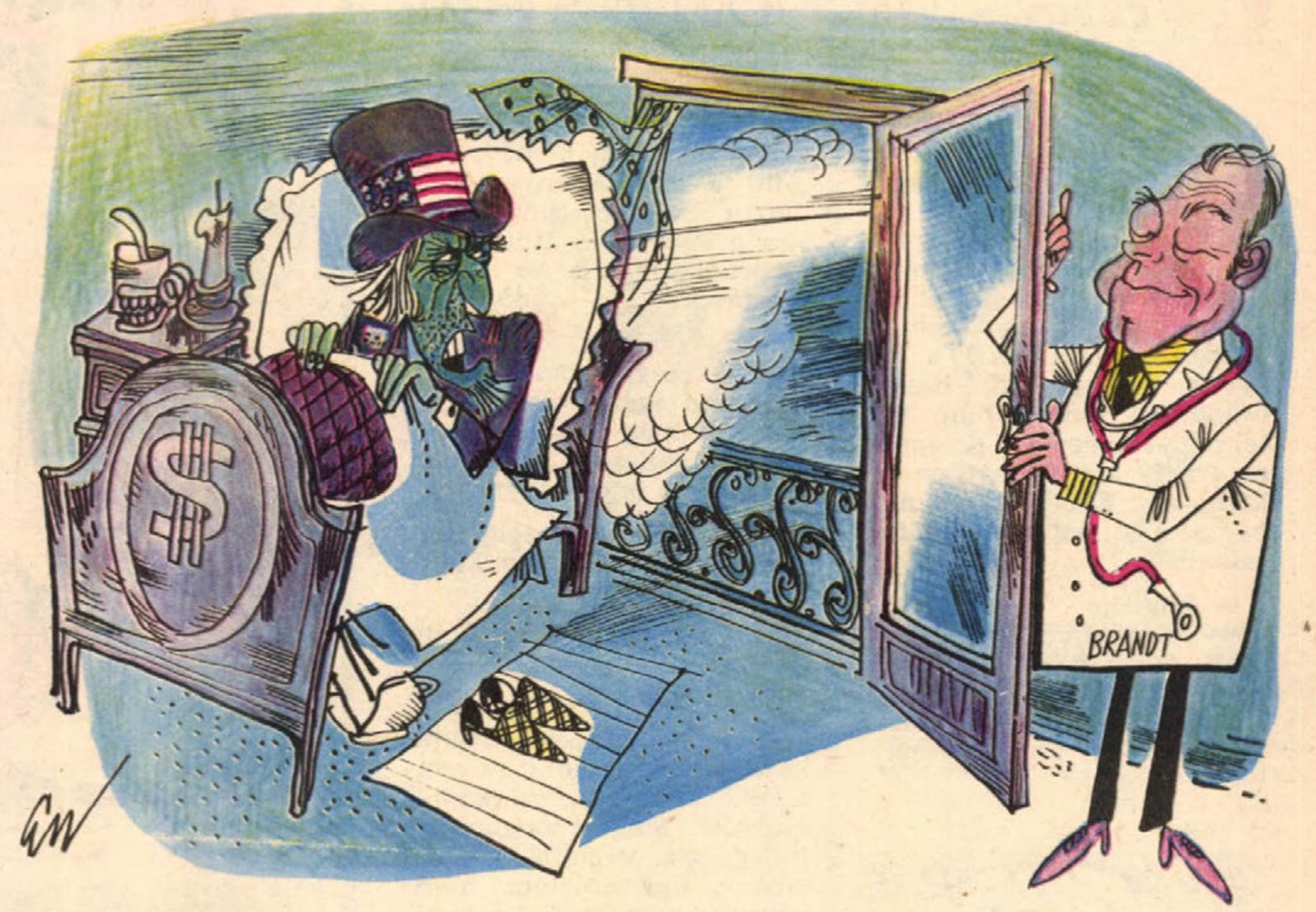
– Mit csodálkoznak? Él-hal a vízért!

AUTÓSGÖG

ORVOS ÉS PACIENS

Endrődi István rajza

– Láthatják, hogy betegen fekszem, mégis rám nyitják a szabad árfolyamot.

VÁRAKOZÁS

Reggelenként, midőn nagy üggyel-bajjal kinyitom a szemem, az ad erőt a felkeléshez, hogy érzem: ma történik velem valami! Valami váratlan, valami nagyszerű, ami megtöri az unott hétköznapok sorát. Sietve mosdok és öltözöm, mert szinte biztos vagyok benne: Fortuna istenasszony várakozik rám valamelyik sarkon...

Lehet, hogy amikor felszállok a buszra, a hátsó peronon találok egy tömött aktatáskát, melyben néhány kiló arany és néhány ezer dollár lapul. Természetesen beszolgáltatom a leletet, melyről kiderül, hogy egy arab olajsejk tulajdona. A sejk, hálája jeléül, nekem adja fele olajbirodalmát és az egész lánya kezét...

Rohanok a buszhoz, de éppen az orrom előtt gördül ki. A következőre éppen hogy felférek, és ha volna is egy táska a peronon, nem tudnám felvenni, mert egyszerűen képtelen lennék lehajolni érte, anynyira zsúfolt a busz. De ha nincs táska, biztos az előző buszon volt, és megint más fogta meg az isten lábát. De sebaj! A sors akarta így, mert könnyen lehetséges, hogy a hivatal előtt népes küldöttség vár, fehér ruhás leányok, katonazenekar, és a szónok közli velem, hogy a Duna jegén engem választották meg igazgatóvá, mert ők régen tudják, hogy én... satöbbi, satöbbi...

Boldogan rohanok a hivatal felé, közben a válaszbeszédemet fogalmazom, hogy igyekszem meghálálni a belém helyezett bizalmat, satöbbi, satöbbi... De a hivatal előtt csak a portás vár és közli: ez volt a harmadik késésem a héten, és tekintetbe véve, hogy még csak szerda van, említésre méltó teljesítmény...

Nem keseredtem el. Fortuna nem ledér nőszemély,

aki könnyen kötélnek áll. Miközben a hivatalban a tartozik rovatba rovom a követelt, a követelbe a születési évemet, minden bizonnyal egy főhatóságon arról folyik a vita, hogy kit nevezzenek ki a Tahiti-szigetekre állandó megfigyelőnek. Fortuna súg, a bizottság a fejére csap, aztán kimondják az én nevemet, és máris útnak indítják a hírnököt, ki jő és pihegve szól:

— Az igazgató hívatja...

Ez nem a hírnök, csak a hivatalsegéd, de lehet, hogy a diri küldte. Boldogan rohanok, de csak a késés miatt interjúvoltak meg. Hogy mi mindenre van idejük egyeseknek!

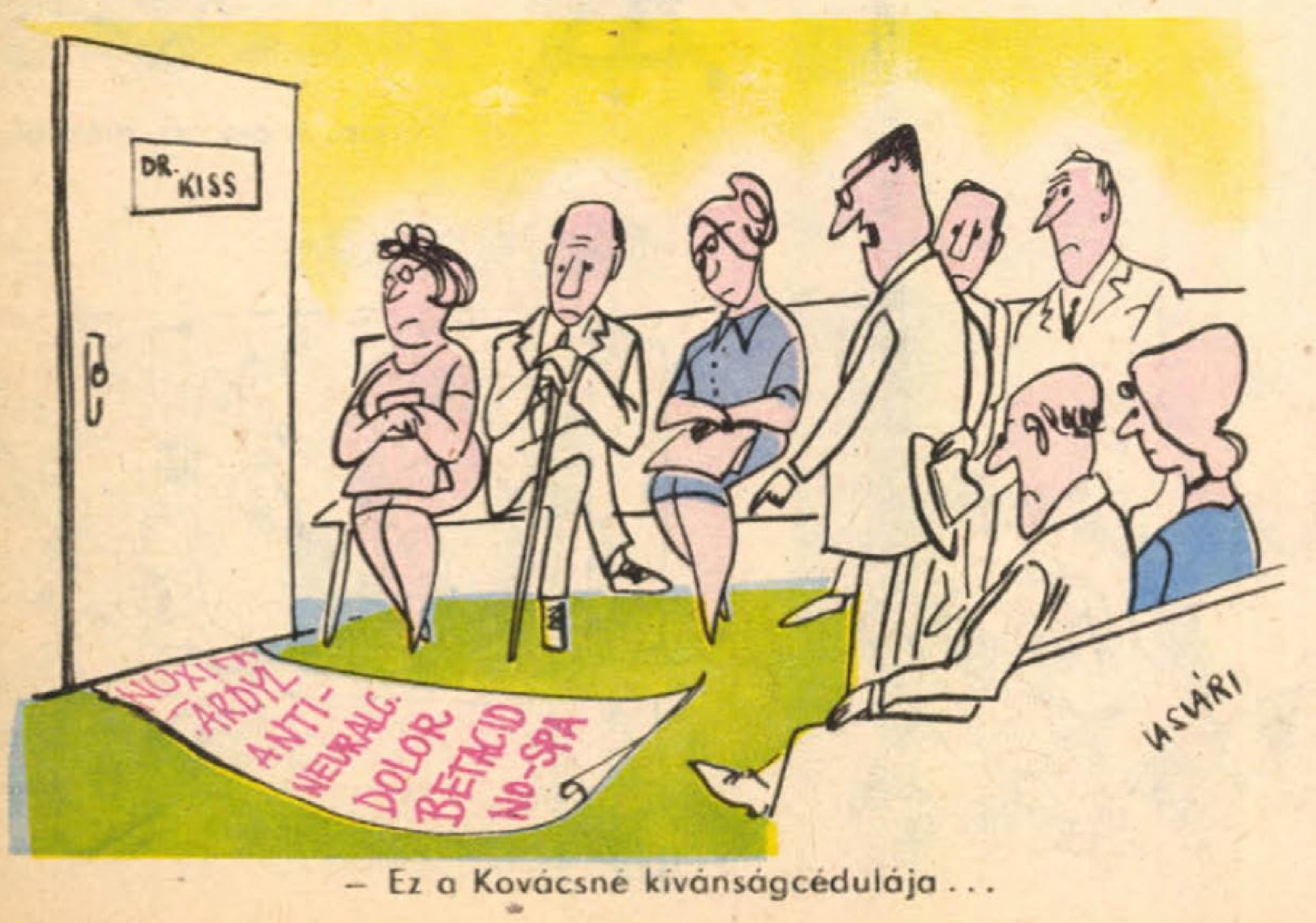
Sebaj! Érzem, hogy valami történik velem. Megérzéseim nem csalhatnak, hiszen tíz éve egyfolytában feszít a sugallat: a szerencse fia vagyok. Ezt a fordulatot is a sors akarta, hogy el ne késsem a háztömb „Ki mit tud" selejtezőről, ahol indulnom kell. Itt egy csapásra híres leszek. Kiderül, hogy nagyobb színész vagyok, mint Cserkaszov vagy Sir Lawrence Olivier, kongeniálisabb festő, mint Picasso, és úgy focizom, hogy Pelé az irigységtől elsárgulva, fogcsikorgatva fogadja meg: törjön el a lába, ha még egyszer labdába rúg. Na persze mellettem nem is nagyon rúghat! A versenyen, sajnos, baj történik, mert elfelejtem az „Anyám tyúkja" második sorát, és csak azt hajtogatom, hogy „ej, mi a kő, tyúkanyó kend..."

Este otthon muriznak velem, mert elfelejtettem kenyeret vinni, és hiába magyarázom, hogy nem kerülhettem el a szerencsét. Megütött volna a guta, hogy amíg én a maszek péknél sorba állok, Fortuna hiába keres. Családom értetlensége nem veszi el a kedvem. Azzal a boldog tudattal ringatom magam álomba, hogy bizonyos vagyok benne: holnap a képembe vigyorog a szerencse. Éjjel meg is álmodom számos lehetőségét, de erről nem beszélek. Nem hiszek az álmokban, számomra csak a józan, nappali realitások léteznek...

Alig várom, hogy reggel legyen...

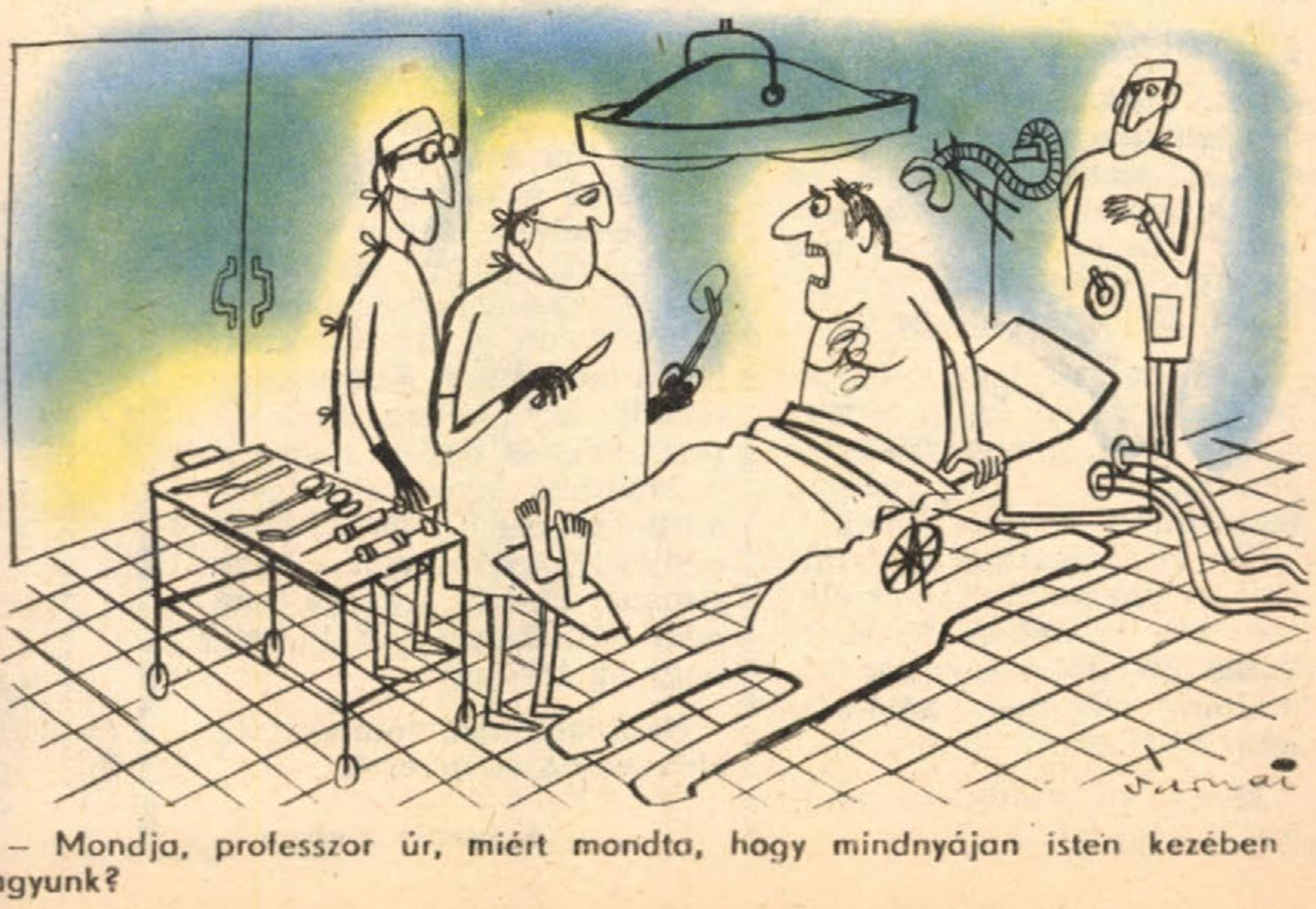
Ősz Ferenc

SZTK

– Ez a Kovácsné kívánságcédulája...

SEGÍTSÉG!

– Mondja, professzor úr, miért mondta, hogy mindnyájan isten kezében vagyunk?

VIGYÁZZ, HA JÖN AZ ESŐ

Olyan vastag volt az eső fonala, mint a zsineg és olyan sűrű, hogy a felhőtől a kalapomig sehol sem szakadt meg ez a vízfonál. Beálltam egy erkély alá, megtörültem szemüvegemet és elhatároztam: nem veretem tovább magam ezzel a kegyetlen vízostorral, hanem csúsztatva tennivalóim, tüstént hazamegyek. Kiléptem az erkély alól és bátran nekivágtam. Ebben a pillanatban mellém toppant egy fiatalember.

— Engedje meg, uram, hogy felajánljam az esernyőmet! — szólt udvariasan a derék ifjú s mint egy ünnepi baldachint, máris oltalmazón emelte fejem fölé kétszemélyes esernyőjét.

Még nem vagyok olyan öreg, hogy a nálam 40 évvel fiatalabb emberek akár a villamoson, akár máshol hozzászoktattak volna efféle udvarias megnyilatkozáshoz, ezért rendkívül meglepett a jó modornak és a tiszteletadásnak e szokatlan formája.

— Nagyon köszönöm, kedves barátom — hebegtem —, de ne fáradjon, hiszen itt lakom a közelben.

— Akkor, ha megengedi, hazakísérem! — hangzott a meglepő válasz.

Ez a nem várt fordulat megállásra késztetett.

— Hogyan?... Haza akar kísérni?... Miért? — kérdeztem inkább meghatva, mint csodálkozva.

— Ez igazán nem fáradság — mondta ő szerény mosollyal és határozott mozdulattal belém karolt, hogy jobban elférjünk a baldachin alatt. Valósággal hatalmába kerített, lenyűgözött, szuggerált, hipnotizált magabiztos jóakaratával. Hát elindultunk karonfogva, bizalmas összeborulással, mint két jóbarát, sőt, mint apa és fia.

Zavarba ejtett ez a tapintat, gyöngédség, bájos természetességgel megnyilatkozó önfeláldozás s míg némán lépkedtünk egymás mellett, lopva vizsgálgattam a fiatalembert, megpróbáltam kielemezni e szokatlan felajánlkozás miértjét s azon gondolkodtam, miképpen hálálhatnám meg azt.

Még nem döntöttem, amikor megszólalt:

— Kár lenne az öltönyéért, uram! Az ilyen kemény eső, mint a mai, könnyen szétveri a szövet rostjait és meg van a kár... de átüt még a fehérneműjén is és jön a megfázás... a tüdőgyulladás... Vigyáznia kell!

— Igaza van, barátom, tökéletesen igaza van — jegyeztem meg udvariasan. — Én erre sohasem gondoltam, ezért nincs is esernyőm.

Ifjú barátom megtorpant, mint akit váratlan hír kólintott főbe.

— Micsoda?... Önnek otthon sincs esernyője?... Ez lehetetlen!

Némán, megszégyenülten hajtottam le fejem s az esernyőről a víz a nyakamba csurgott. Megborzongtam. A hideg víz végigfolyt hátamon s úgy éreztem, máris tüsszentenem kell. De barátom hamar legyőzte döbbenetét és égre emelve tekintetét, mintegy meghatva saját jóságától, szinte átszellemülten mondta:

— Uram, az esernyő e perctől az öné! — és máris kezembe nyomta a baldachint. Én hevesen tiltakoztam.

— Ugyan!... Ezt nem fogadom el! Milyen alapon is tenném? Nem, nem, ez lehetetlen!

Fiatal barátom könnyedén legyintett:

— Hát jó, legfeljebb kifizeti az árát. Tegnap vettem kétszáz forintért. Amint látja, vadonatúj.

Az ernyő valóban új volt, vagy legalábbis felújított, de felőlem akár régi is lehetett volna, mert számomra nem az ernyő kora volt problematikus, hanem az, hogy miképpen utasítsam vissza ezt az ajánlatot, vagy pedig visszautasíthatom-e egyáltalán ilyen nagy és önzetlen jóakarat láttán. Annyi kedvesség, jóakarat, féltés, tapintat és természetes báj volt ebben a könnyed, sőt könnyelmű erőszakban, hogy nem tudtam ellenállni és kifizettem a kétszáz forintot.

Ifjú barátom zsebre vágta a pénzt, némán meghajolt s már el is tűnt az eső függönye mögött.

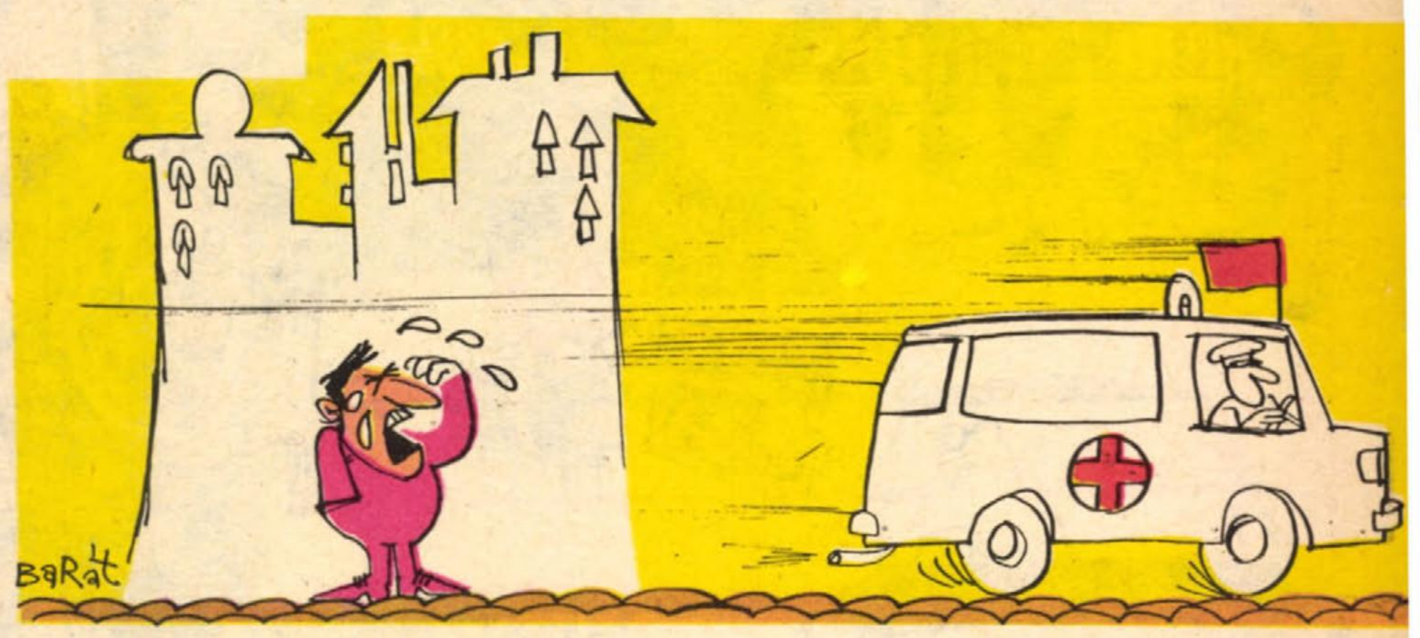
Estefelé dolgom volt, lementem az utcára, s mint amolyan újsütetű, elegáns férfiú, aki kiütközik megjelenésével a tömegből, büszkén emeltem fejem fölé a vadonatúj, vagy legalábbis felújított esernyőmet, s akkor a túloldalon megpillantottam fiatal barátomat. Karonfogva haladt egy velem egykorú férfiúval, és éppen abban a pillanatban nyomta a gyanútlan ember kezébe az esernyőjét. Hogy mi volt a nagy gesztus kísérő szövege, azt nem hallottam, csak sejtem, hogy mi lehetett.

Hála istennek, vannak még élelmes fiatalemberek.

Szinetár György

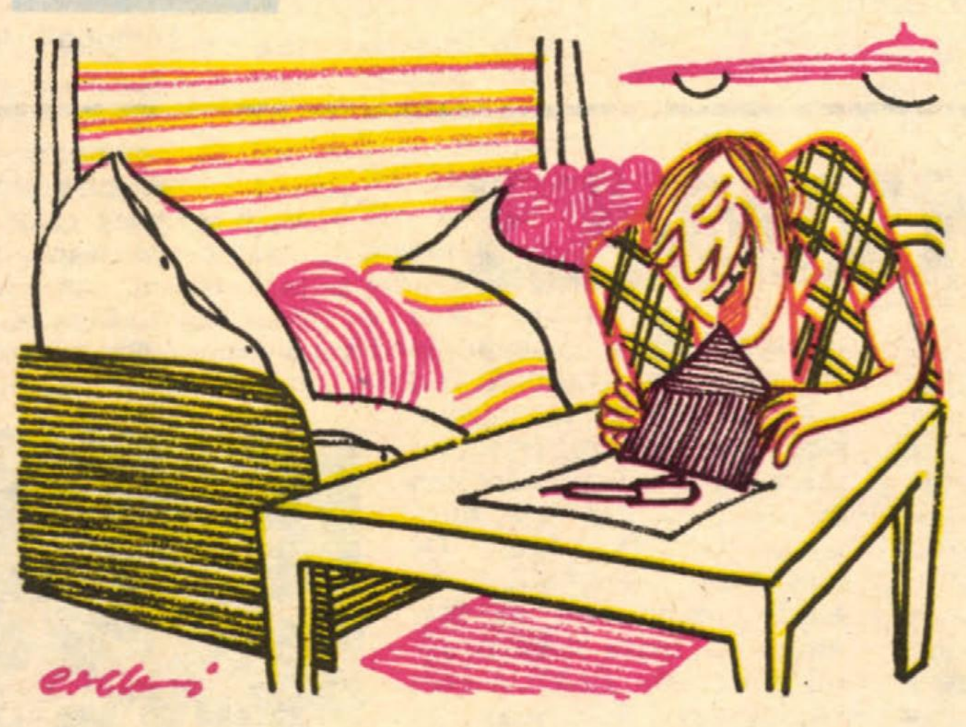
MEGKÉRDEZTÜK RAJZOLÓINKAT:
Mi az abszolút gonoszság?

Barát József:

– Üres mentőautó láttán sírva fakadni.

Erdei Sándor:

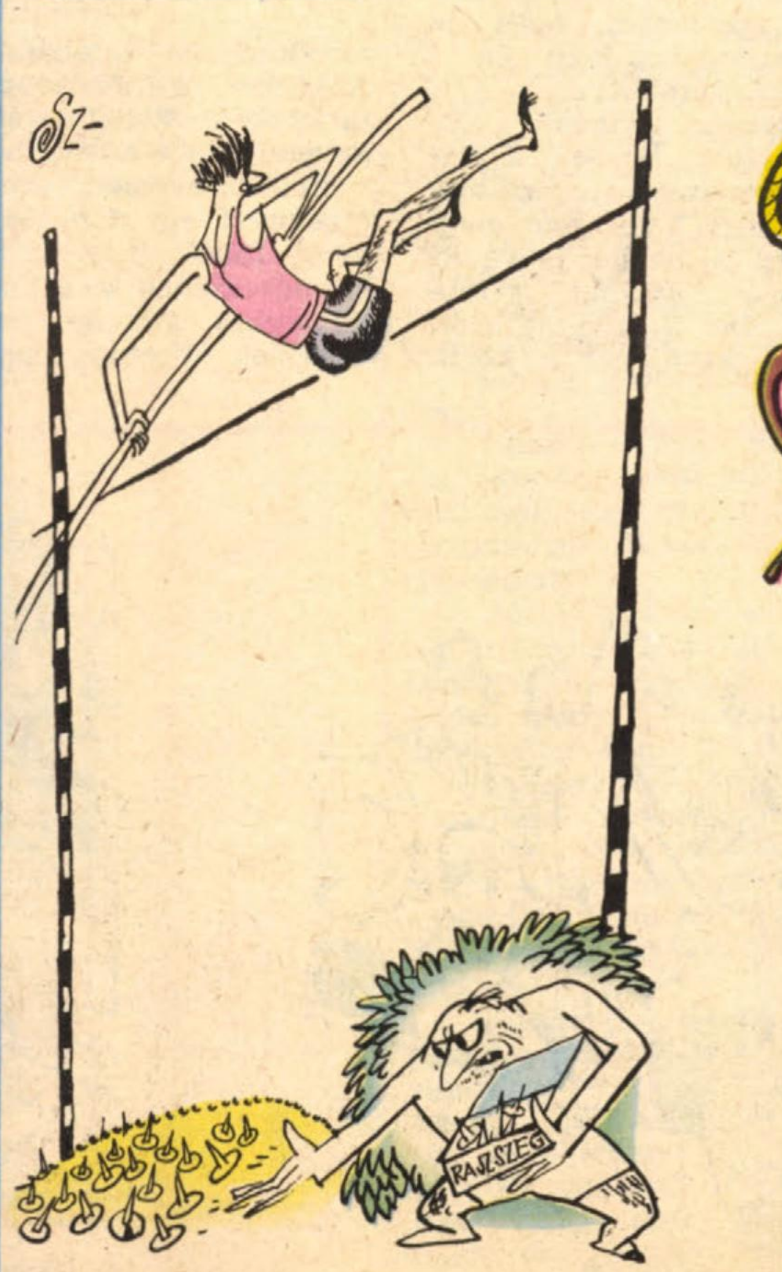
– Ha a házibarát levelet ír a megcsalt férjnek.

Brenner György:

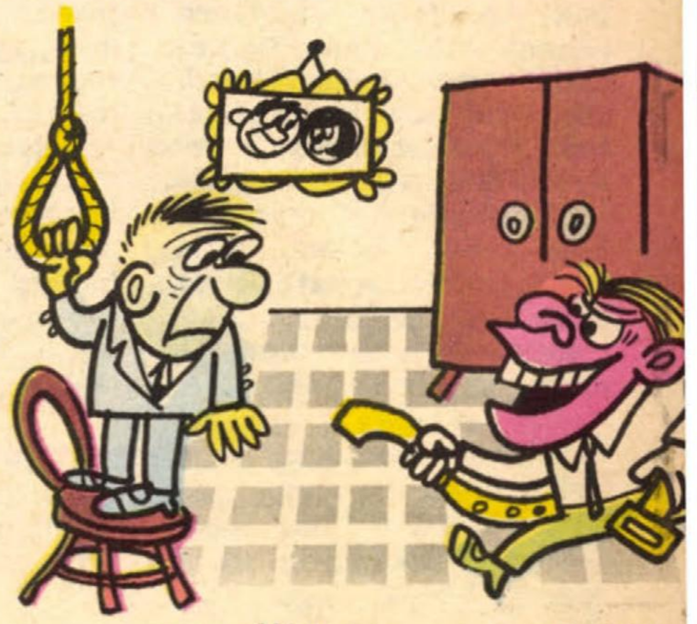

– Oltsd el már a lámp[...]. Daisy a gyilkos!

Szűr-Szabó József:

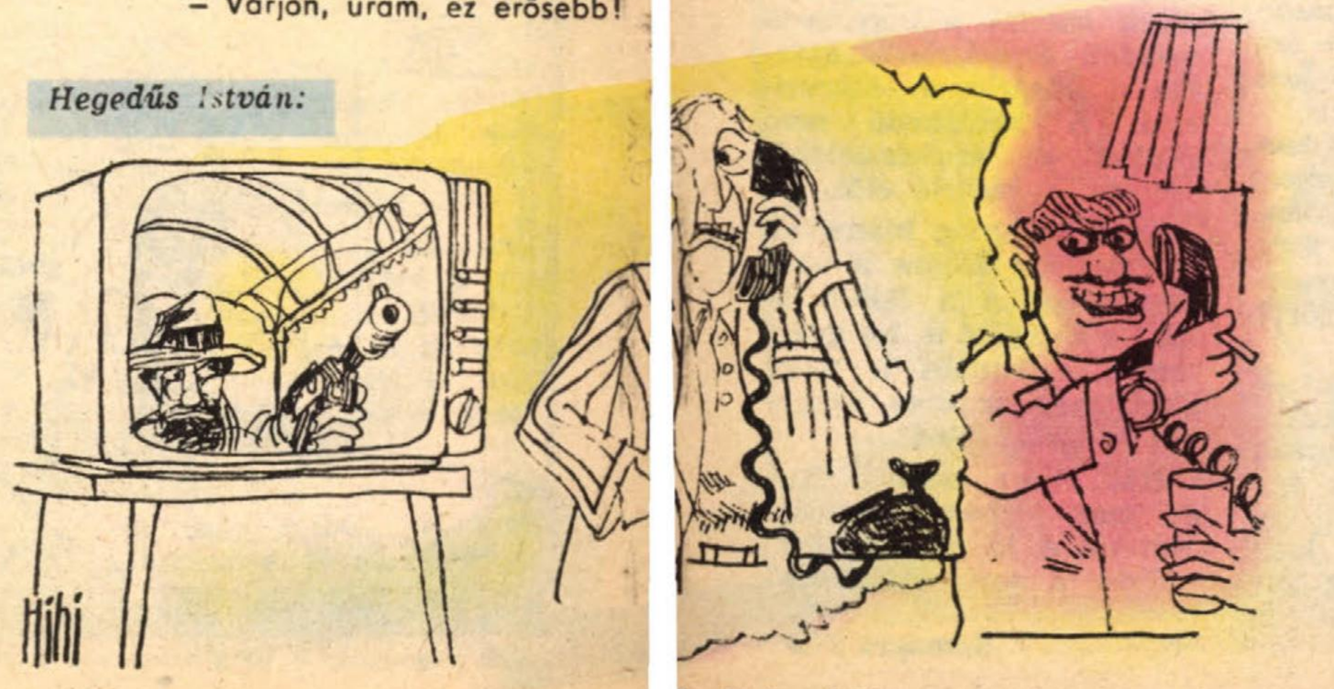

Fülöp György:

– Várjon, uram, ez erősebb!

Hegedűs István:

Krimiidőben rátel[...]fonálni valakire.

Vasvári Anna:

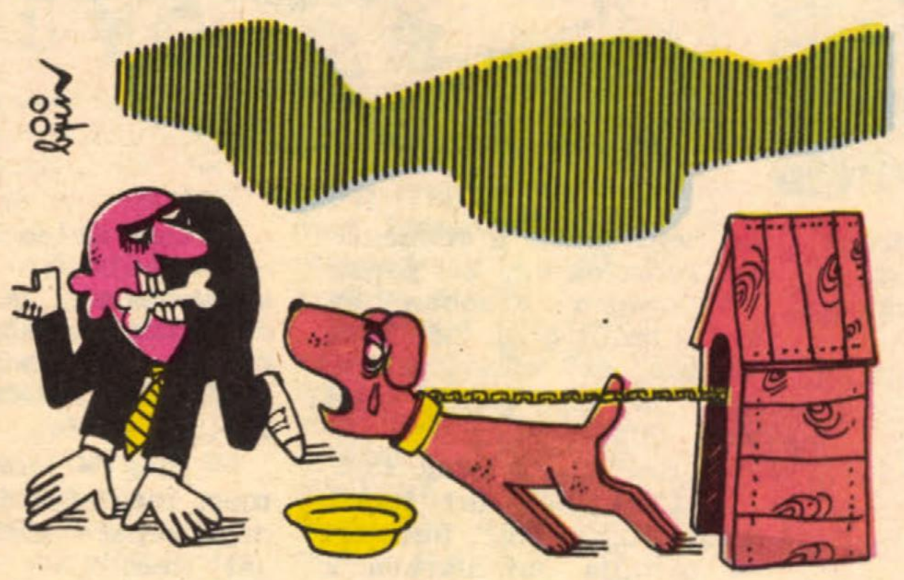
– Külföldről füstködöt hozatni.

Mészáros András:

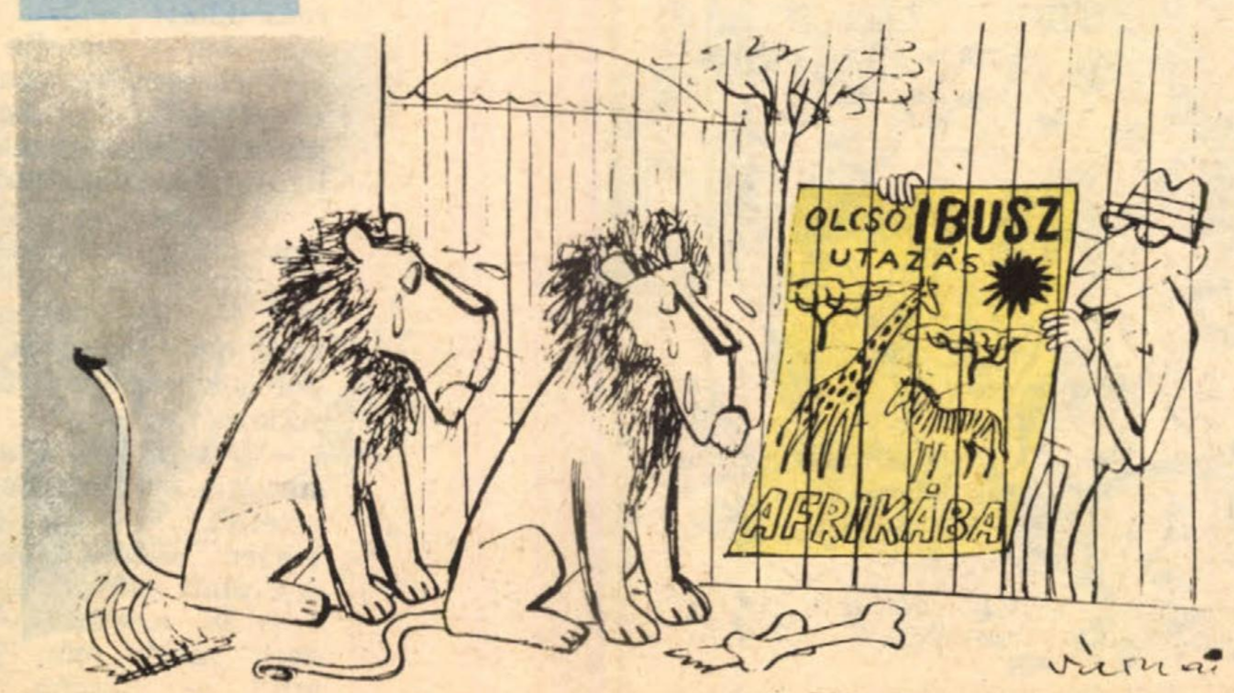
Ez.

Balázs-Piri Balázs:

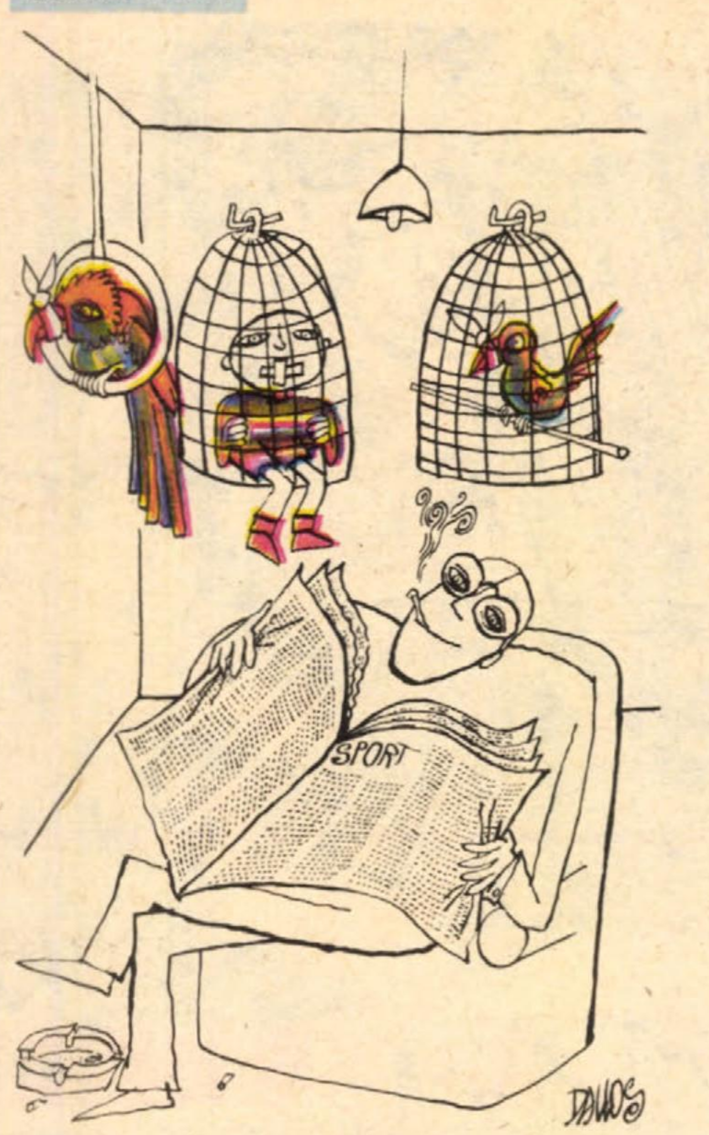
– Éhes kutyus elől elvinni a csontot.

Várnai György:

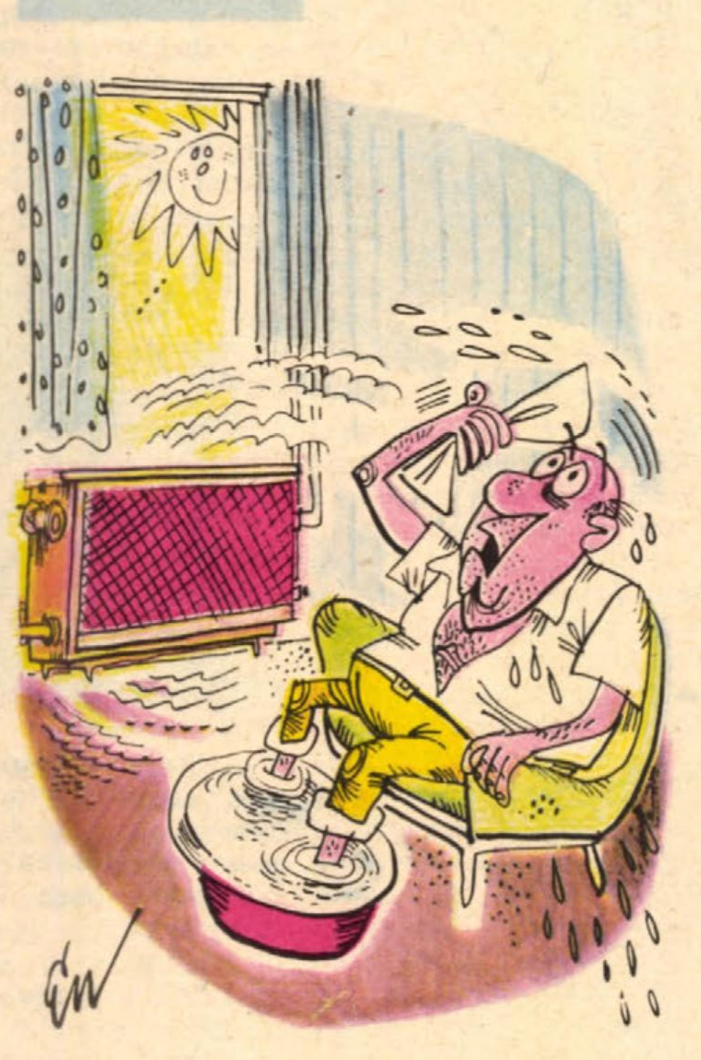
Az ártatlan állatok kínzása.

Dallos Jenő:

– Az ilyen gyermeknevelés.

Endrődi István:

– Kánikulában próbafűtést tartani.

LUDAS MATYI
emlékkönyvébe

A Szentendrei Teátrum elmúlt két évadjának minden előadásán hatalmas hahotát fakasztott az én kedves barátomnak, Szabó Gyula színművésznek egyik ötlete, amelyet a főpróbán véletlenül talált ki. Mint Gömböc kán hadvezére, a folyton csukladozó Csukli, riadtan menekül a fenyegetőző Pikkó herceg elől, s ahogy hátrál ki a színről, odakiált neki — a szöveg szerint: *...de jusson eszedbe, mit tanácsolt Csukli, ha jutsz a verembe...!* Az említett főpróbán Szabó Gyula belefarolt a színpadot határoló házacska falába, hirtelen megfordult, s meglátta a házon a cégfeliratot: Zöldség- és Gyümölcsbolt. Szabó Gyula esze gyorsan vált, s felkacsintva a cégszövegre, így toldotta meg búcsúszavait: *...de jusson eszedbe, mit tanácsolt Csukli, ha jutsz a Zöldség-Gyümölcsverembe...!* — A színpadi nyelven *nota bene!*-nek nevezett rögtönzést viharos kacaj és taps követte, s így a *nota bene!* állandósult, két idény több mint húsz előadásán át.

A tavalyi évad vége felé egy délelőtt lejöttem a szentendrei dombháton levő kis vityillómból, mert vendégeket hívtam bográcsgulyásra, s be akartam vásárolni. Megvettem a bort, megvettem a húst, aztán hagymát, krumplit, zöldséget, paprikát kerestem, kétszer is körüljártam a kicsike kis Főteret, ahol a Teátrum játszik, de ezeket a bográcsgulyáshoz nélkülözhetetlen hozzávalókat sehogy sem tudtam megtalálni...

Ahogy bosszankodva, morogva harmadszor is nekivágtam, hogy végigkutassam a Főtér boltjait, egy helybeli ismerős jön szembe és megszólít:

— Mit keres, művész úr?

Mondom, hogy hagymát, krumplit, zöldséget, paprikát a bográcsgulyáshoz, de sehol se találom.

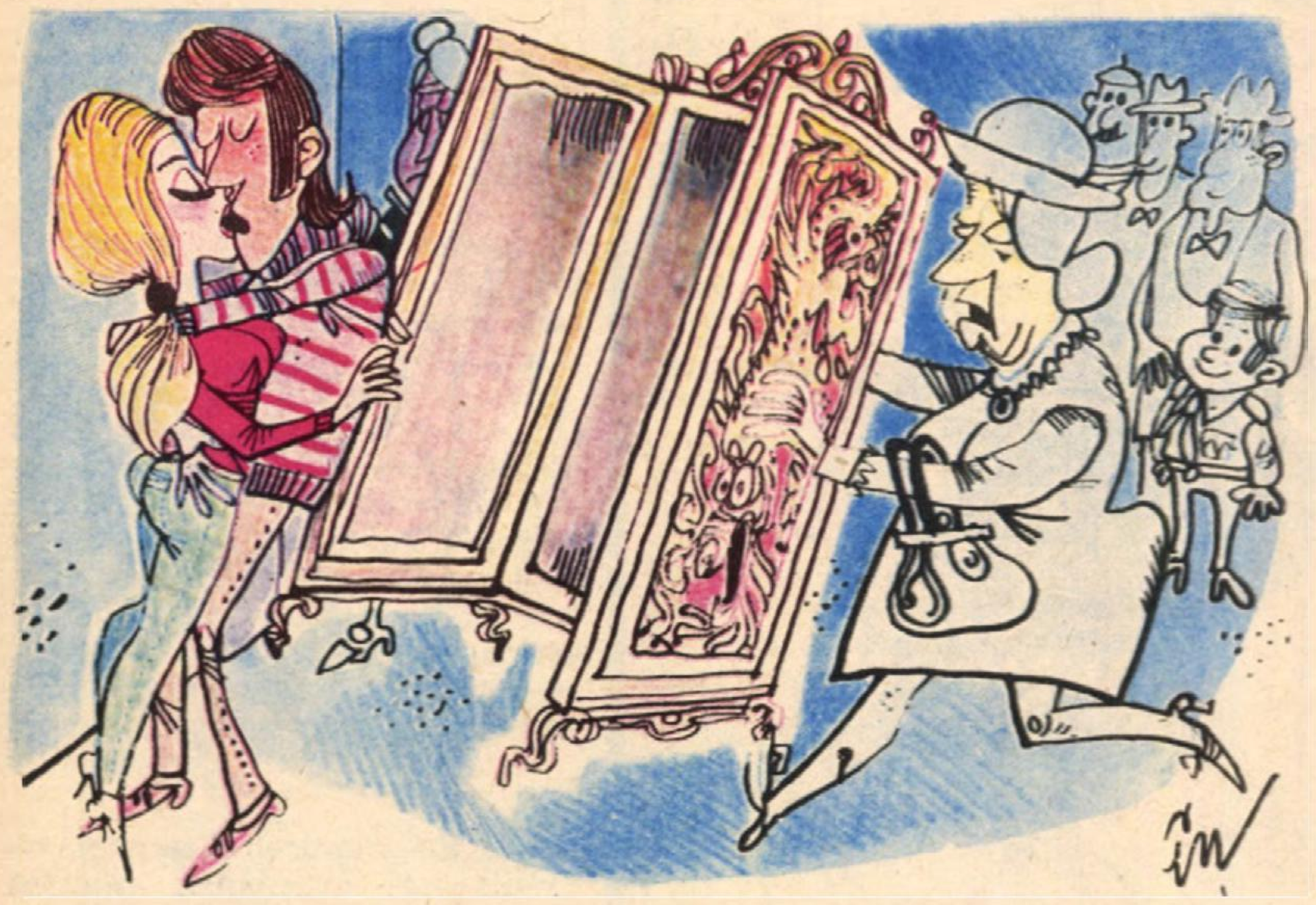
Az ismerős rám bámul, majd felmutat az előttünk levő ház falára:

— De, művész úr, az isten szerelmére! Szabó Gyula művész úr minden előadáson itt kiabálja el a Zöldség-Gyümölcsvermet! Nem tetszik rá emlékezni?!

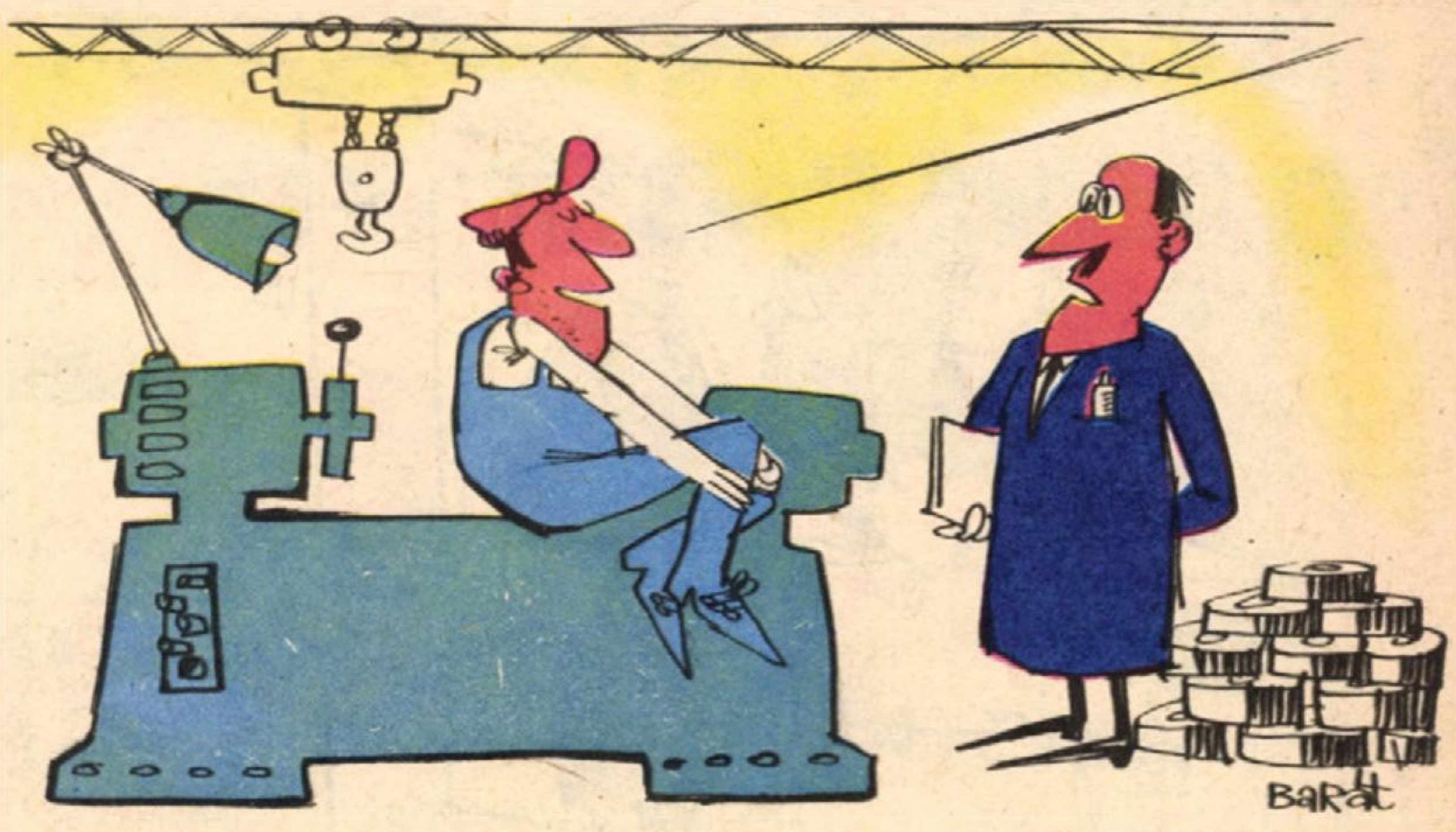
Megvakartam a fejemet. A színház gyakran valóban tükrözi az életet. De az életben, úgy látszik, nem mindig gondolunk a színházra.

Békés András

ERKÖLCSVÉDELEM

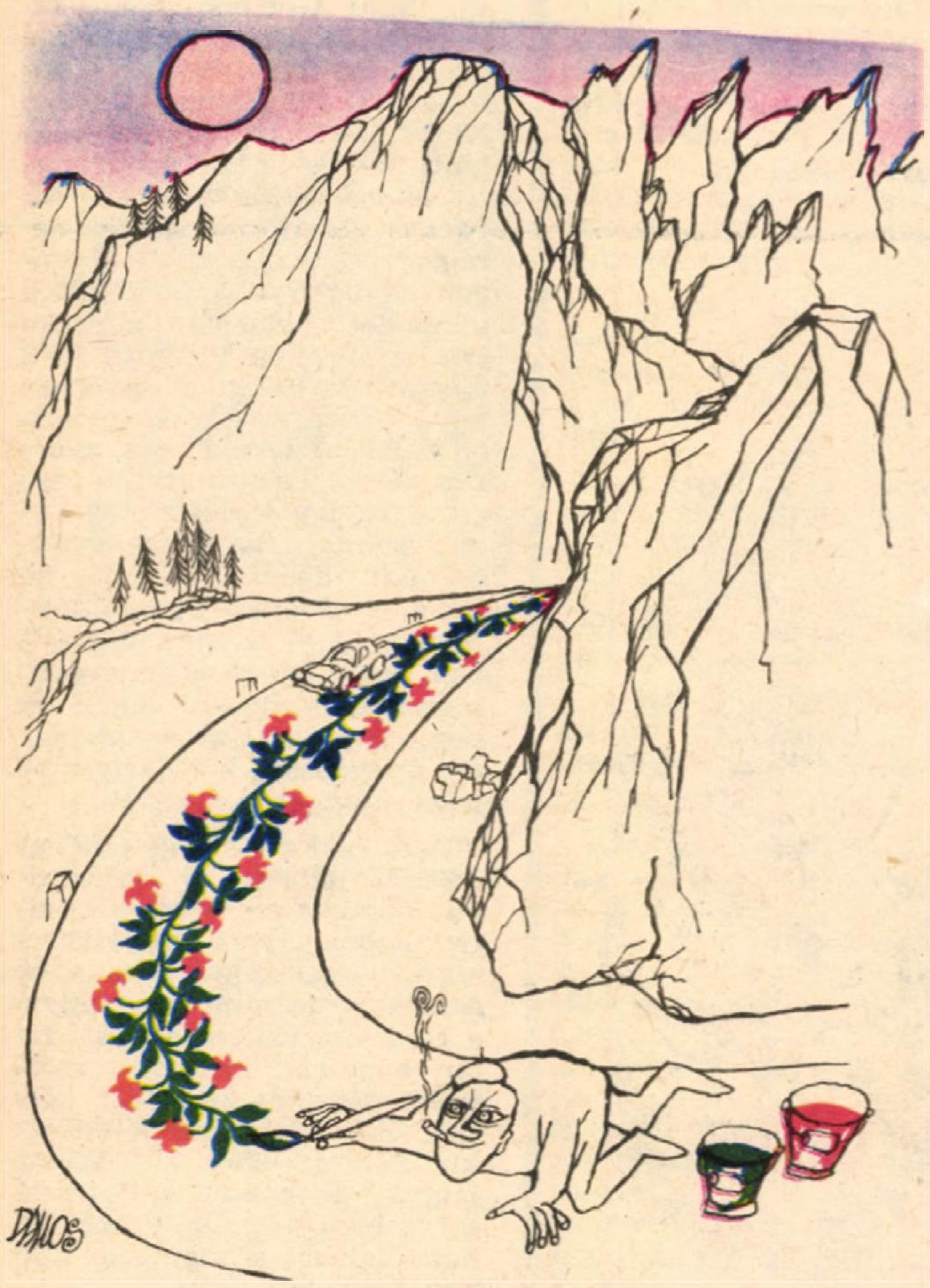

AZ ELSŐ MUNKANAPON

– Miért nem kezdi el a munkát?
– Megvárom, amíg valaki magasabb órabérrel elcsábít.

FELKÉSZÜLÉS AZ IDEGENFORGALOMRA

Kutyanyelv

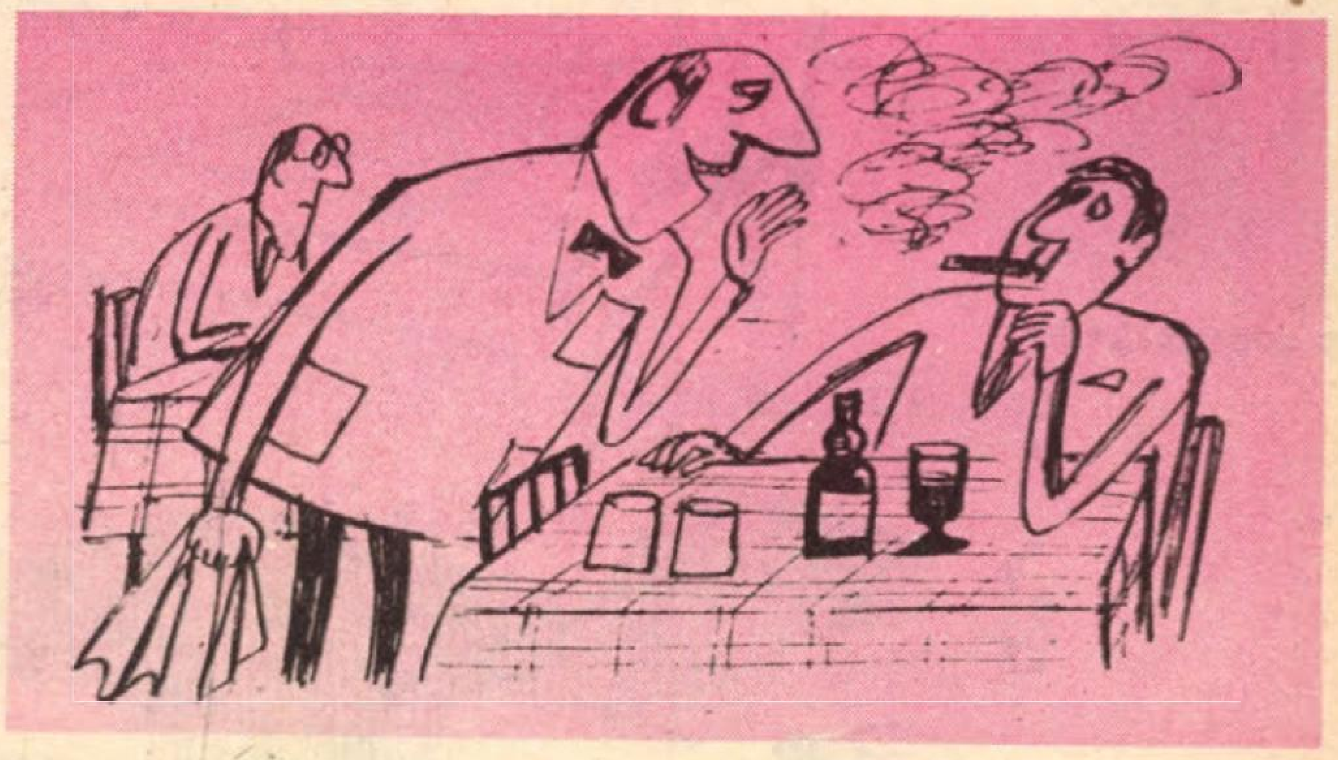
SÖRIVÓKNAK VALÓ

Én vagyok az, aki büszke lehetek a magyar söripar teljesítményére; nekem ugyanis elegendő sört gyárt. Az a tizenöt—húsz üveg, ami az én átlagos évi sörfogyasztásom, minden időben beszerezhető volt, legfeljebb a nyári hónapokban kevesebbet ittam. Csak azért kezdem ezzel, hogy tanúsítsam, sem perben, sem haragban nem vagyok a sörrel. Az alábbi észrevételemben sem az ital szól belőlem.

Ülök az Asztalnál, hogy megrendeljem a júniusi üveg sörömet. (Nagy A-val, Asztal-lal jelölöm a budapesti büféket, cukrászdákat és éttermeket, hogy ne kelljen név szerint felsorolnom valamennyit, azt a hatszázat, melyekben megfordultam.)

— Csak importsörünk van, tizenkét forintért — mondja a pincér barátságosan. — Hozhatom?

Persze hogy hozhatja, engem ugyan nem ver a földhöz az a három-négy forint, egyszer egy hónapban. Megiszom az importot, majd elüldögélek. Egy óra múlva látom, hogy a pincér magyar sört szolgál fel, Kinizsit. Így jár a mohó ember, gondolom magamban, közben megjött a Kinizsi-szállítmány.

ha nem sietek a rendeléssel, spórolok egy kis pénzt.

Nemrégen azonban az ördög szállt meg, már kora délután, és elhatároztam, hogy sörözni fogok, mint más, felnőtt ember.

— Kérek egy üveg sört!

— Csak Bak-sört tudok hozni, tizennyolc forintért — mondja sajnálkozva a pincér.

— Hozza! — mondom — ma sörözni való kedvem van! Sőt, egy óra múlva rendelés nélkül hozzon egy másodikat!

— Jó! — mondja a pincér lelkesen és bizalmasan hozzáteszi: — Egy óra múlva már alighanem lesz importsör, tizenkettőért!

— Igazán? — kérdem felcsillanó szemmel, mert az elmém éles, hál' istennek. — És hogyha még későbben, mondjuk nyolckor is kérek egy üveg sört? Akkor?

— Akkor lesz Kinizsi! — suttogja a pincér nagy szeretettel. — De gyorsan kérjen belőle, mert egy óra alatt elfogy!

— És azután? — kérdem most már izgatottan? — Azután milyen sört fog hozni?

— Semmilyent — mondja a pincér, és előre is szomorú lesz a gondolattól, hogy nem tud majd kiszolgálni. — Utána elfogy a sörünk és vége. Volt sör, nincs sör.

— Bak sem lesz? Tizennyolcért sem? — kérdem nyugtalanul.

— *Kinizsi után?* — mondja a pincér mosolyogva, hogy lám, milyen butácska is némely vendég. Kinizsi *után* legfeljebb a Kőbányai jöhet.

— Árban! — kiáltom én.

— Úgy is lehet mondani — mondja ő. — De felszolgálásban is. Kinizsi *előtt* megy a Bak, Bak *után* megy a Stella, Stella *előtt* Radeberger, *utána* a Cellar...

— Elég — mondom —, mert megfejtettem a Vendéglátóipar sörhoroszkópját! Íme:

Mindig a *drágább* sört kell a pincérnek felszolgálni. Akkor is, ha a raktárban, az árukészletben ott áll az olcsóbb is!

Ez pedig törvénytelen! A kereskedelmi rendelkezések szerint a kereskedő *minden árukészletét* köteles a vásárlónak kiárusítani. A kereskedő nem rejthet el árukészletéből semmit a vásárló elől.

És a sör még hiánycikk is emellett! Estére a vendég meginná a Bakot is, még a Zsiráfot is, ha gyártanák, a hanzlit is meginná, még az üres üvegeket is elrágcsálná!

Hát miért nem ihatok én már délben Kinizsit? Hát mi a jó az egészben? Csak a szabálytalanság?

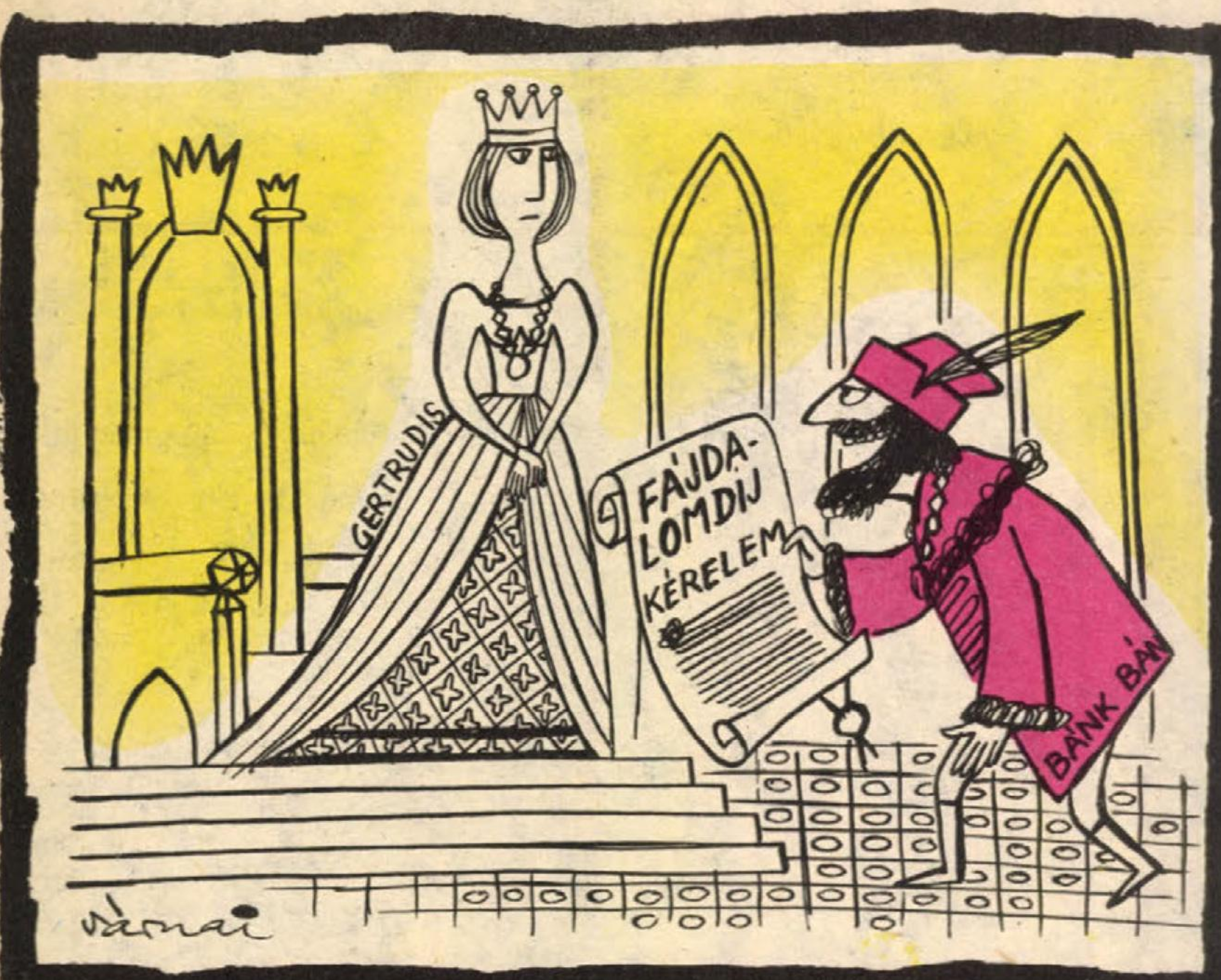
Somogyi Pál

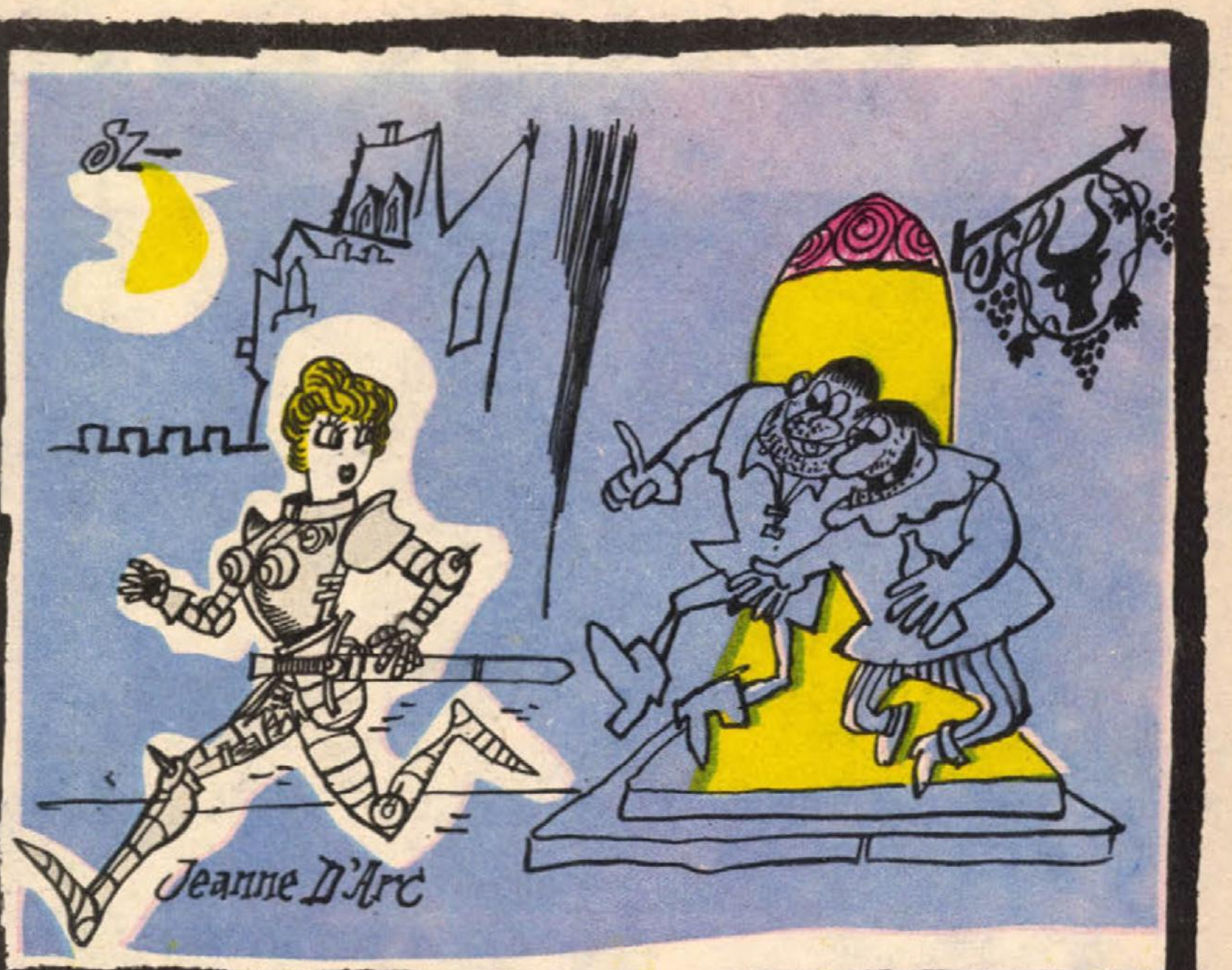
SZEXHULLÁM

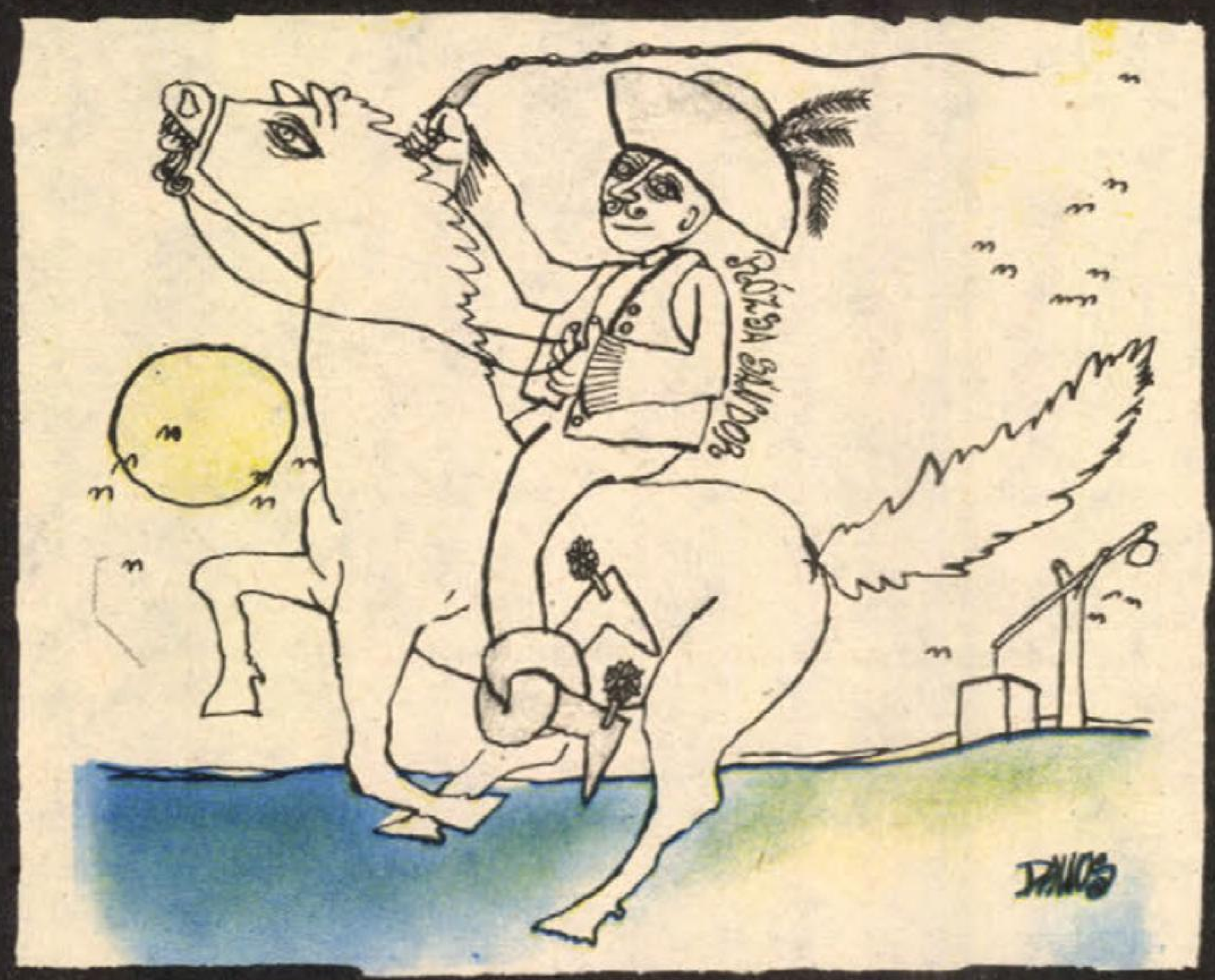

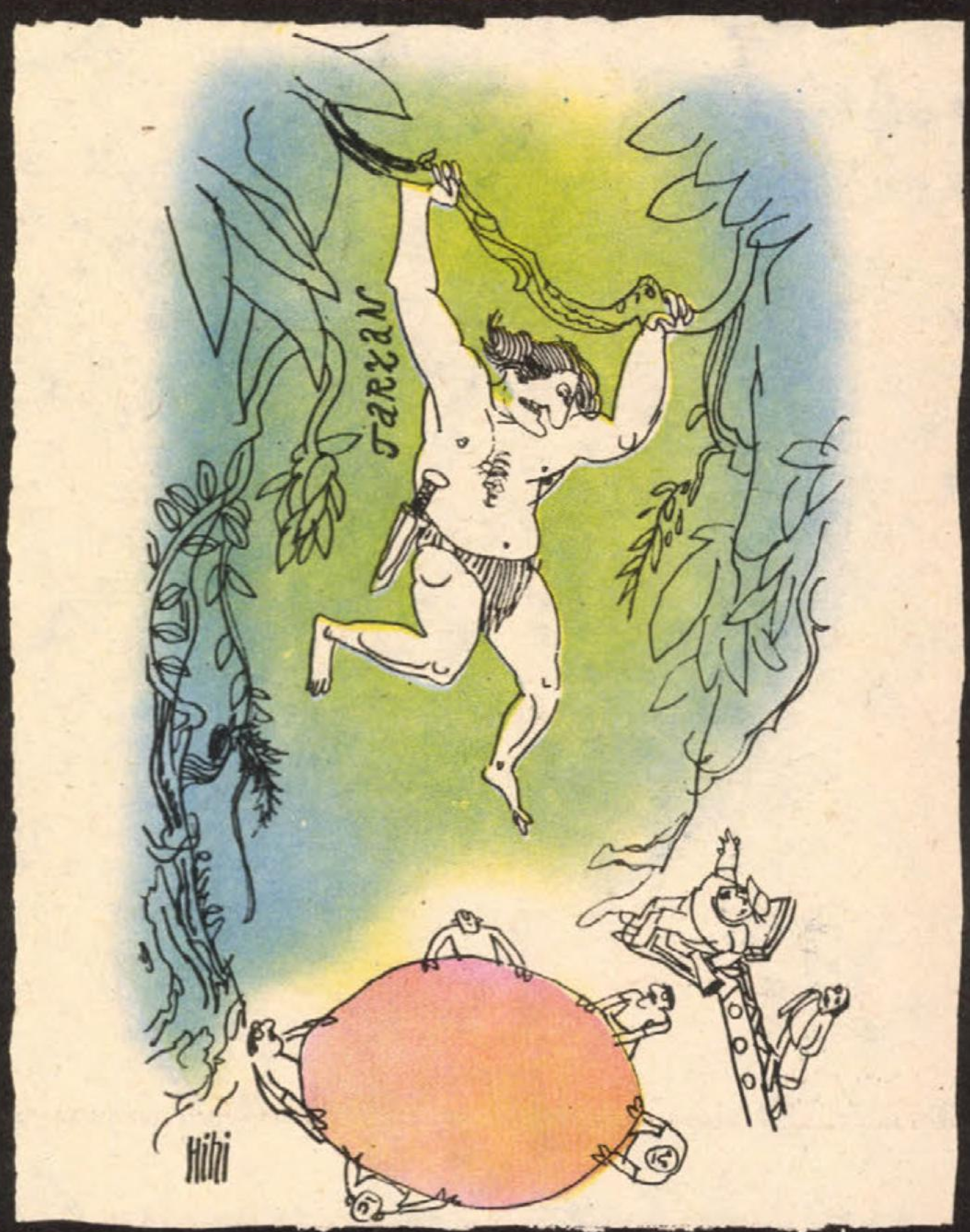
ANTI HŐS

VÁRNAI, SZŰR-SZABÓ, DALLOS, SAJDIK, HEGEDŰS, FÜLÖP, BALÁZS-PIRI

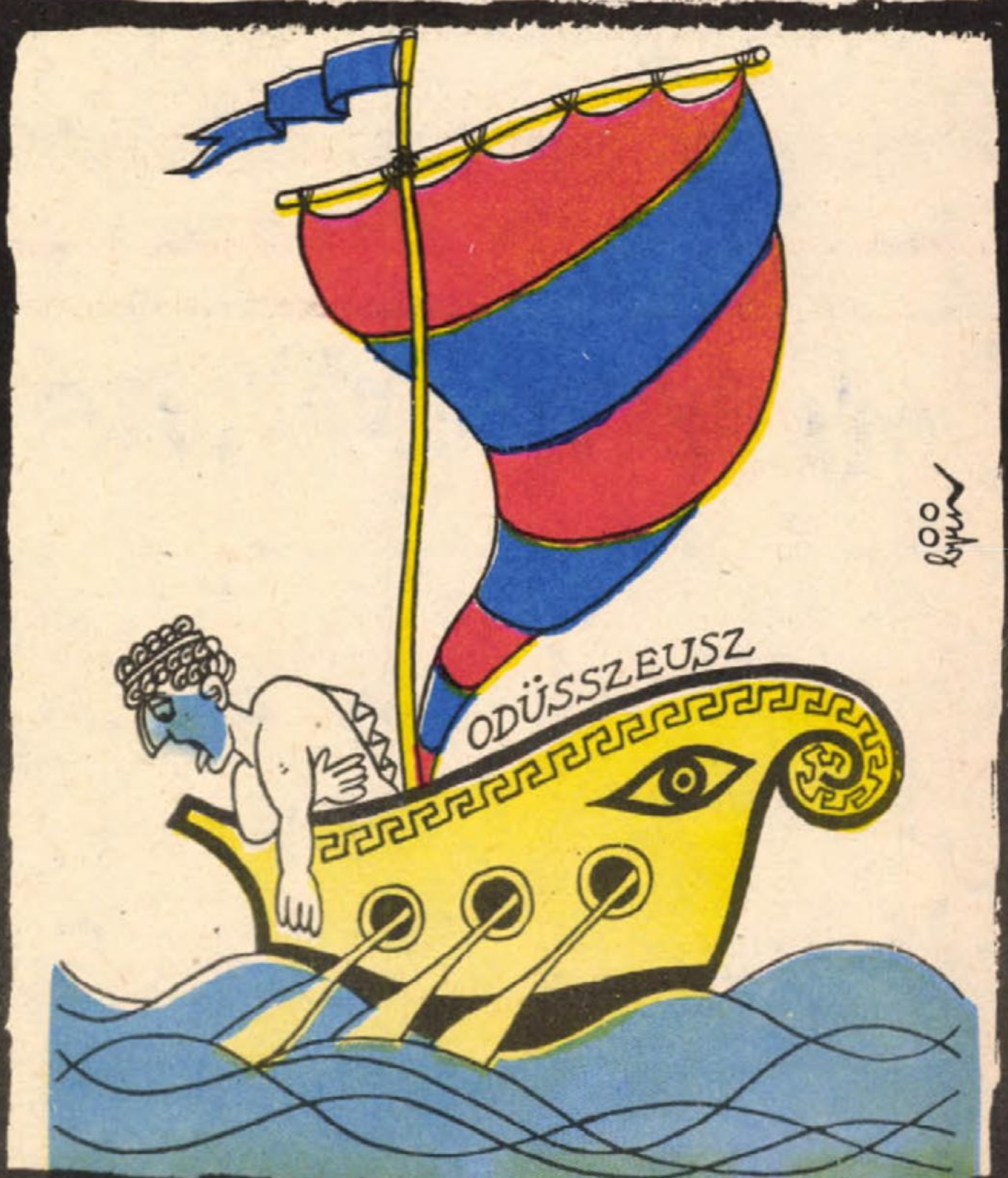

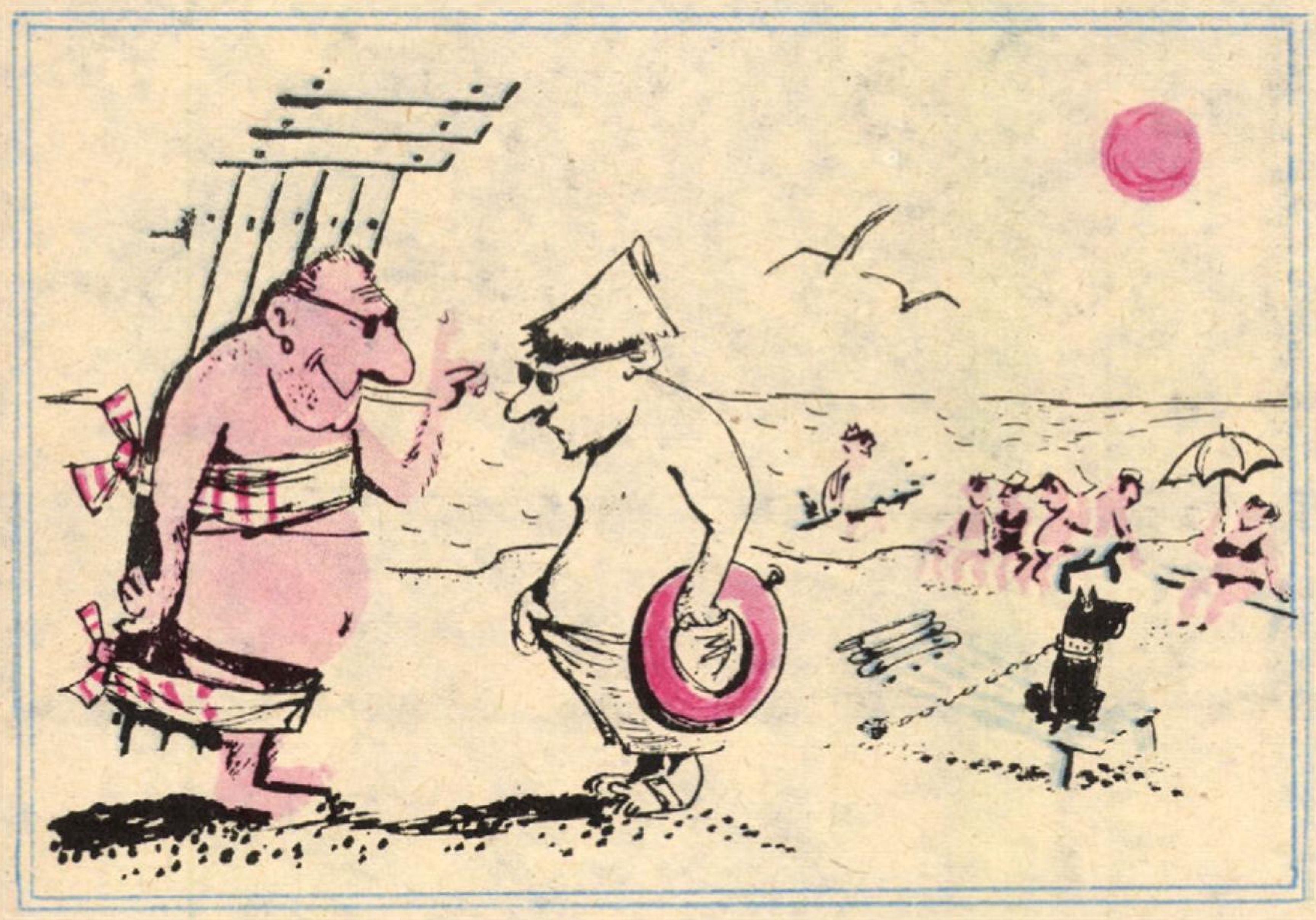

IMPORT HUMOR

FŐ AZ ÓVATOSSÁG

– Az én padomat nem fogják ellopni! . . .

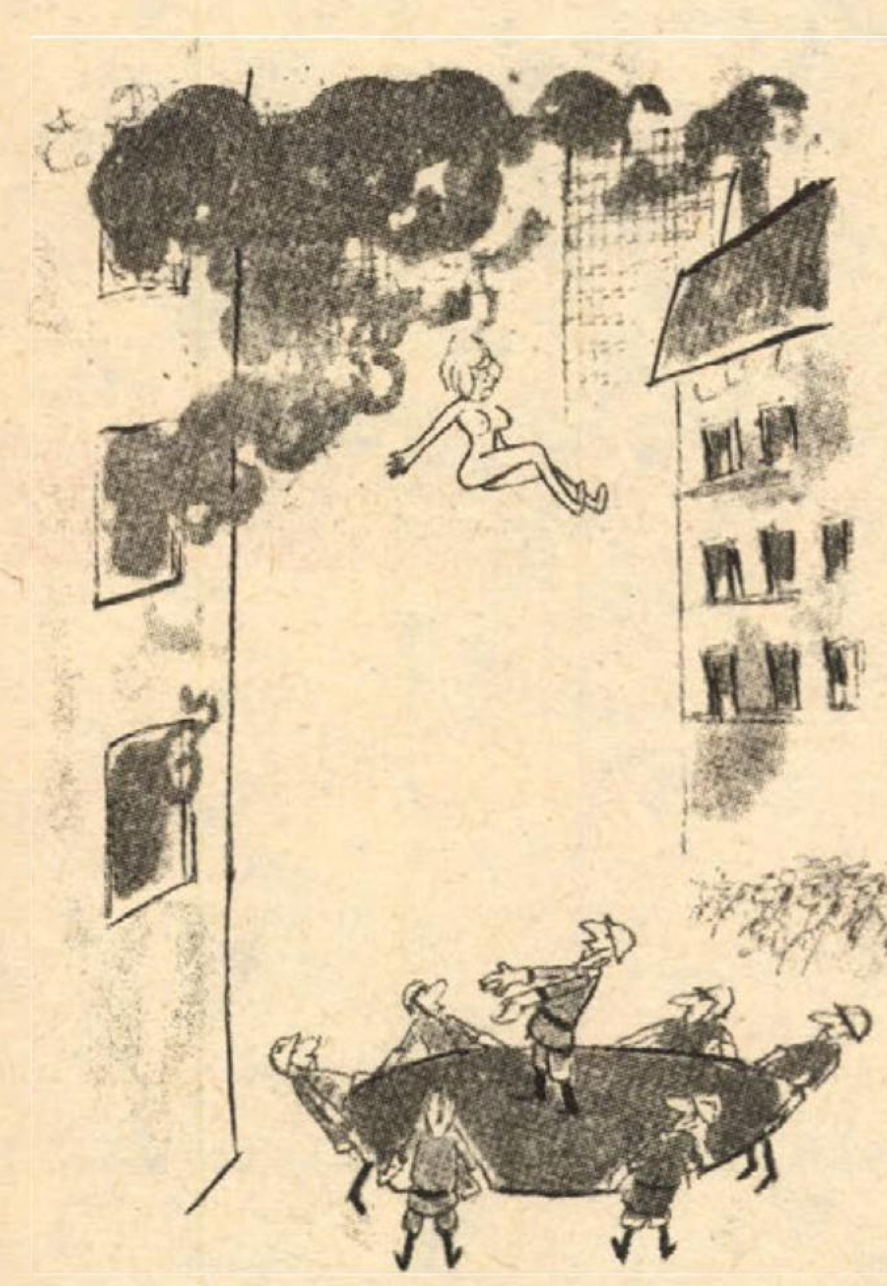
(„Krokodil", Moszkva)

VESZEDELMES KISLÁNY

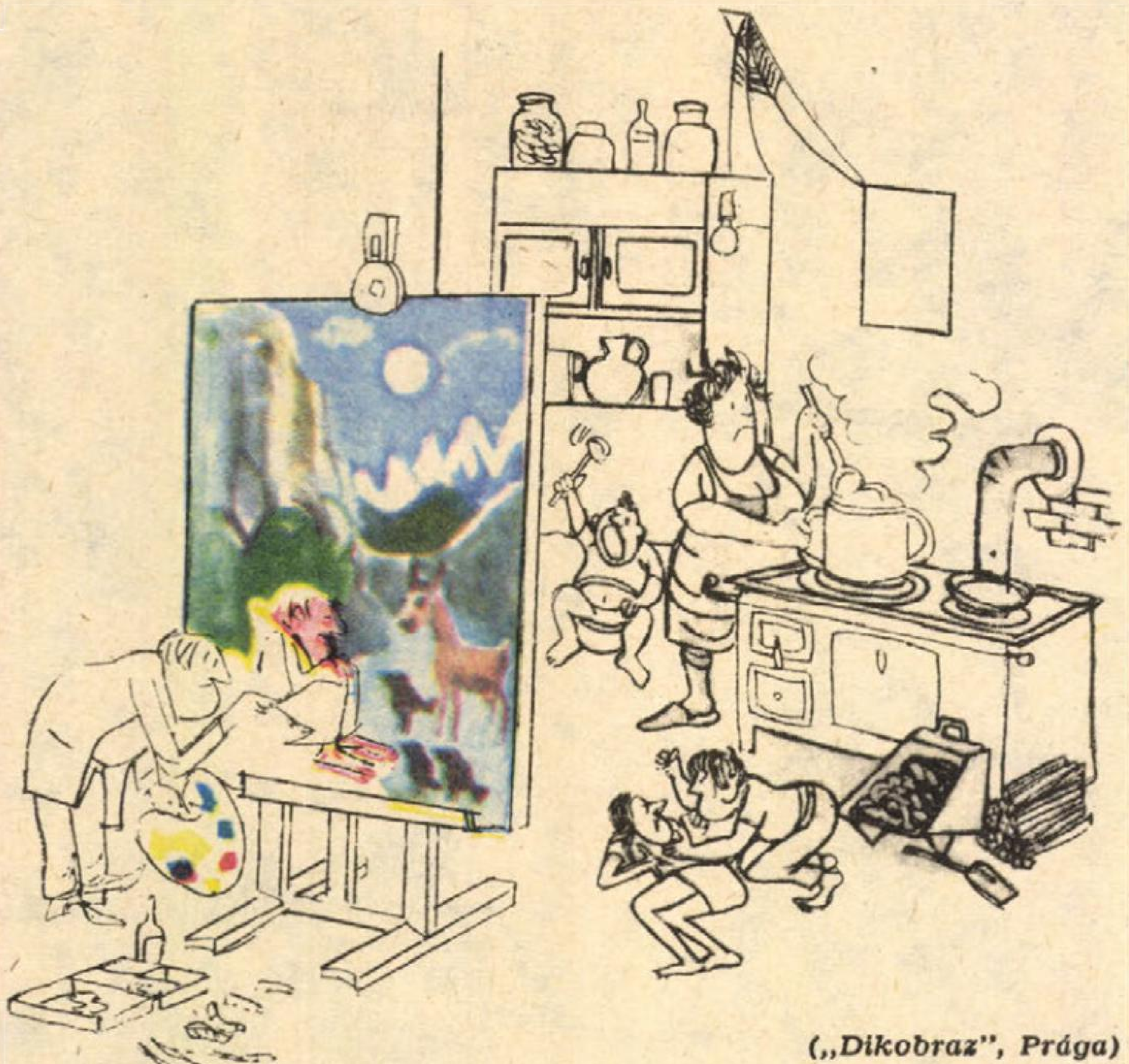
(„Jezs", Belgrád)

PÉLDÁS MENTÉS

(„Paris Match")

IHLET ÉS VALÓSÁG

(„Dikobraz", Prága)

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Mottó: Nincsenek régi viccek, csak öreg emberek vannak. Egy újszülöttnek minden vicc új.

Öreg nyugdíjas állít be a posta központi anyagraktárába.

— Kérem szépen, nem kaphatnék én itt egy kimustrált levélszekrényt?

— Minek az magának?

— Kalitkának kell. Kaptam egy postagalambot a nevem napjára.

— Személyesen ismerek egy 82 esztendős öregasszonyt, akinek hármas ikrei születtek a klinikán.

— Hiszi a pici! Ha ez igaz volna, benne lett volna az újságban is.

— Benne is volt! Persze, annak idején, ötven évvel ezelőtt

A hatéves Pistikét a mamája először kíséri az iskolába. Melegen bekonferálja a tanító néninek:

— Tetszik tudni, Pistike roppant érzékeny gyerek. Ha esetleg valami csintalanságot követne el, a szomszédját tessék elverni, ez biztosan nagy nevelő hatással lesz rá.

— Ellenőr úr, kérem, tegnap az esti villamoson felejtettem a táskám, benne egy üveg konyakkal, nem adták itt le, a végállomáson?

— De igen. Azt a pasast, aki megtalálta.

Modern építkezés

Menjünk át Budára, ketten,
Kért barátom a minap,
Ott épül a nyári háza,
Manapság ez a divat.

És útközben mesélt, hogy mily
Gyorsan épül ma a ház.
Mert a modern építkezés
Csupa tempó, csupa láz.

Gyorsan ért ki a kis Trabant,
Alig múlott tizenegy,
Ámde künn csak két ember volt
A tempózó had helyett.

Öreg szaki volt az egyik,
Aludt, horkolt, fújt nagyot,
S az ifjabb egy meszes ládán
Épp újságot olvasott.

– Persze – súgta a barátom –,
Ebédidőt tart a nép,
Majd, ha később visszatérünk,
Meglásd, más lesz itt a kép.

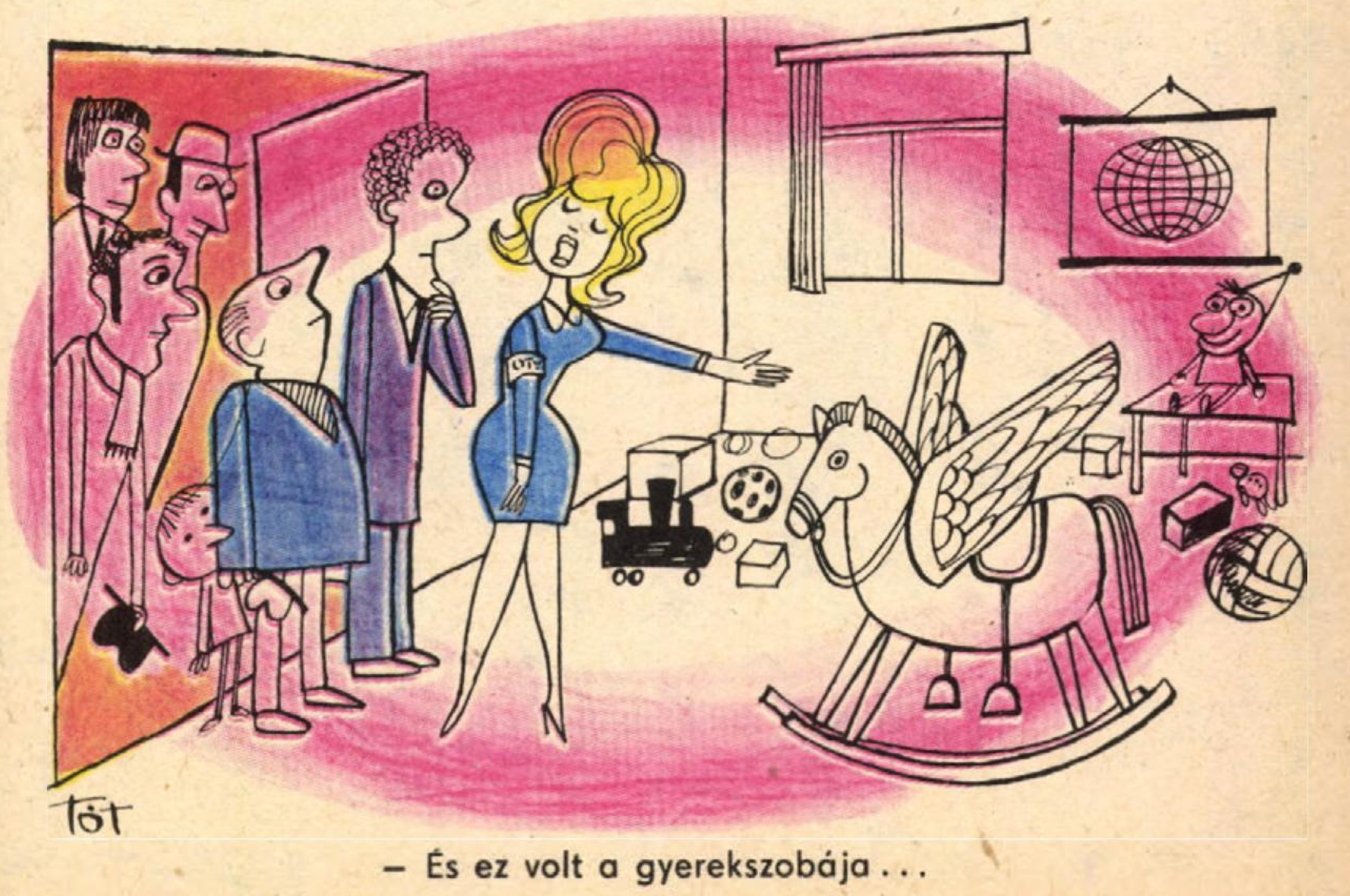
A közelben kocsma akadt,
Jó ebéd és friss serek,
Nem csoda, ha másfél óra
Észrevétlen lepereg.

Siettünk hát, gyorsan vissza,
Nem is nézve szerteszét,
S igaza volt barátomnak,
Valóban más volt a kép.

Most az ifjabb szunnyadozott,
És horkolva fújt nagyot,
Míg a meszes ládán már az
Öreg szaki olvasott.

Zsombok Zoltán

IRODALMI EMLÉKMÚZEUM

– És ez volt a gyerekszobája . . .

TÜCSÖK és BOGÁR

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére teszszük, beküldőjüket pedig a szokásos módon honoráljuk.

Lelkiismeretlen motorost keres a rendőrség

Szerencsés hétvége a somogyi utakon

Ki volt szerencsés?

(A Somogyi Néplapból ollózta: Wolf Csilla, Kaposvár)

Debrecenben, az Erzsébet utcán befejezéséhez közeledik az ezerlakásos lakónegyed építése. Legnagyobb épülete a 24 szintes, 205 lakásos épülettömb lesz, melyhez szolgáltatóházak, üzletházak, híradó mozi, vendéglátó egységek is tartoznak *(MTI Fotó — Balogh László felvétele)*

A hír örvendetes, de ez a debreceni vasútállomás.

(A Népszavában találta: Paulovich Lászlóné, Nyírbátor)

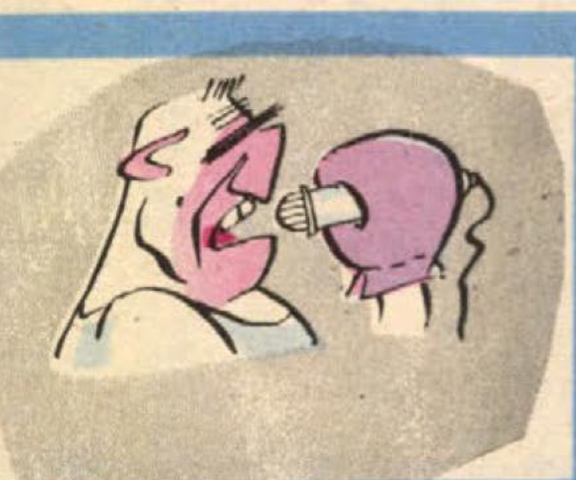
Ne vezessük félre a külföldieket! A kép Veszprémben készült.

(Az IBUSZ német nyelvű programjából ollózta: Sági Csaba, Veszprém)

Íme a két lábon járó tarajos körte.

(Beküldte: Hivégi Mária, Pusztavám)

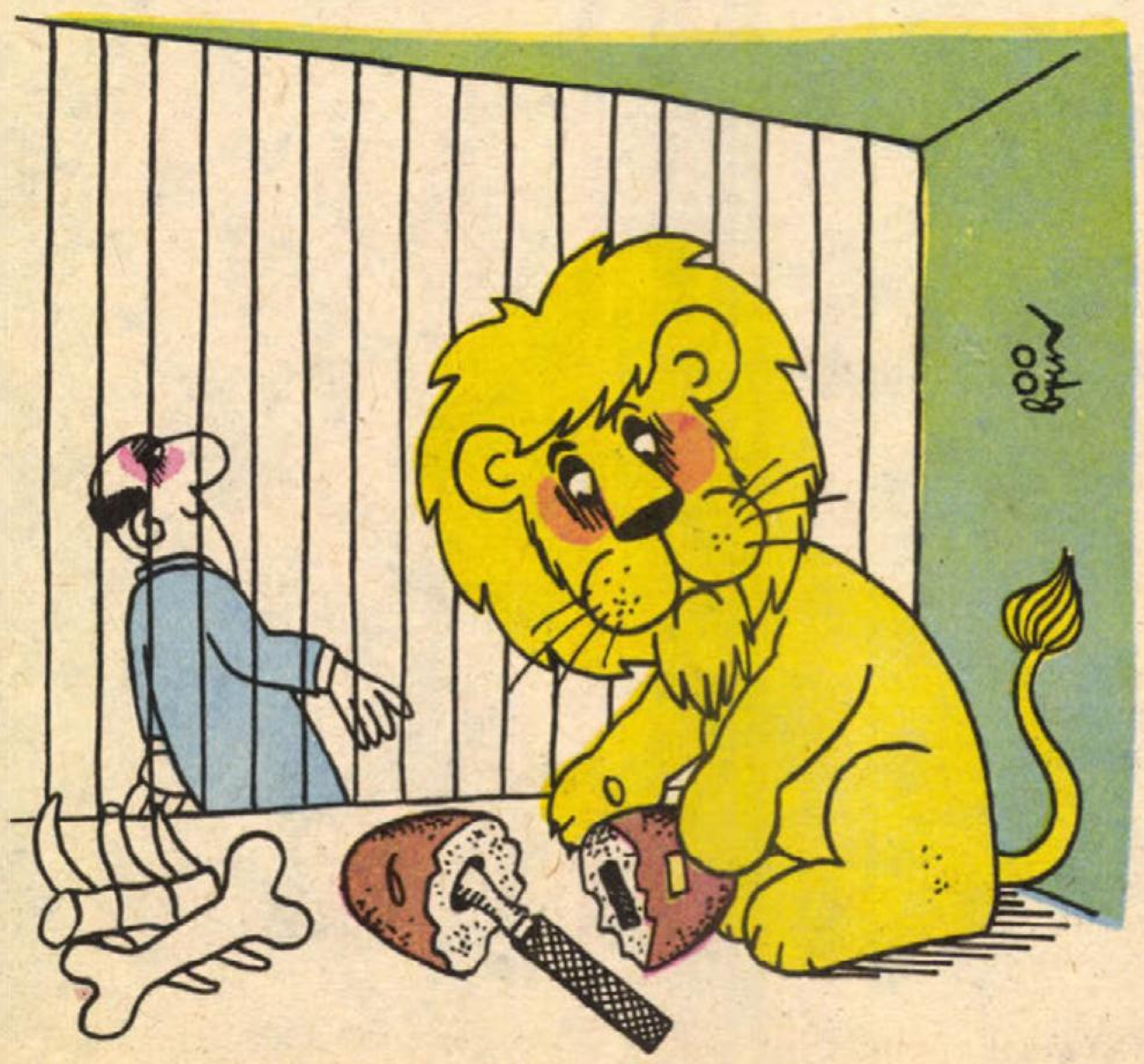

...MARADJ A KAPTAFÁNÁL!

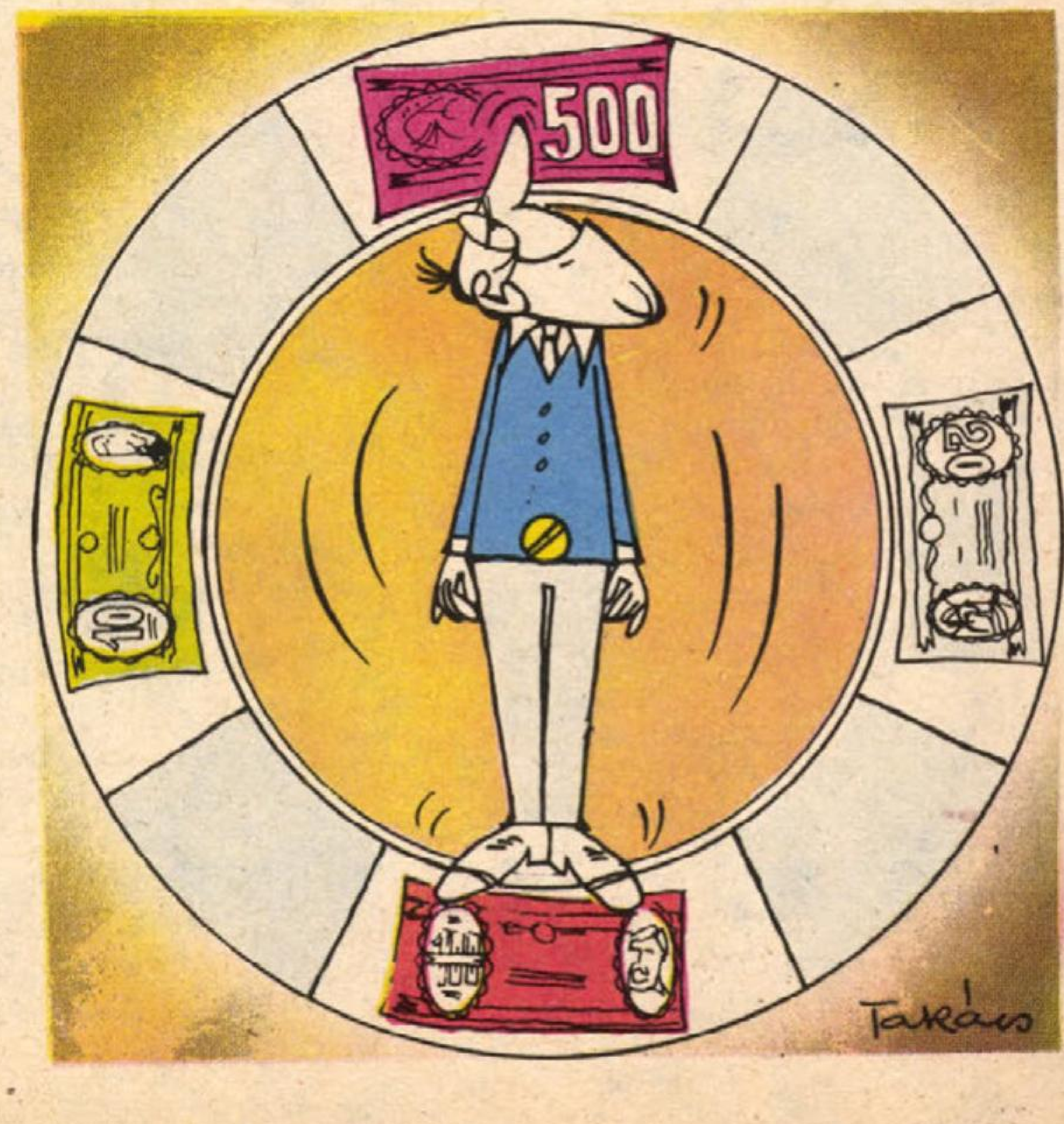
Joe Frazier, a profi nehézsúlyú ökölvívó világbajnok nemcsak az öklével akar pénzt keresni, hanem a hangjával is. „Knockouts" néven zenekart szervezett, s ő a szólóénekes. Legutóbb Németországban vendégszerepelt átütő balsikerrel. A 6000 nézőt befogadó kölni sportpalotában mindössze 250-en voltak kíváncsiak arra, hogyan énekel egy nehézsúlyú ökölvívó. Essenben és Dortmundban elmaradt az előadás teljes részvétlenség miatt. Frazier nem értette a dolgot, de megmagyarázták neki:

– Ugyanilyen lenne az érdeklődés egy Elvis Presley–John Lennon ökölvívó mérkőzés iránt!

SEGÍTŐKÉSZ LÁTOGATÓ

IRÁNYTŰ

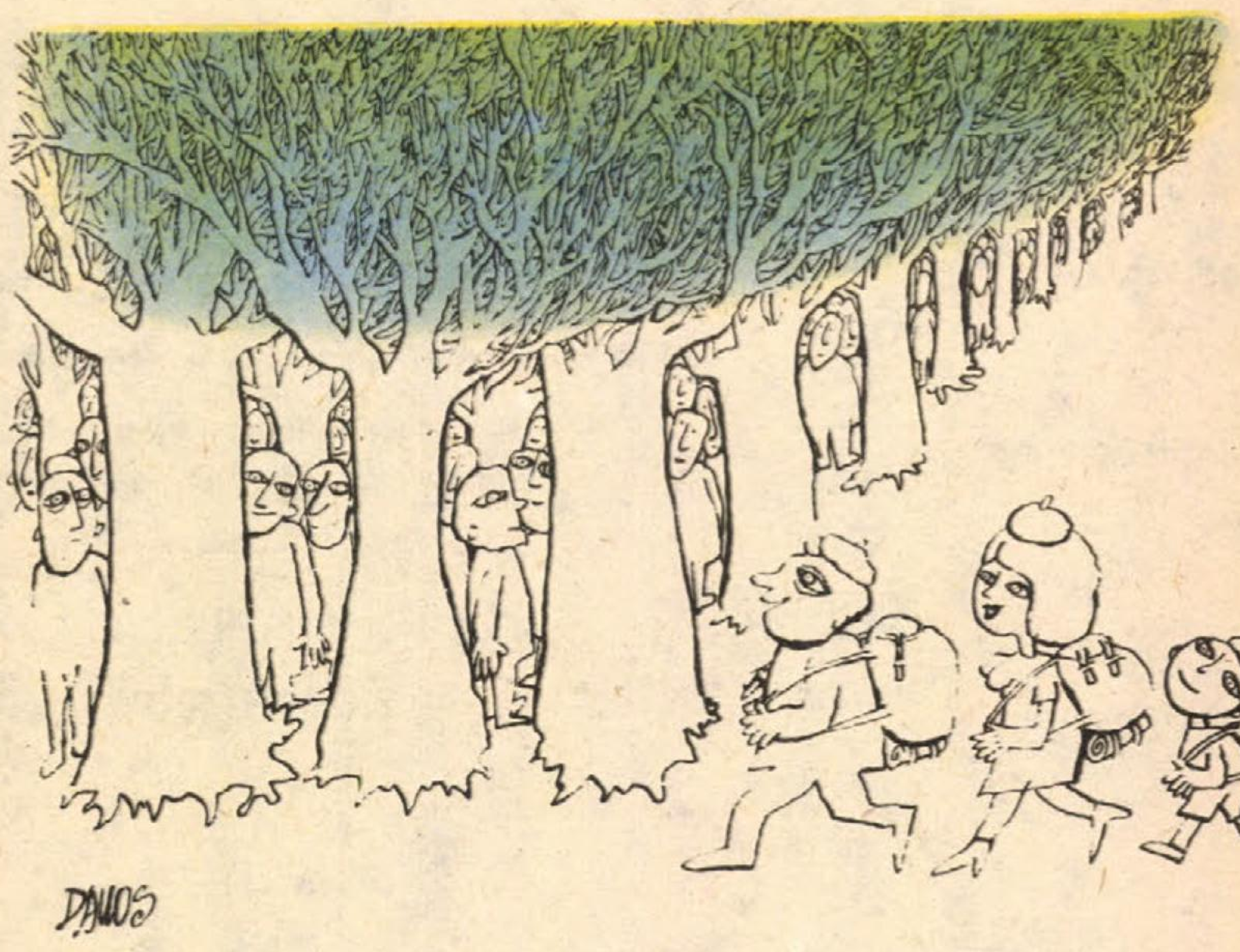

PROBLEMATIKUS ESET

– Szabad a személyi igazolványát, kisasszony?

KIRÁNDULÁS

– Gyertek, talán még beférünk!

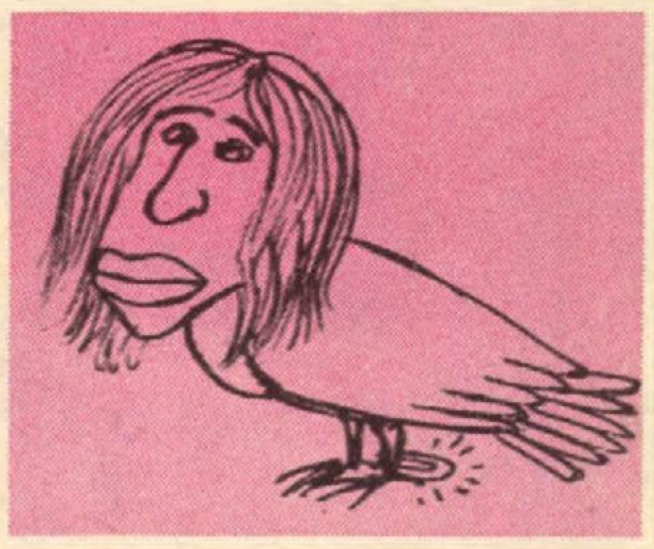
Ügyecskék

„EGY KIS PLETYKA..."

Ezzel a címszóval jelent meg a Magyar Ifjúság május 28-i számában egy hír, amely arról számolt be, hogy Mick Jagger, a Rolling Stones együttes vezetője megnősült. „Meggyűrűzte őt, akárcsak egy postagalambot, Nathalie Delon, a francia filmcsillag, sőt mi több, örök hűséget esküdött neki..."

Így a kis hír, amelyet bizonyítékként még egy fotó is alátámaszt. Ott látjuk térdepelni Mick Jaggert hófehér vőlegényi ruhában, kihajtott tarka ingben, mellette Bianca Macias, a felesége, aki egy nicaraguai diplomata lánya, és ott látható valóban Nathalie Delon is a háttérben, szerényen, mint aki nem tolakszik az eskető padhoz és beéri a fényképen látható Roger Vadim filmrendező társaságával.

Úristen, mi lesz, ha a Magyar Ifjúság e példánya elkerül a Jagger kúriára, és valaki lefordítja a cikket... Hű, micsoda botrány lesz belőle!

ÖTFORINTOS DÖMPING

Hírül adták lapjaink, hogy új öt- és tízforintos érmék kerülnek a forgalomba, és a régi öt- és kétforintos érméket kivonják a forgalomból. A hír nyomán nyomban megjelentek a régi ötösök, amelyek formája kísértetiesen megegyezett a kétforintosokkal, és már kibocsátásukkor is csak szerény örömöt okoztak. A szorgalmas érmegyűjtök most úgy ereztek, itt az ideje, hogy a bevonás előtt álló érméket piacra dobják.

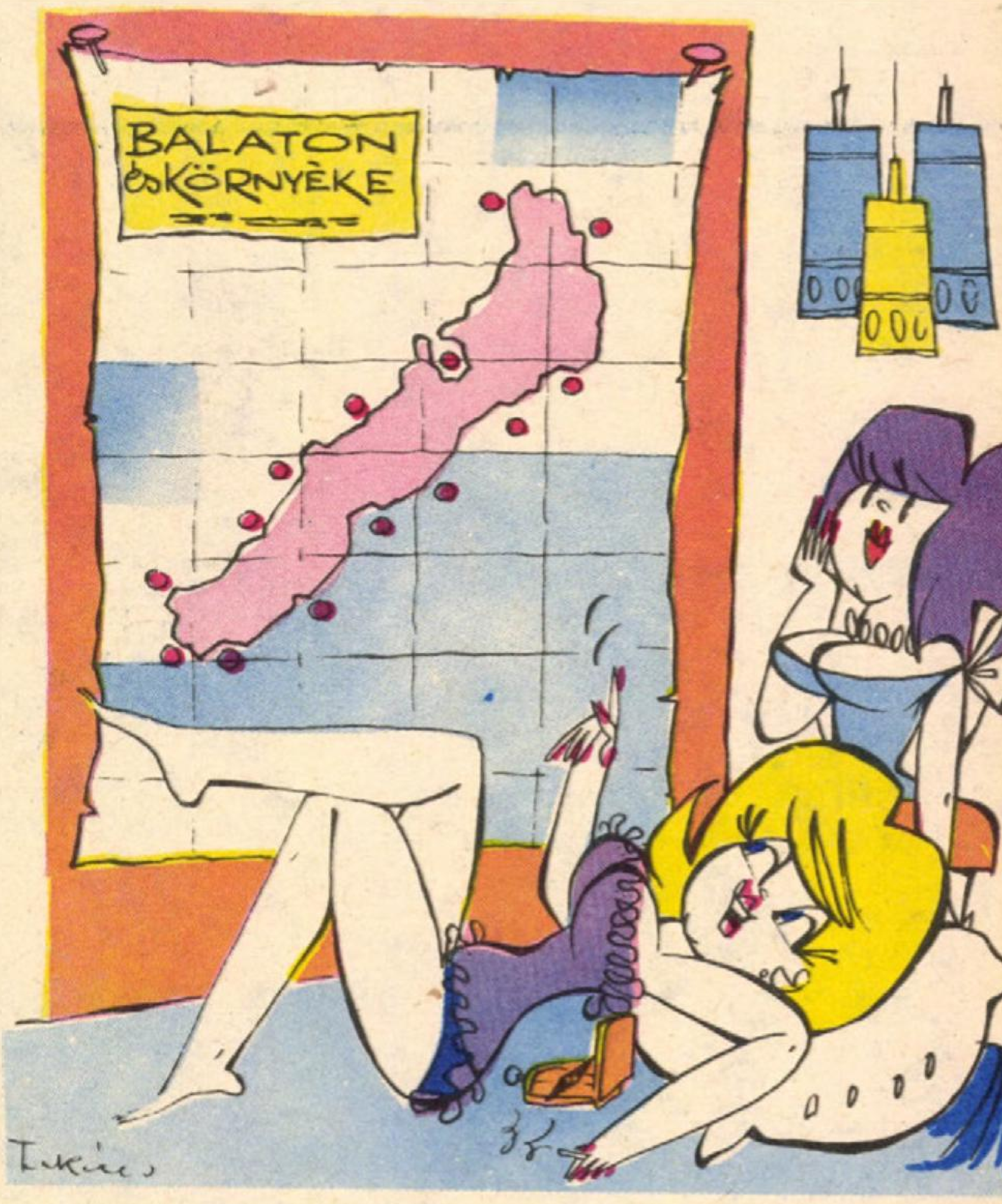
Százast váltok a közértben, és hat darab ötöst kapok vissza. Tovább akarom adni, majd, amikor újból váltok, az ötösök mellett egy fából készült sörösládát is a kezembe nyomnak.

— Ennek is lejár júniusban a határideje, csak a műanyag sörösládákat fogadják el ezentúl!

Gyorsan veszek valamit a szomszédos üzletben. Fizetek egy faládával, két régi ötössel és három kettessel, megkapom az árut, és visszakapok egy kisebb faládát, meg egy szakadt tízest, amelyet bármikor visszaválíit a Nemzeti Bank. Hátha a ládát is beváltja, holnap odamegyek...

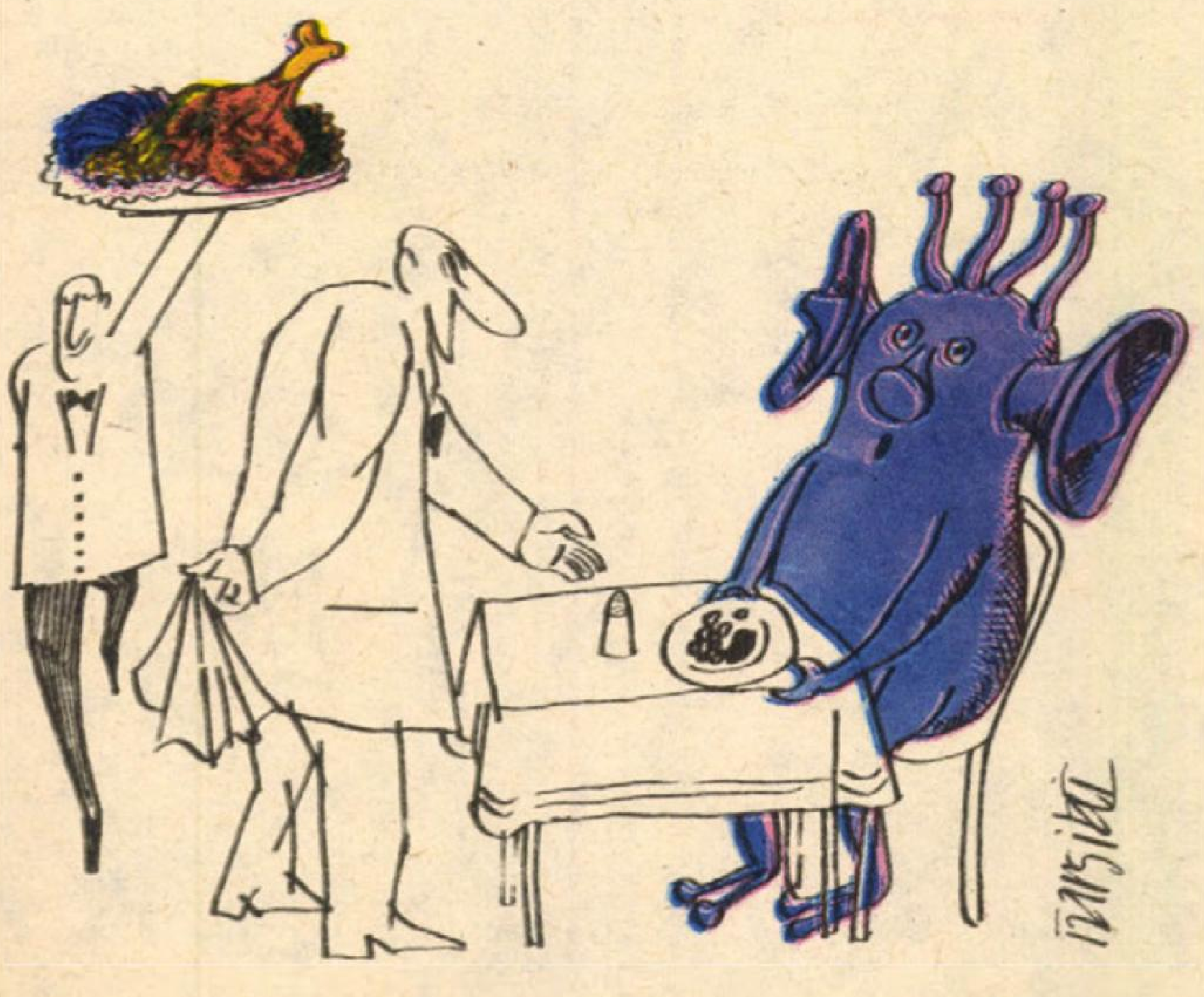
Tardos Péter

STRATÉGÁK

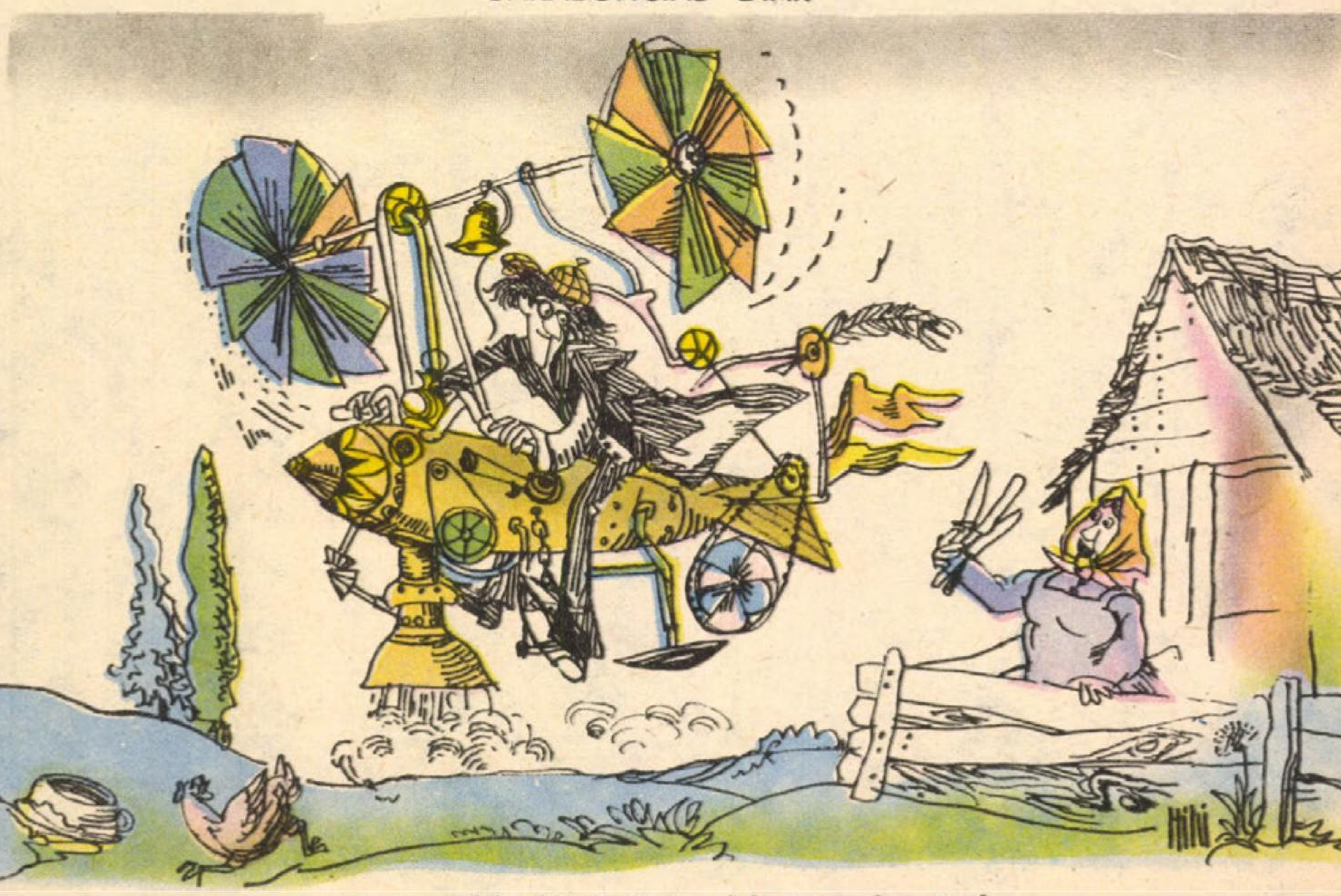
– Hol kezdjük el a hódító hadjáratot?

FÉLREÉRTÉS

– Elnézést a kis adagért, de nem tudhattam, hogy külföldi...

GARABONCIÁS DIÁK

– Megköszörülné a késeimet, fiatalúr?

VÁRATLAN FORDULAT

RÉBUSZ

180. rejtvényünk megfejtése:

1 G

Egyveleg

A 100 forintos díjak nyertesei a következők:

Batár Lászlóné, Bp. XX., Géza u. 11.

Palkovits József, Bp. V., Stollár Béla u. 4.

Hollósy Miklósné, Zalaegerszeg, Göcseji u. 2/b.

182. REJTVÉNY

TLLT

A megfejtők között háromszor száz forintot sorsolunk ki.

A megfejtéseket legkésőbb június 28-ig kell postára adni, kizárólag levelezőlapon, erre a címre: Ludas Matyi, Budapest, 8. Pf. 53.

Beküldött rajzokra és kéziratokra csak akkor válaszolunk, ha azokat figyelemre méltónak találjuk. A válasz nélkül hagyott küldemények megőrzésére nem vállalkozhatunk.

Ludas Matyi

SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: Tabi László — Szerkesztő: Földes György — Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat — Felelős kiadó: Csollány Ferenc — Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. — Telefon: 335—718. — Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3. Telefon: 343—100, *142—220. — Árusítja a Magyar Posta — Készült a Zrínyi Nyomdában — 71.2886/2 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. — Ofszet rotációs eljárással, Ultraset 72-es gépen. — Felelős vezető: Bolgár Imre

INDEX: 25.504

A Ludas Matyi levélcíme: Budapest, 8. Pf. 53.

A HÉT HÍREIBŐL

Fülöp György rajzai

– Uramisten! Annyi tejet ittam, hogy már fehér teheneket látok!

– Lehet, hogy nem lesz elég pedagógus? . . .

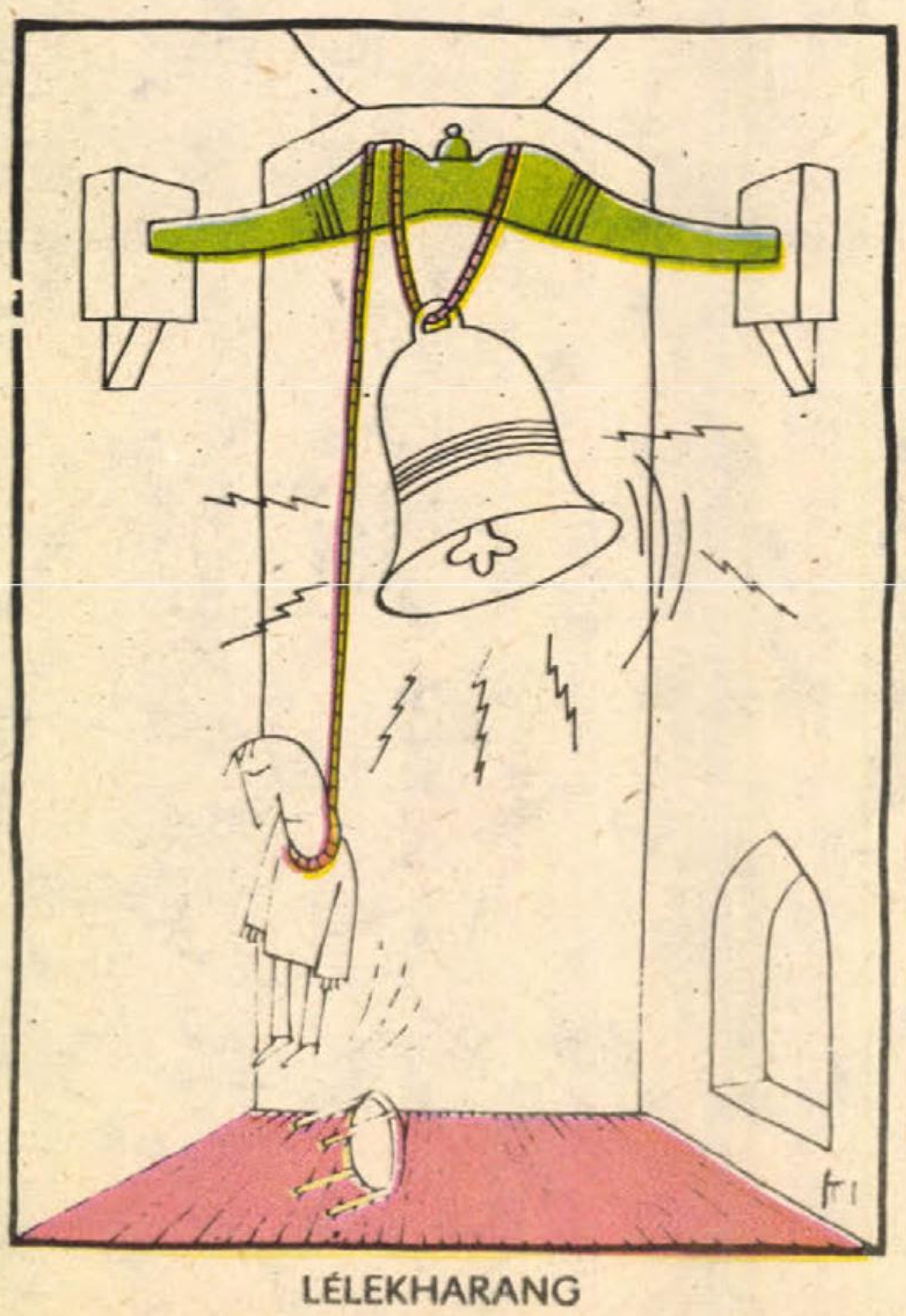

– Csak legelj nyugodtan, fiacskám, mire ezek ideérnek, rég vén marha leszel.

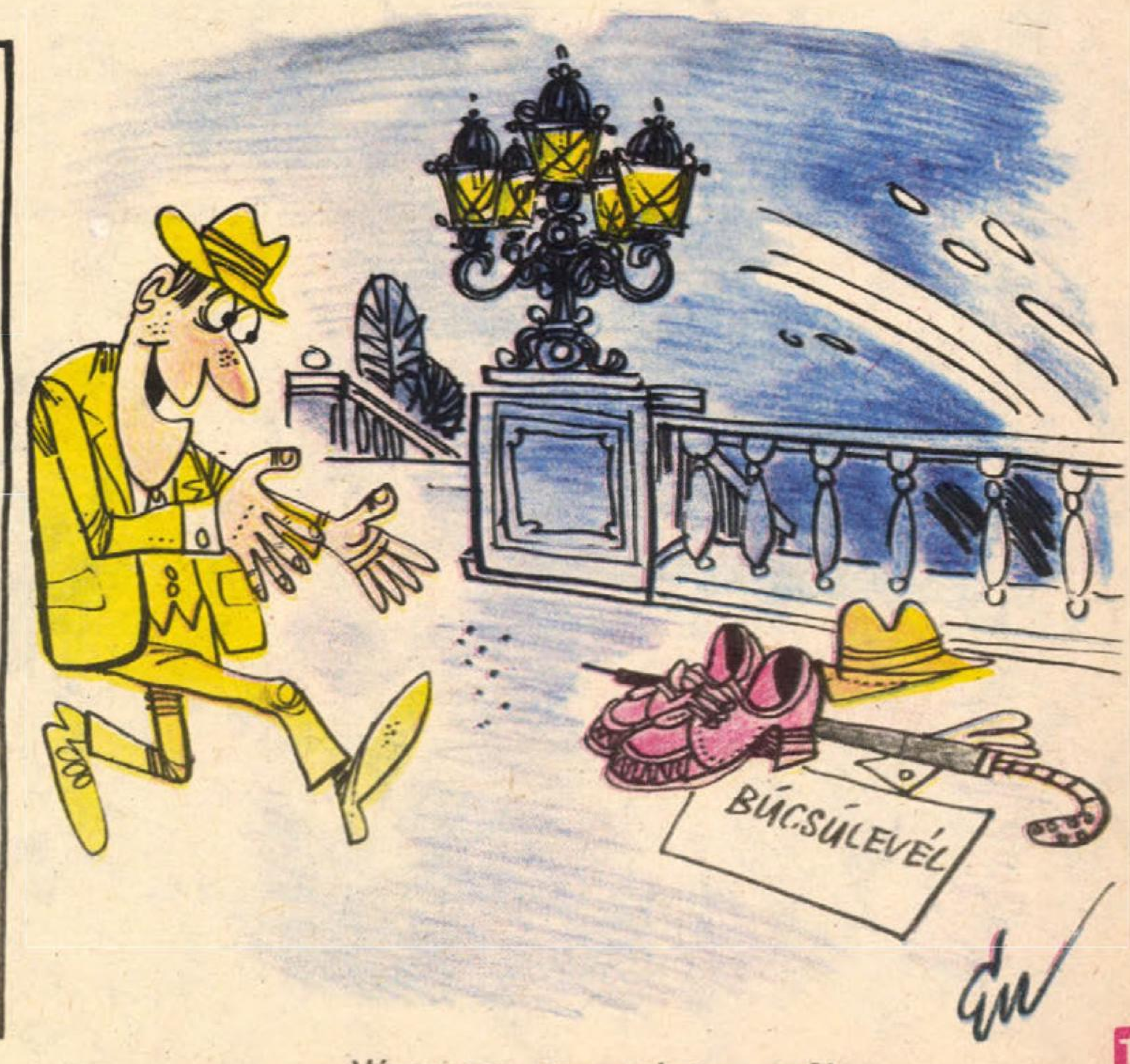

– Hát jó, még egyszer elmagyarázom . . .

FEKETE HUMOR

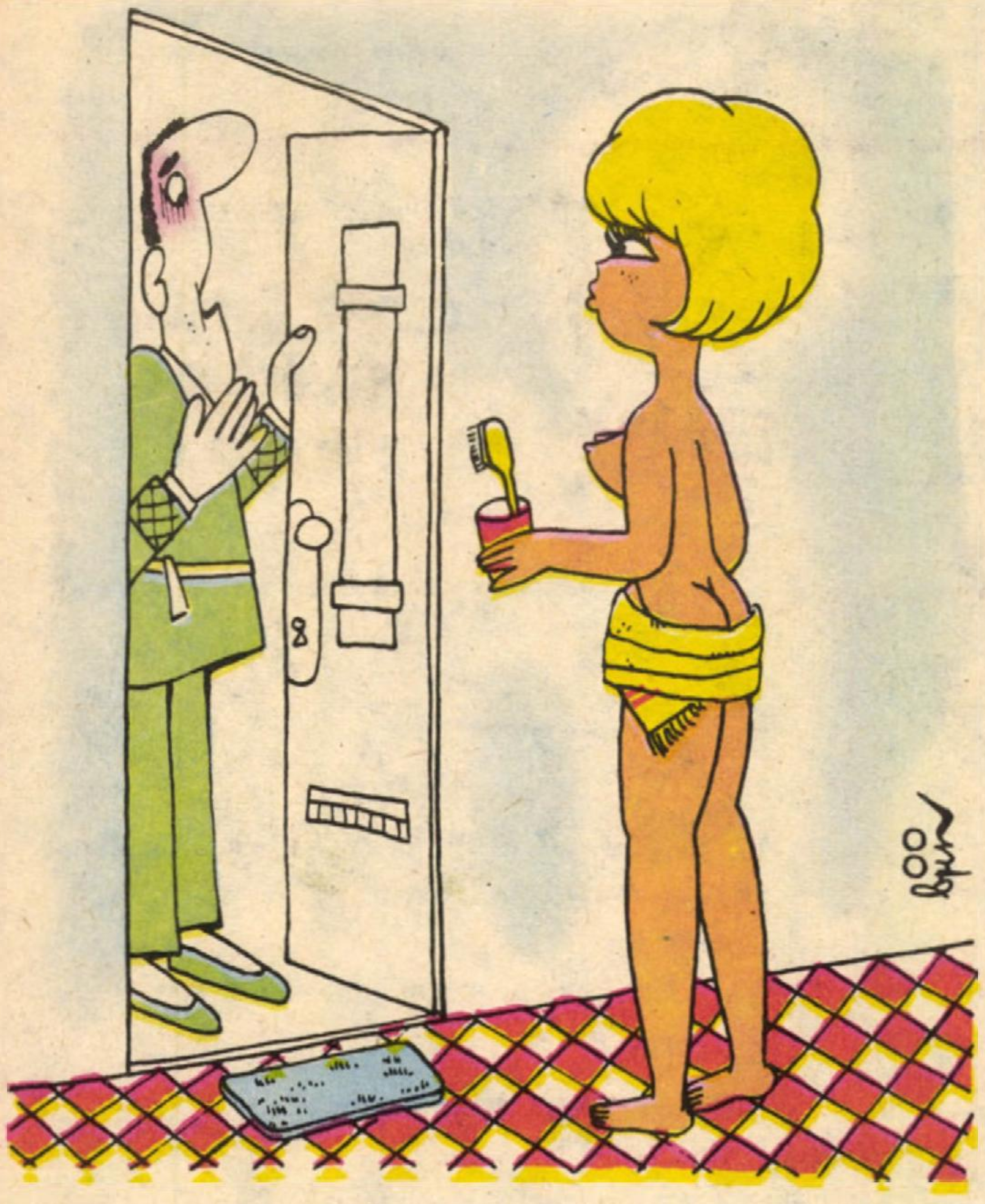

LÉLEKHARANG

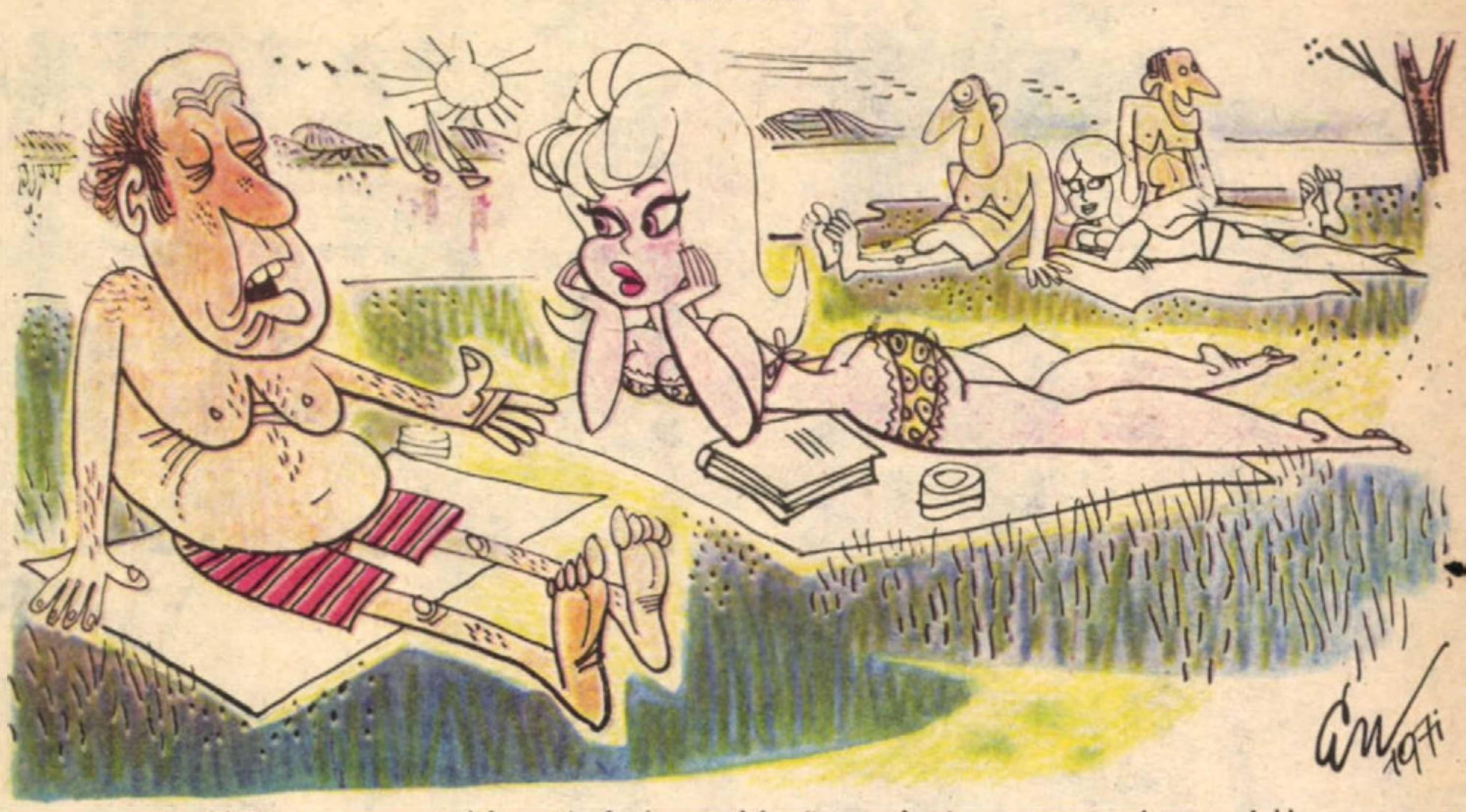
– Végre egy negyvenhatos cipő! . . .

AZ ÖTÖDIK EMELETEN

– Sajnálom, kisasszony, de az én fürdőszobámban sem folyik a víz.

SZAKITÁS

– Hálátlan vagy, Manci! A legszebb öreg éveimet pazaroltam rád!

ezt olvastam

TROMBITÁLÓ RÁDIÓ

A Tükör tévéműsorában egy néger trombitás képe látható. Fölötte ezt olvassuk: *„Közreműködik Suisse Romand és zenekara.”*

Az említett zenész helyében először is bemutatkoznék a lap szerkesztőinek, majd felvilágosítanám őket, hogy Suisse Romande (a végén „e”-vel!) aligha dzsesszzenész, lévén ez francia-Svájc és a francia-svájci Rádió neve. Zsoldos Imre se örülne annak, ha fényképét ilyen szöveggel közölnék külföldön: *„Közreműködik Magyar Rádió és zenekara.”*

NEM MINDEGY

Papp Laciról írja a Magyar Nemzet: „A helsinki olimpián *a súlycsoport valamenynyi rangos ellenfelével* szembekerült és úgy győzött.”

Nem tudom, ki hogyan van ezzel, de szerintem Papp nem a súlycsoport ellenfeleit verte meg; beérte a sajátjaival.

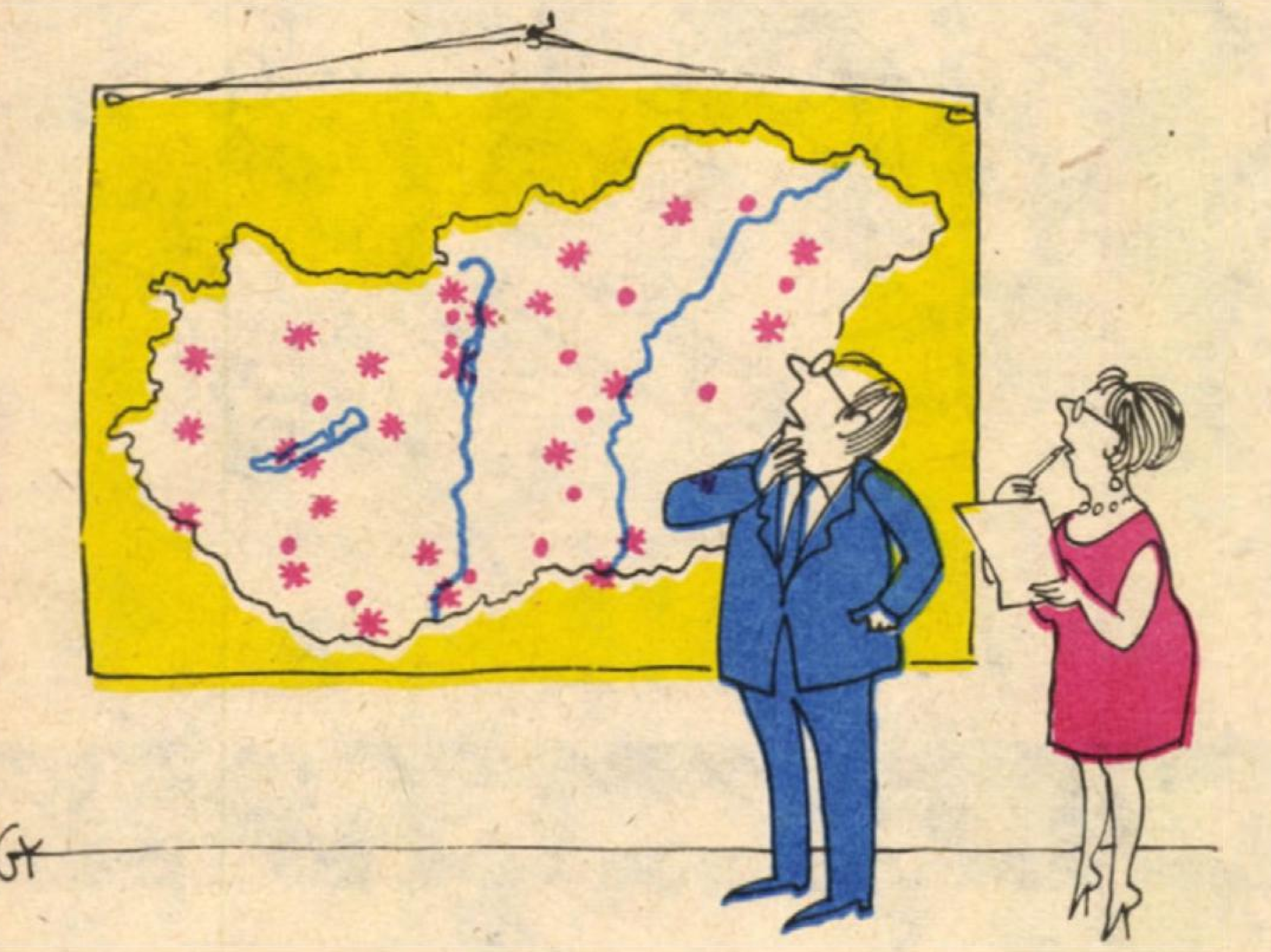
ROSSZUL FESTŐ MONDAT

Hétfői Hírek. „Itt láthatta először a közönség *Hindemit »Matisse, a festő« című operáját.”*

A szerzőnek ezt a művét eddig én sem ismertem, csak a *„Mathis, a festő”*-t. A kettő nem egészen azonos. Mathis ugyanis: Mathis *Grünewald*, aki a középkorban élt és német volt, szemben Henri Matisse-szal, aki huszadik századi volt és francia. Hindemit egyébként *Hindemith;* a többi stimmel.

Timár György

IDEGENFORGALMI GONDOK

– Ilonka, melyik városban nincsenek még ünnepi hetek?

PRÉMIUM-OSZTÁS

– Ja, magának is jár valami, tud egy ötvenesből visszaadni? . . .

OKOS GÉP

– Beleszórom a háztartási gépek alkatrészeit, és pillanatok alatt összerakja.

LUXUSAUTÓ

